

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๒ (สามัญ)
 วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๒
 ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้สมาชิกมาร่วมการประชุม ๒๐๑ คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ดังต่อไปนี้ คือ

เรื่องที่ ๑ ได้รับหนังสือจากกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนในตำแหน่งที่ว่าง เขตเลือกตั้งจังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๒ นั้น บัณฑิตการเลือกตั้งได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ปรากฏว่า พลโท เฉลิม อินทะกนก เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

ฉะนั้น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : บัณฑิต พลโท เฉลิม อินทะกนก ได้มาอยู่ ณ

ที่นี้แล้ว เพื่อปฏิบัติกรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๘ ขอเชิญท่านได้โปรดยืนขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมสภาผู้แทนด้วย ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวนำ ดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

พลโท เฉลิม อินทะกนก (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้า พลโท เฉลิม อินทะกนก ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็น ของ ข้าพเจ้า โดยบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ประธานสภาผู้แทน: เรื่องที่ ๒
หลังจากที่ได้ปิดสมัยประชุมรัฐสภาที่แล้ว
มานี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการ
ประชุม ได้ประชุมตรวจรายงานการประ-
ชุมสถานนอกสมัยประชุม ในวันที่ ๑๘
เมษายน ๒๕๑๒ หนึ่งวัน

ฉะนั้น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมสถาน
ทราบ ตามนัยแห่งข้อบังคับฯ ข้อ ๘๓ (๒)
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน: มีอีกเรื่อง
หนึ่ง ข้าพเจ้าจะขอหารือต่อที่ประชุม คือ
ในสมัยประชุมที่แล้วสถานได้ลงมติกำ-
หนดวันและเวลาประชุมไว้ให้มีการประ-
ชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ในวันพฤหัสบดี
เริ่มแต่เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา นั้น ผมอยาก
จะหารือต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เท่า
ที่ดำเนินมาแล้วในการที่เราประชุมในสมัย
ประชุมที่แล้ว ๘.๐๐ นาฬิกา นั้น ก็ได้
พิจารณาข้อเท็จจริงและพยายามที่จะหา
ความเหมาะสมโดยทุกประการ รวมทั้ง
การปฏิบัติการความสะดวกของเจ้าหน้าที่
ทางสถานอยู่ด้วย ผมก็ใคร่จะขอหารือต่อ
ที่ประชุมนี้ว่าอยากจะขอเปลี่ยนเวลาจาก
การประชุม ๘.๐๐ นาฬิกา เป็น ๙.๐๐
นาฬิกาเสีย ซึ่งคิดว่าก็คงจะไม่เป็นผลเสีย
หายอะไร เพราะว่าการที่เราเปลี่ยนจาก

๘.๐๐ นาฬิกา เป็น ๙.๐๐ นาฬิกา นั้น
ถ้าหากว่ามีเรื่องที่จะต้องชี้แจงหรือ
จำเป็นต้องปรึกษาหารือกันมากแล้ว
เราก็พร้อมที่จะประชุมกันถึงบ่าย ถึงเย็น
ถึงค่ำ หรือเราจะเปิดประชุมกันอีกวัน
หนึ่งก็ย่อมกระทำได้ แต่ที่ขอเปลี่ยนอย่าง
นี้ก็เพราะเหตุว่าความสะดวกทุกฝ่ายและ
รวมทั้งความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการ
เตรียมการด้วย ผมจึงขอเสนอต่อที่ประ-
ชุมนี้เพื่อขอรับความเห็นชอบที่สุดแต่ที่
ประชุมนี้จะเห็นควรประการใด

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้
ให้เกียรติให้กระผมขึ้นมาพูดในฐานะที่
เมื่อคราวประชุมสมัยก่อนผมเป็นผู้เสนอ
ญัตติให้ทำการประชุมในเวลา ๘ โมงเช้า
และในขณะเดียวกัน ผมอยาก จะ ขอ ขอบ
พระคุณบรรดาเพื่อนสมาชิกทุก พรรค ทุก
ฝ่ายที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ
โดยไม่ผูกพันกับพรรคการเมืองใดๆ นั้น
คือได้ลงมติเห็นชอบตามที่ผมเสนอ นั้น
แสดงว่าท่านมีเจตนาเพื่อจะมาทำงานเพื่อ
ส่วนรวมตรงตามเจตนารมณ์ของผมจึงลง
มติกันว่าประชุม ๘ โมงเช้า แต่เป็นที่น่า
เสียใจว่าผมไม่ได้มีโอกาสชี้แจงต่อที่ประ-
ชุม เพราะฉะนั้นในวันนี้เมื่อท่าน ประ-

ธานได้นำเรื่องเข้ามาแจ้งต่อที่ประชุมเพื่อ
 ขอรับมติจากที่ประชุมว่าจะเปลี่ยนเวลา
 จาก ๘.๐๐ นาฬิกา เป็น ๘.๐๐ นาฬิกา
 นั้น ผมอยากจะขอถือโอกาสชี้แจงเหตุ
 ผลโดยย่อต่อที่ประชุม การที่ผมไกรสร
 ทัศนพิงค์ ผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ ได้
 เสนอให้ประชุม ๘ โมงเช้า นั้น ก็ด้วย
 เหตุผลหลายประการ ถ้าจะพูดตามเหตุ
 ผลสามัญชาวบ้านตามธรรมดาแล้ว เราจะ
 เห็นว่าไม่ว่าประชาชนในวิชาอาชีพ ไหน
 ก็ตาม ถ้าเป็นชาวนาชาวสวนเขาก็ต้อง
 ตื่นเช้าที่สุดที่จะไปทำไร่ไถนาถ้าเป็นข้าราชการ
 เขาก็พยายามที่จะตื่นเช้าเพื่อจะ
 ไปปฏิบัติหน้าที่ตามราชการในกระทรวง
 ทบวงกรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีอาชีพ
 เป็นกรรมกรก็ต้องตื่นเช้าไปทำงานตาม
 หน้าที่ที่ตนเองมีอยู่เพื่อที่จะเลี้ยงครอบครัว
 แม้กระทั่งพ่อค้าวาณิชก็พยายามตื่น
 เช้าที่สุดที่จะไปเปิดกิจการร้านค้าของตน
 เอง แม้กระทั่งเยาวชนของชาติก็ตื่นเช้า
 เพื่อจะไปเรียนหนังสือเพื่อจะเป็นเยาวชน
 ที่ดีเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ที่นี้งาน
 ของสภาเรา งานของสภาหรือว่างานเพื่อ
 ส่วนรวมประเทศชาติของประชาชนเป็น
 เวลานานนับ ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นผม
 เชื่อว่าพี่น้องที่อยู่ข้างนอก มีความเดือด

ร้อนหลายประการมาก และท่านเพื่อน
 สมาชิกก็แบกภาระนั้นมาเต็มอกเต็มบ่า ก็
 ต้องมีเจตนาตรงกับผม นั้น คือเห็นว่า
 ควรจะประชุมเช้า ๘.๐๐ นาฬิกา เพราะ
 เราไม่สามารถจะประชุมอาทิตย์หนึ่งหลาย
 วัน ทั้งที่ท่านประธานแจ้งเมื่อกี้ เพราะ
 โดยปกติเราประชุมทุกวันพฤหัสบดี
 นอกจากนั้นแล้วข้อเท็จจริงก็ยังปรากฏว่า
 เมื่อมีการประชุมมา ตลอดเวลาของการ
 ประชุม สภานี้มักจะจบสิ้นเวลาวันหนึ่ง
 ๆ ด้วยความรวดเร็วอย่างที่สุด จะมีก็
 เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ตอนที่สภาได้
 พิจารณานโยบายที่ทางรัฐบาลชุดปัจจุบัน
 เสนอต่อสภา วันนั้นเรายันกันไปถึงทุ่ม
 ทุ่มกว่า แต่ทั้งนี้ไม่ใช่ด้วยความเต็ม
 ใจของท่านประธาน ตอนแรกท่านก็เกือบ
 จะปิดแล้ว แต่บรรดาสมาชิกขอร้อง จึง
 ต่อ นอกนั้นแล้วไม่เคยถึงเที่ยงวัน ที่นี้
 ข้อเท็จจริงก็ปรากฏอีกว่า งานต่างๆ ของ
 สภานี้ ไม่ต้องทำอะไรมากครับ ดูจากบัน
 ทึกของทางเจ้าหน้าที่สภา บอกว่างานยัง
 ค้างอีกมาก ยกตัวอย่างเช่น รายงานกิจ
 การของสภาผู้แทนที่ได้กระทำในสมัย
 ประชุมแรกบอกว่า มีร่างพระราชบัญญัติ
 ทั้งหมดที่ค้างอยู่ รวมทั้งหมดถึง ๒๓
 ฉบับ มีกระทู้ที่เข้ามาทั้งหมด ๘๖ เรื่อง

ท่านประธานระดับไปเสีย ๑๓ เรื่อง มีผู้
ตอบไป ๒ เรื่อง รัฐมนตรีท่านตอบเพียง
๖ เรื่อง ตกถึงมีกระทู้ค้างอีกตั้ง ๖๕
เรื่อง นอกจากนั้นแล้ว ท่านประธานยัง
ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ปัจจุบันนี้มี
กระทู้ทั้งหมดประมาณ ๑๓๐ กว่าเรื่อง
นั้นจะเห็นำงานของสภานี้มีมากเหลือล้น
จริง ๆ ถ้าประธานบอกว่า เราจะเอา
ประชุม ๔ นาฬิกา ผมว่าเรากำลังจะผิด
เพราะเราได้ตัดสินใจทำงานเพื่อส่วนรวม
ไม่ได้คำนึงถึงใครทั้งนั้น และโดยหน้าที่
ของรัฐธรรมนูญก็บอกไว้แล้ว มาตรา
๑๐๘ ในวรรค ๒ ว่า วันเริ่มสมัยประ-
ชุมสามัญประจำปี ให้สภาเป็นผู้กำหนด
ทุกวันพฤหัสบดี ซึ่งเราได้กำหนดไปแล้ว
และทุกเวลา ๘.๐๐ นาฬิกาเช้าของวัน
พฤหัสบดีเมื่อสภาเป็นผู้กำหนดอย่างนี้
ทางท่านประธานจะอาศัยอำนาจหน้าที่ที่มี
ในรัฐธรรมนูญเอามาขอสภาโดยรัฐ-
ธรรมนูญข้อไหน ข้อบังคับข้อใด ผมก็
อยากจะเรียนถามท่าน ประธานเสียก่อน
เพื่อจะได้อภิปรายว่า ผมทำไมยืนยันจะ
ให้เอา ๘.๐๐ นาฬิกาเช้า โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง กระทั่งนั้น ท่านสมาชิกที่ได้เสนอ
มาทั้งเกือบ ๑๓๐ กว่ากระทู้ ตามที่ท่าน
ประธานว่า ก็ได้เสนอสภาตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๒๖ ถ้าหากว่าท่านประธานเห็น
กระทู้ไหนไม่สมควรก็ตัดออกไป แต่
ยอมรับแล้วว่า ท่านต้องเห็นสมควร จึง
บรรจุเข้ามาตั้งเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ตาม
ข้อบังคับข้อ ๘๘ ถ้าท่านไม่เห็นสมควร
ท่านไม่ก็บรรจุกระทู้ นอกจากนั้นแล้ว
ที่ผมอยาก จะเรียน ถามท่าน ประธานว่า
ท่านอาศัยอำนาจอะไร โดยเฉพาะอำนาจ
ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ ก็มีเพียงว่า
ท่านประธานมีอำนาจเพียงจะเสนอ ต่อที่
ประชุมตามหน้าที่ตามระเบียบข้อบังคับที่
กำหนดไว้ ถ้าเมื่อดูข้อ บังคับของการ
ประชุมข้อที่ ๗ ก็บอกชัดว่า ท่านไม่ได้
มีอำนาจที่จะได้นำเรื่องนี้มาเสนอเพราะ
ฉะนั้นผมอยาก จะเรียน ถามท่าน ก่อนว่า
เมื่อท่านจะเปลี่ยนจาก ๘ โมงเช้ามาเป็น
๙ โมงเช้านี้ ท่านอาศัยอำนาจตามรัฐ-
ธรรมนูญมาตราใด และข้อบังคับข้อไหน

ประธานสภาผู้แทน: ขอขอบ
คุณครับ ผมขอเรียนชี้แจงให้ทราบว่า
ในข้อที่ ๑๑ นั้น ภายใต้บังคับมาตรา
๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญนั้น ให้มีการ
ประชุมครั้งแรกภายใน ๑๐ วันนับแต่
เปิดสมัยประชุมสามัญหรือวิสามัญของรัฐ
สภา แต่การประชุมครั้งต่อไปก็ให้เป็น
ไปตามกำหนดที่สภาลงมติไว้ แต่ประ-

ประธานสภาจะสั่งงดการประชุมครั้งใดก็ได้ เมื่อเห็นว่าไม่มีเรื่องสมควรที่จะบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุม และในกรณีที่ประธานสภาเห็นสมควรเรียกประชุมเป็นกรณีพิเศษก็ให้เรียกประชุมได้ เพราะฉะนั้นเป็นการยืดหยุ่นและเป็น การ ที่ทำไว้ในวงกว้าง ๆ ฉะนั้นที่ผมขอหารือมานี้ ผมไม่ได้ใช้อำนาจอะไร เป็นแต่ในฐานะที่เป็นประธานสภา เมื่อเห็นว่าสิ่งไหนไม่เหมาะสม สิ่งไหนที่ควรจะปรับปรุง และไม่เสียประโยชน์ส่วนรวมแล้วก็ชอบที่จะมาหารือกัน หาได้คิดว่าเป็นเขาเป็นเรา หรือจะเอาชนะกะคานกับท่านสมาชิกก็หาไม่ได้ เพราะเห็นว่าอย่างเช่นสมมติว่าในการประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา นั้น ผมก็เห็นด้วย ผมไม่มีข้อขัดข้องอะไร เพราะว่าการประชุมจะยุติลงเมื่อใด การประชุมจะกระทำอย่างไรนั้นก็แล้วแต่ที่ประชุม ไม่ใช่ว่าประธานสภาจะกระทำไปโดยพลการ และที่เป็นมาก็หาได้กระทำเช่นนั้นไม่ เพราะฉะนั้นในการเช่นนี้เอง ผมมาคำนึงถึงว่า ในการที่เราจะเปิดประชุม ๘.๐๐ นาฬิกา นั้น ถ้าเราทุกคน ได้มาถึงพร้อมกัน ๘.๐๐ นาฬิกาจริง ๆ และเปิดประชุมได้ ๘.๐๐ นาฬิกาจริง ๆ ก็เป็นการสมควร แต่บาง

ที่บางท่านก็ขยันมา แต่บางท่านก็นำเห็นใจในการที่บ้านช่องอยู่ไกล อยู่หัวเมือง รถไฟเข้ามา ๘.๐๐ นาฬิกา อย่างนี้เป็นต้น และนอกจากนั้น เนื่องจากการคมนาคมในปัจจุบันนี้ ในระยะนี้เป็นสมัยเปิดภาคโรงเรียนแล้ว ตอนในสมัยที่ก่อนนี้เรายังไม่เปิดภาคโรงเรียน วัตถุประสงค์สำหรับส่งนักเรียนก็ไม่ได้ คับ คั่ง อย่างนี้ เพราะฉะนั้นทำความวุ่นวายด้วยพอสมควร และนอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ของสภานี้เวลาจะมานั้นก็จะต้องมาแต่เช้า มาเตรียมเปิดสภา มาเตรียม หลักรูานเตรียมหนังสือ เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งสำคัญนัก แต่เรามาพูดกันถึงว่า ถ้าหากว่าเราจะเปิด ๘.๐๐ นาฬิกา นี้ อะไรเสียและอะไรได้ อะไรเสียและอะไรได้ ถ้าเราเปิด ๘.๐๐ นาฬิกา นั้นแล้วถ้าเรามีระเบียบวาระประชุมอะไร เราบรรจุระเบียบวาระประชุม แล้วเราดำเนินการประชุมไม่ให้วาระประชุมนั้นค้างค้ำง เราก็ถือว่าเราทำงานสำเร็จตามเป้าหมายที่เราต้องการแล้ว แต่ว่าถ้าหากว่าระเบียบวาระประชุมในวันนั้น ไม่สามารถจะเสร็จสิ้นไป เราก็มีสิทธิในฐานะที่ผมเป็นประธานสภา มีสิทธิจะยึดการประชุมต่อไปอีก เราก็

ฟังกระทำได้ แต่ว่าในกรณีที่ ๘.๐๐ นาฬิกาแล้ว แล้วเราได้อะไรขึ้นมาบ้าง แล้วผลที่สุดผลทั้งสอง อย่างนี้ก็ไม่ได้มีอะไรเสียขึ้น ฉะนั้นเพื่อความสะดวกกับทุกฝ่ายเรื่องที่มีมนุษย์ทุกคน ต่างคนต่างก็มีกิจกรรมประจำตัวและ ประจำวัน ด้วยกันทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเราให้ความสะดวกแก่ทุกฝ่ายในการที่เราจะกำหนดเปิดประชุม ๘.๐๐ นาฬิกาหรือ ๘.๐๐ นาฬิกา นั้น ไม่แสดงถึงความเกียจคร้านหรืออะไรทั้งสิ้น แต่แสดงถึงความสะดวกของทุกฝ่าย เมื่อเราอำนวยความสะดวกของทุกฝ่ายโดยผลไม่เสียหายเช่นนั้น ผมนึกถือโอกาสมาเรียนท้าวหรือต่อที่ประชุม แต่ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ยังจะยืนยัน ๘.๐๐ นาฬิกา ผมไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เป็นแต่จะขอหารือเท่านั้น ถ้าท่านทั้งหลายพร้อมที่จะเป็น ๘.๐๐ นาฬิกา ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร เป็นแต่เพียงหารือเพื่อความเหมาะสมเท่านั้น

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ขอขอบคุณท่านประธานที่ชี้แจงความจริงที่ผมเสนอและที่เพื่อน สมาชิกทั้งหมดส่วนใหญ่ที่ลงมตินั้น เราไม่ได้หวังเอาชนะคะคานอะไรครับ โดยข้อเท็จจริง ตามที่ท่านประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เมื่อก่อนเพื่อความสะดวก ความสะดวกนี้ ถ้าหากว่าจะมองในแง่เรามันก็สะดวกแน่ แต่ถ้ามอง ในแง่ถึงปัญหาจรรยา ซึ่งวันก่อนท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านนายกรัฐมนตรี ก็ได้ตอบในสภาแล้ว ว่าปัญหาจรรยา นั้นมีชั่วโมงบังคับ ข้อที่ประชุมนี้ โปรดได้พิจารณา ถ้าสภายืนยันประชุม ๘ โมงเช้า ทุกท่านแม้กระทั่งผม ต้องออกจากบ้านประมาณ ๖ นาฬิกาครึ่ง เราจะหลีกเลี่ยงชั่วโมงกับคังนั้น ถ้าเรากลับไปประชุม ๘ โมง เราจะออกจากบ้านกัน ๘ โมง เราจะพบชั่วโมงกับคังนั้น ปัญหาอันหนึ่ง ความสะดวกของเรา แต่ติดการจรรยาของนครหลวง

ปัญหาที่ ๒ ผมไม่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่สภานี้จะเบื่อนายไม่ยอมมาเปิด เพราะอะไร เพราะครั้งหลังสุดเมื่อปี ๒๕๐๐ ผมก็ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่สภานี้เป็นส่วนใหญ่ ทุกท่านมักจะพูดเสมอว่า ถ้ามีการประชุมสภาผู้แทนแล้วสนุกดี ไม่เบื่อนาย และเรื่องนี้ถ้าหากเป็นเรื่องเบื่อนายจริง ให้ท่านเลขาธิการรัฐสภายืนยันต่อสภาฯ ว่าเป็นเรื่องเบื่อนาย นอกจากนั้นแล้ว ที่ท่านประธานบอกว่านำเรื่องขึ้นมาหรือผมว่าท่านอาศัยอำนาจรัฐธรรมนูญ

ญูมาตราไหน ข้อบังคับข้อใด จึงจะ
 มาหักล้างรัฐธรรมนูญที่ ผมมาอ้างเมื่อที่
 สภาได้ลงมติไปแล้ว เว้นแต่มีเพื่อน
 สมาชิกเสนอมาเป็นญัตติตามข้อบังคับข้อ
 ที่ ๒๕ ข้อ ๓๑ (๑) หรือข้อ ๓๘ นั้น
 อีกเรื่องหนึ่งครับ แล้วสภานั้นถึงจะลงมติ
 ได้ถ้าท่านประธานเสนอมา สภาจะลง
 มติได้อย่างไรครับ ผมอยากจะเรียนถาม
 แล้วอีก อย่างหนึ่ง ที่ท่านบอกว่าบาง คนก็
 มาสาย ผมยังไม่เข้าใจเจตนาท่านประธาน
 เพราะบังเอิญท่านพูดตอนท่านนายกรัฐมนตรี
 มนต์รีมาเข้าพอดี ท่าน มาเมื่อ ๘.๓๐
 นาฬิกาบังเอิญคำพูดของ ท่านประธาน
 ส่วนท่านเข้ามาความจริงท่านนายกรัฐมนตรี
 ตรีอาจจะมีมาช้าหน่อยก็ไม่ใช่ไรครับ แต่
 องค์กรประชุมของสมาพันธ์แล้ว เพราะจะ
 นั้นผมอยากจะขอร้องให้ทุกท่านพิจารณาอีก
 ครั้งหนึ่งว่า การที่เรายื่นเงิน ๘.๐๐ นาฬิกา
 นี้เพื่อจะเป็นตัวอย่างให้ แก่ทุกฝ่ายเราคือ
 ถือว่าอำนาจบริหารสูงสุดในประเทศนั้นมี
 อยู่ ๓ นิติบัญญัติ ตุลาการ บริหาร และ
 เมื่อทางฝ่ายบริหาร มา เข้าไป ครึ่งชั่วโมง
 ไม่ใช่ไรครับ ผมเชื่อว่าตุลาการก็คงจะ
 นั่งบัลลังก์ และนิติบัญญัติ มาพร้อมอย่าง
 นี้ถ้าทุกอย่างเป็นตัวอย่างอย่างนี้ ประชา
 ชนแห่งประเทศไทยก็อาจจะได้ตัวอย่างที่ดี แต่

ถ้าเราลงมติคราว ก่อนตาม รัฐธรรมนูญ
 แล้วคราวนี้ มากลับ มติโดยท่าน ประธาน
 บอกว่าเรียน ปรีक्षा แล้ว ขอ มติ ผิด ไม่มี
 รัฐธรรมนูญมาตราใดให้อำนาจท่านครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณ
 ครับ ที่ผมทำอย่างนี้ ก็เพราะเหตุว่า
 เนื่องจากว่าวันนี้ เป็นวันเปิด การประชุม
 ครั้งแรกของสมัยสามัญ เพราะฉะนั้นเมื่อ
 มีสิ่งใดที่สมควรจะเปลี่ยนแปลงหรือยืนยัน
 ตามเดิม ผมก็ขอความเห็น ชอบจากที่
 ประชุมนี้ แต่ถ้าที่ประชุมนี้ยังจะเห็นว่า
 เป็นไปตามเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ผม
 หาได้ขัดข้องไม่

นายถวิล จันทร์ วัทน (สระบุรี):
 ผม ได้ ทราบ แล้ว ก็ ได้ ฟังท่าน สมาชิกผู้
 เสนอญัตติให้การ ประชุมครั้งแรกที่มีการ
 ประชุมกัน ๒ โมงเช้า แล้วก็อภิปราย
 ยืดยาว อ้างเหตุผลเรื่องการจราจรต่าง ๆ
 แต่ความเห็นของผมนั้น ทุกอย่างเราหลอก
 คนอื่นได้ แต่อย่าหลอกตัวเองและอย่า
 หลอกสภา ผู้สนับสนุนก็ดี วันนี้มาช้ากว่า
 ผม ผมมาแต่ ๑ โมง แต่ผู้สนับสนุนมา ๒
 โมงกว่าอย่างนี้เรียกว่าหลอกสภา หลอก
 ตัวเอง ตลอดถึงหลอกประชาชนเพราะ
 ฉะนั้นทุก อย่างการ ประชุมที่จะให้สะดวก
 สบายต่อทุกฝ่ายทุกพรรคผมก็ เห็นว่าการ

ประชุม ๓ โมง เข้าเน้นเป็นการเหมาะสมที่สุด โดยเฉพาะท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ต่างจังหวัด เราอาจจะเข้ามาประชุมได้เวลา ๓ โมง อย่างผมอยู่จังหวัดสระบุรี รถวิ่ง ๒ ชั่วโมงผมมาได้ ไม่ต้องเสียค่าเบี่ยงรายทาง จะต้องพักโรงแรม ถ้าหากว่าประชุม ๒ โมง ต้องมาค้างที่นี้ เสียแรงงานทางโน้นอีกอย่างนี้เป็นต้น นอกจากจังหวัดสระบุรี ปทุมธานี นครนายก ก็มาค้างที่นี้ นอกจากนั้นผู้อยู่ใน กรุงเทพฯ ฯ เช่น อยู่ที่ พระโขนง ต้องตื่นตั้งแต่ ๖ โมงเช้าจึงจะมาประชุมทัน เพราะจราจร คิดอย่างว่า เพราะ ฉะนั้นเราควร จะมีการ ประชุมว่า ๓ โมง เข้าเน้นเหมาะสมที่สุด ผมก็ขอความเห็นชอบจากสภานี้ ด้วยว่าควร จะเป็น ๓ โมงเช้า ไม่ผิดรัฐธรรมนูญอะไรทั้งหมด ผมก็ดูรัฐธรรมนูญมาเหมือนกัน ว่าการเปลี่ยนแปลง ระบบ หรือ ระเบียบ การประชุมใหม่เน้นมีการเสนอได้ และเมื่อวานนี้ ก็เสนอต่อพรรคแล้วด้วยว่า ขอเป็น ๓ โมงเช้า ผมขอขอบคุณครับ

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราวัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ วันนี้รู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างยิ่งที่ท่าน ประธาน

จู่ ๆ ขึ้นบัลลังก์ ท่านก็มาขอปรึกษาหารือเกี่ยวกับเวลาประชุม แต่ความจริง ขอทราบเรียนท่านประธาน ด้วยความจริงใจว่า รู้สึกว่าท่านทราบ ความจริงเมื่อวานนี้ท่านประชุมพรรค ส.ป.ท. ที่นารายณ์ โรงแรม ควรจะแนะนำสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่ง เสนอ เป็น ญัตติตาม ข้อบังคับการประชุมข้อ ๒๕ ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งใช้อนุโลมตาม วุฒิสภา นี่ท่านทำผิดพลาดมาก แล้วท่านจะมาขอปรึกษาหารืออย่างไร เมื่อท่านเสนอขึ้นมาอย่างนี้ ขอปรึกษาหารือจะไม่มีกรรมติเพราะ ฉะนั้นท่านประธานข้าพเจ้า อาจจะขอให้เรื่องนี้ระงับเสียดีกว่าสัปดาห์หน้า....

ประธานสภาผู้แทน : เตี่ยผมขออ่านข้อ ๓๒ ให้ฟังนะครับ ข้อบังคับข้อ ๓๒ ญัตติต่อไปเน้นไม่ต้องเสนอล่วงหน้าหรือเป็นหนังสือ (๕) ญัตติที่ประธานเห็นสมควร

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : จริงอย่างที่ท่านว่าข้อบังคับพูดคร่าวไว้แบบหน้าไม่ยั้งติน แต่ขอทราบว่าจะใครเป็นผู้เสนอญัตติ ท่านประธานเสนอเองหรือ ผู้ตระเตรียมท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอ
หรือ

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ควรจะเป็นสมาชิก ไม่ใช่หรือ
ในนี้บอกต้องเสนอเป็นญัตติ นี่ท่านผิด
พลาด เพราะฉะนั้น เดี่ยวก่อนอย่าเพิ่ง
เดี่ยวก่อนเสนออีกได้ อย่างไม่ต้องชนะแน่
ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อขึ้นสมาชิกฝ่าย
ส.ป.ท. คือจังหวัดสระบุรี อ้างว่าเวลา
ประชุม ถ้า ๘ โมงเช้าทำให้เสียเวลาไม่
ทันอย่างโน้นอย่างนี้ ตัวจะต้องมาค้างใน
กรุงเทพฯ ถ้าประชุม ๘.๐๐ น. ถ้า
ประชุม ๘.๐๐ น. ท่านก็บึ่งรถจากสระ-
บุรีมา ๒-๓ ชั่วโมง มาทันสภา อย่างนี้
ข้าพเจ้าคิดว่า แสดงว่าท่านผู้เห็นแก่ตัว
ไม่ได้รักษาคำมั่นสัญญาที่ตัว อนุญาตก่อ
ปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจ้ง-
หวัดสระบุรี.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี
เดี่ยวก่อน การอภิปรายนั้นกรุณาอย่าได้
ไปเสียสัหรือว่ากล่าวผู้ใดเลย เราพูดกัน
๘.๐๐ นาฬิกา ๘.๐๐ นาฬิกา ขอห้าม
อย่าได้กล่าวถึงเรื่องส่วนตัวของผู้ใด

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ก็ที่ท่านบอกเมื่อกัน traffic
อะไรยุ่งยาก rush hour อย่างตัวข้าพ-

เจ้าเองท่านประธานสภา เมื่อคืนนี้ข้าพ-
เจ้ากว่าจะเข้านอนได้จนถึง ๑ ถึงวันใหม่
นี่ พอถึงเวลาอย่างรุ่งเบ่ง ข้าพเจ้าก็ตื่นนอน
เราต้องรักษาสัจจาต้องรักษาคำมั่น
สัญญาปฏิญาณตนต่อรัฐสภา นี้ ภายใต้
เศวตฉัตร แม้แต่ในหลวงเองวันเปิดสภา
คราวที่แล้ว วันที่ ๒๐ มิถุนายนนี้พระ-
ราชดำรัสของท่านก็บอกแล้วตัวแทนปวง
ชนชาวไทย ปฏิบัติสิ่งใดต่อราษฎรต้อง
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ อย่าเห็นแก่ผล
ประโยชน์ส่วนตัว ท่านประธาน บาง
ท่านกว่าจะนอน ๕ ทุ่ม ๒ ยาม ที ๑
ท่านชอบนอนดึกตื่นสาย มาสภาไม่ทัน
คนถ้าคิดจะเป็นใหญ่เป็นโตทำการทำงาน
จริงแล้ว punctuality is the best
policy ตรงต่อเวลานั้นแหละ เป็น
นโยบายที่ดีเลิศ อย่าพรวดเวลา ท่านประ-
ธาน ข้าพเจ้านั่งในสภานี้มาถึง ๕ สมัย
เดี่ยวนั้นข้าพเจ้าไม่เคยขาดการประชุมเลย
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมัยหลวงธำรงนา-
วาสวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ยังมีการ
ประชุมสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง มาสมัยนี้
เดี่ยวนั้น ๒ ชั่วโมงเล็กแล้ว อย่าง
คราวที่แล้วก็เหมือนกัน ยังไม่สมควรจะ
มีประชุมสมัยแรก ท่านให้ลูกพรรคของ
ท่านจึงเสนอให้ปิดเสีย พวกเราอยากให้

เปิดสมัยวิสามัญก็ได้ ท่านประธานรายงานของข้าพเจ้านั่งอ่านจนปวดกบาลขอประทานโทษ ปวดหัวปวดศีรษะบอกกระทั่งค้าง อะไรทำอะไรร้ายแปดท่านก็มีอำนาจ ท่านจะทำอะไรได้ทุกอย่างท่านทำได้ แต่อย่าลืมอย่าให้ผิดพลาดข้อบังคับนะ ข้าพเจ้าบอกให้ ถ้าท่านทำโดยจิตใจยุติธรรม ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ขอท่านอย่าโอนเอียง ทางที่ดีแล้วถ้าจะให้สภาหรือสถาบันนี้ได้รับความเป็นธรรมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธานควรจะลาออกจากสมาชิกภาพ ส.ป.ท. เสียดีกว่า นี่ถึงจะเป็นการยุติธรรม ท่านนั่งบนบัลลังก์ต้องตรงเผงไม่เอียงซ้ายเอียงขวาไปหน้าไปหลัง จะไม่มีอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอยินห์ทสนับสนุนว่า ๘.๐๐ น. ตรงนี้ที่นัดประชุมคราวสมัยประชุมแรก และวันนั้นข้าพเจ้าขอยินห์ทเอา ๘.๐๐ นาฬิกาตามเดิม

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณคุณทองดี ๆ ที่กรุณาได้พูดถึงเรื่องผมก็ขอชื่นชมสักหน่อย ก็ว่าที่ให้ผมว่าจะต้องลาออกจากพรรค ส.ป.ท. เสีย นั้นนะ ผมคิดว่าเราจะมาหลอกตัวเองทำไม ผมสมัครเป็นผู้แทนราษฎร ไทย เปิดเผยในนามของ ส.ป.ท. และราษฎรของผม เขา

เลือกผมเข้ามาในนาม ส.ป.ท. และผมได้รับควมสนับสนุน ให้เป็น ประธาน สภาไทยเสียงข้างมาก ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะมาหลอกตัวเองทำไม ให้ลาออกจาก ส.ป.ท. ลาออกแล้ว ทำไมเราได้เข้ามาเพราะอะไร แต่ว่าในการที่ผมนั่งบนบัลลังก์นี้ ตั้งแต่ผมเป็นมาผมได้มีความลำเอียงอย่างไรหรือ ท่านเองเสียอีกที่อุตส่าห์แนะนำผม ว่าอย่าผิดข้อบังคับเลย ท่านไปรตคิดดูซิว่า ตั้งแต่เปิดการประชุมสมัยนั้นนี้ ใครที่ถูกตักเตือนมากที่สุด และใครที่ทำผิดข้อบังคับมากที่สุด ผมเองถ้าผิด ผมก็ยอมรับ ผมผิดผมก็ยอมรับ แต่ว่าขอให้ทุกท่านเมื่อเวลาคิดเราต่างฝ่ายต่างช่วยกันรักษาสอบบังคับซึ่งเรามีไว้ให้ปฏิบัติ และให้เกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นสิ่งไหนที่ผมมีความคิดเห็นเป็นส่วนทั่วว่าจะเกิดประโยชน์แก่การประชุมสภา ผมก็นำปัญหาขึ้น ที่จริงแล้วในพรรค ส.ป.ท. เมื่อวานนี้การดำริในการที่จะให้เปิดประชุม ๘.๐๐ นาฬิกานั้น หากได้เป็นสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดหยิบยกขึ้นมาไม่ ผมเองเป็นผู้หยิบยก ผมหยิบยกขึ้นมาชี้แจงถึงความจำเป็นต่าง ๆ และความเหมาะสมทุกประการ และผมก็บอก ว่า เรื่องนี้ผมจะขอหารือในที่ประชุม

เพราะฉะนั้นในบางกรณีเราก็มีข้อบังคับ
ในบางกรณีเพื่อความเหมาะสม เราก็
ชอบที่จะปรึกษาหารือซึ่งกันและกันอย่าง
กันเอง เพื่อให้งานนี้เดินไปได้ เพราะ
ฉะนั้นผมคิดว่าอย่างไรก็ตามเป็นเรื่องของ
ที่ประชุมนี้จะวินิจฉัย ท่านจะเลือกเวลา
นี้หรือเลือกเวลานักก็ได้ ผมเองก็ไม่ตั้งใจ
เป็นแต่เป็นความคิดส่วนตัวนำขึ้นมา
ปรารภและหารือ ก็อยากจะฟังความคิด
เห็นของท่าน ส่วนที่ประชุมนี้จะอย่างไร
นั้น แล้วแต่มติของที่ประชุม ผมไม่ได้
ตั้งใจสงสัย ผมไม่ได้ตั้งใจที่จะอะไรทั้ง
สิ้น เมื่อท่านไม่เห็นชอบด้วย ผมก็อยู่
ในข้อบังคับ เป็นมติของส่วนรวม ผมก็
พร้อมที่จะรับความเห็นชอบของส่วนรวม
เป็นหลักอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงเรียนให้
เข้าใจเสียในทันทีด้วย

นายเสริม โลกเลื่อง (อุดร-
ดิตถ์) : ตามข้อปรึกษาหารือของท่าน
ประธานที่นำเข้ามาสู่ที่ประชุมนี้ กระผม
เสริม โลกเลื่อง จังหวัดอุดรดิตถ์ ขอ
เสนอเป็นญัตติว่า ให้สถานี่มีการประชุม
กันในเวลา ๙.๐๐ นาฬิกาครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ได้รับ
รอง โปรดยื่นขึ้น
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : จะมีท่าน-
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) :
ในฐานะที่ท่าน ประธานและท่าน สมาชิก
ได้เสนอญัตติขึ้นมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ใคร่จะ
ขอเสนอญัตติขึ้นมาบ้างเหมือนกัน คือ
ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้สัปดาห์หนึ่งมีการ
ประชุม ๒ วัน คือ วันพฤหัสบดีและ
วันศุกร์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรอง

ประธานสภาผู้แทน : เคียว ๆ
ให้ผ่านญัตตินี้ไปเสียก่อนครับ แล้วเคียว
ค่อยเสนอให้ผ่านญัตตินี้ไปเสียก่อน ให้
เรื่อง ๙.๐๐ นาฬิกาเสร็จเสียก่อน แล้ว
เคียวเสนอ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) :
อันนี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติตามข้อบังคับที่
๓๑ ข้อ ๑ เป็นการแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องอะไร
นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) :
เรื่องเวลาประชุม

ประธานสภาผู้แทน : คุณไม่เห็น
ด้วยกับ ๙.๐๐ นาฬิกา ไร่ไหม

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) :
ไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณจะเอา
เวลาไหน ว่ามา

นายบุญเกิด ทรัพย์คำ (ชัยภูมิ):
เอาเวลา ๒ โมงเช้า

ประธานสภาผู้แทน : ๘.๐๐ นาฬิกาตามเดิม เมื่อ^{นี้}คุณไกรสรฯ ก็ ยืนย่นอยู่แล้ว เวลาน^{นี้}ที่ประชุมก็มีความ เห็นเป็น ๒ อย่าง ๑. เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ตามเดิม หรือ ๒. เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ^{ผมก็ขอความเห็นชอบของที่ประ-} ^{ชุมนี้} ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะยืนย่น ๘.๐๐ นาฬิกาตามเดิม โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด เห็นควร ๘.๐๐ นาฬิกา โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า กราวหน้าเป็นอันไป การประชุมก็จะเปิด ประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ^{เมื่อ} ^{กัน} ^{ท่าน} ^{ที่} ^{เสนอ} ^{ขอ} ^{แปร} ^{ญัตติ} เป็น ๒ วัน เชิญ

นายบุญเกิด ทรัพย์คำ (ชัยภูมิ):
เมื่อ^{นี้}คุณมัตถ์ของส่วนรวมให้ประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกาไปแล้ว ดังนั้นก็หมายความว่าเวลาการประชุมสภาของเราจะมี น้อยลง ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติให้ ประชุมอาทิตย์ละ ๒ วันนั้น ข้าพเจ้ามี ความเห็นว่าเราเป็นผู้แทนของปวงชน

ชาวไทยนั้น มีเงินเดือนถึง ๖,๐๐๐— ๘,๐๐๐ บาท ปีหนึ่ง ๆ นั้นมีเวลาประชุม สมัยสามัญเพียง ๓ เดือน เราจะมีเวลา ประชุมที่แท้จริงเพียง ๑๒ วันเท่านั้นเอง หมายความว่าการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ นั้น รัฐจะต้องเสียเงินให้ผู้แทนคนละ ๖,๐๐๐ —๘,๐๐๐ บาทต่อครั้งนั้นครบ ต่อคน ด้วยที่งานในสภานั้นสมาชิกสภาผู้แทน ในรัฐสภาของเราล้มเลิกเสีย เจาะ สภาผู้แทนเรามีถึง ๒๑๕ คน ข้าพเจ้า มีความเชื่อเหลือเกินว่ากระทู้ต่าง ๆ ญัตติ ต่าง ๆ และร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ จะ ต้องหลงไหลเข้าสู่สภาองพระเนนเทินที่ก อย่างที่ทราบกันมาอยู่แล้วว่า เจาะกระ ทูตาม อย่างเดียวเหลือถึง ๖๕ กระทู อัน^{นี้}แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเราจะพยายามบรรจุกระทูตาม ญัตติต่าง ๆ และร่าง พระราชบัญญัติเข้าสู่สภาวันละมากวันละ ภายอย่างไรก็ตาม ก็ไม่สามารถที่จะบรรจุ ได้หมดสิ้น ดังนั้นเรื่องค้างในสภานี้ จะต้อง มีอยู่ เยอะแยะ เป็น ผลเสีย หาย ต่อ ส่วนรวมเป็น อย่างยิ่ง ดังนั้น ข้าพเจ้า จึงมี ความเห็นว่าเราควรจะให้มีการประชุมกัน อาทิตย์ละ ๒ วัน คือวันพฤหัสบดีและ วันศุกร์ ตามเวลาที่กำหนดไว้แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ขอผู้รับ-
รองอีกครั้ง เพื่อให้ถูกระเบียบ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชาญยุทธ ไซยคำมิ่ง (ภาพ-
สินธุ์) : กระผมสงสัยว่าท่านแปรญัตติ
ของใคร ใครเป็นคนแปรญัตติทำให้
เปลี่ยนเป็น ๒ วัน และมีการอภิปราย
รับหลักการแล้ว ขอเชิญท่านอธิบายข้อ
บังคับ ผมสงสัย งามมาก

ประธานสภาผู้แทน : คืออันนี้
เป็นข้อหารือของผมที่ยกขึ้นมาเพราะเหตุ
ว่าเวลานี้เราเปิดสมัยประชุม สามัญขึ้นใน
ครั้งนี้ เพราะฉะนั้นระเบียบต่าง ๆ ใน
เรื่องการประชุม วันประชุมก็กำหนด
เวลาที่ สสมควรที่จะยืนยันตามเดิมใหม่
ถ้าหากว่าที่ประชุมยืนยันตามเดิม ผมใน
ฐานะประธาน สภา ก็จะได้มีการ นัดหมาย
ตามเดิม แต่ว่าเพื่อความสะดวก ถ้าท่าน
สมาชิกทั้งหลายเห็นว่า จะเปลี่ยนแปลงใน
เรื่องการประชุมนี้อย่างไร เรามาตกลง
กันเสียในวันแรก เพื่อในการต่อไปนี้จะ
นัดหมายผมจึงได้นำเรื่องนี้เข้ามาหารือ

นายชาญยุทธ ไซยคำมิ่ง (ภาพ-
สินธุ์) : การแปรญัตตินั้นจะต้องรับหลัก
การของคุณบุญเกิด ๆ เสียก่อน ให้สภา
ลงมติว่าวัน เวลา จะเอา อย่างไรขึ้นมา

อภิปราย เมื่ออภิปรายแล้วสภารับหลัก
การถึงจะแปรญัตติได้ นี่พอคุณบุญเกิด ๆ
เสนอว่าควร เป็น ๒ วัน คุณบุญเกิด ๆ
แปรญัตติ ท่านประธานทำผิดข้อบังคับ
และทะเลาะกันหมด

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ
ครับ ใช้คำพูดผิดไปหน่อย คือ ไม่ใช่
แปรญัตติ คุณบุญเกิด ๆ เสนอให้มีการ
ประชุม ๒ วัน ไม่ใช่แปรญัตติ อันนี้
ต้องขออภัยด้วย ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่าง
อื่นบ้างครับ คุณบุญเกิด ๆ เสนอให้มี
การประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอการประชุมอาทิตย์
ละ ๑ วันครับ

ประธานสภาผู้แทน : วัน ตาม
เดิมอย่างนั้นหรือ มีผู้เสนอว่าให้คงประ-
ชุมวันพฤหัสบดีสัปดาห์ละ ๑ ครั้งตามเดิม
ใครรับรองโปรดยืนยันขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ขณะนี้มี
ผู้เสนอความเห็นเป็น ๒ อย่างด้วยกัน
อย่างที ๑ มีผู้เสนอว่าในสมัยประชุมสามัญ
นี้ ใครจะขอประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง
ในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ และมีผู้เสนอ
ว่าขอให้เป็นไปตามเดิม คือประชุมสั-

คาห์ละ ๑ ครั้ง ในวันพฤหัสบดี ผมขอ
ความเห็นชอบต่อที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็น
ว่าสมควรที่จะประชุมสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง
วันพฤหัสบดีเหมือนเช่นเดิม โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรที่จะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ
๒ ครั้ง คือวันพฤหัสบดีและวันศุกร์
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : คณะแน
เท่านั้น ก็เป็นหน้าที่ของผมที่จะชี้ขาดตาม
ข้อบังคับ ก่อนจะชี้ขาดนั้น อนุญาตให้
ผมที่จะอธิบายประกอบได้ ก็อยากจะอธิบาย
ให้ทราบว่า ในการประชุมนั้นผมก็
เห็นด้วยที่ว่าถ้าหากว่าถ้ามีเรื่องราวต่าง ๆ
มากประธาน สภาตาม ข้อบังคับข้อ ๑๑ ก็
ได้กล่าวไว้ในวรรค ๓ ว่า ในกรณีที่
ประธานสภาเห็นสมควรเรียกประชุมเป็น
พิเศษ ก็ให้เรียกประชุมได้ เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่ามีเรื่องที่จะต้องประชุมพิเศษ
และมีเรื่องค้างค้ำมากมาย อย่างที่ท่านสมา
ชิกกล่าว จะมาหารือกับผม ขอร้องกัน
ปรึกษาหารือกันเป็นส่วนตัว ว่าเป็นการ
สมควรในการที่จะเรียกประชุมเป็น พิเศษ

เพิ่มขึ้น ผมก็พร้อมที่จะ รับฟังความคิด
และความเห็น แต่ว่าถ้าเรากำหนดวัน
ประชุมไว้ ๒ วัน แล้วไปยกเลิกก็ดูที่จะ
น่าเกลียด เพราะฉะนั้น ไทน์ ๆ เราก็
มีสิทธิที่จะเพิ่มวันประชุมได้แล้ว ส่วนจะ
ไปครั้งนี้ เป็นของที่น่าเกลียด ผมจึงขอ
ตัดสินใจในการที่จะยืนยันประชุมสัปดาห์
ละ ๑ วันเหมือนเช่นเดิม

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทน : หมติ ระ-
เบียบวาระที่จะแจ้งให้ทราบ

ต่อไปนี้เป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับ
รองรายงานการ ประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่
๓/๒๕๑๒ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลง
แก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อ ไม่มี
ท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประ-
ชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๓/๒๕๑๒

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตาม

กระทั่งตามคำวนลำดับ ๑ ของนาย
ล้วน เวชชาติกานน เรื่องขอให้รับเด็ก
นักเรียนเพิ่มขึ้น ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายล้วน เวกชาดิگانน (นคร-ปฐม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ว่า กรมธรรม์ที่ว่า การกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

๑. ปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้ มีนักเรียนที่จบ ม.ศ. ๓ จำนวนเท่าใด
๒. โรงเรียนช่างกลเหนือรับนักเรียนได้เท่าใด
๓. โรงเรียนช่างกลปฐมวันรับนักเรียนได้เท่าใด
๔. โรงเรียนช่างกลนนทบุรีรับนักเรียนได้เท่าใด
๕. โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวายรับนักเรียนได้เท่าใด
๖. โรงเรียนช่างก่อสร้างอุตสาหกรรมรับนักเรียนได้เท่าใด
๗. โรงเรียนพาณิชย์การพระนครรับนักเรียนได้เท่าใด
๘. โรงเรียนพาณิชย์การบางแวกรับนักเรียนได้เท่าใด
๙. โรงเรียนพาณิชย์การตั้งตรงจิตรรับนักเรียนได้เท่าใด
๑๐. โรงเรียนอาชีวศึกษาที่กล่าวมานี้รับนักเรียนได้ทั้งหมดมีจำนวนเท่าใด
๑๑. ทางกระทรวงศึกษาธิการ จะจัด

การขยายรับเต็มนักเรียนเพิ่มขึ้นอีกได้หรือไม่ ประการใด

พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครั้งนี้ สำหรับกระทู้ของท่านความจริงนั้นเป็นปีการศึกษา ๒๕๑๒ ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น เข้าใจว่าเจ้าของกระทู้ต้องการจะถามปี ๒๕๑๑ มากกว่าใช้ใหม่ครับ ที่ถามนะถามปี ๒๕๑๒ ยังไม่เสร็จสิ้น ความจริงควรจะเป็นปี ๒๕๑๑ ใช้ใหม่

ประธานสภาผู้แทน : ก็ปีนี้แหละ คือปีการศึกษาที่กำลังเปิดใช้ใหม่ คุณล้วน ครับ กำลังที่จะรับ นี้แหละ คือเอาอย่างนั้นก็แล้วกัน อย่าเอา พ.ศ. โหลนเลย

นายล้วน เวกชาดิگانน (นคร-ปฐม) : ใช้ครับ

พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : คำตอบ

ข้อ ๑. สำหรับจำนวนนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ. ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ ส่วนกลางมี ๒๗,๕๑๒ คน ส่วนภูมิภาค ๕๒ จังหวัดที่แจ้งขอมาแล้วมี ๓๘,๐๘๓

คน ส่วนภูมิภาค ๑๗ จังหวัดสอบได้
ประมาณ ๑๓,๐๕๐ คน รวมทั้งสิ้น
๗๗,๕๕๕ คน

สำหรับคำถามข้อ ๒. ที่ว่านักเรียน
ข้างกลเหนือ รับนักเรียนได้เท่าไร ขอ
ตอบว่ารับนักเรียนได้ ๒๕๐ คน

ข้อ ๓. โรงเรียนข้างกลปทุมวัน
รับนักเรียนเข้าสอบได้ ๓๐๐ คน

ข้อ ๔. โรงเรียนข้างกลนนทบุรี
รับนักเรียนเข้าเรียนได้ ๑๕๐ คน

ข้อ ๕. โรงเรียนข้างก่อสร้างอุเทน
ถวาย รับนักเรียนเข้าเรียนได้ ๒๕๐ คน

คำถามข้อ ๖ โรงเรียนข้างก่อสร้าง
ดุสิต รับนักเรียนเข้าเรียนได้ ๑๕๐
คน

ข้อ ๗. โรงเรียนพณิชยการพระ
นคร รับนักเรียนเข้าเรียนได้ ๕๑๐ คน

ข้อ ๘. โรงเรียนพณิชยการบาง
บางแวกธนบุรี รับนักเรียนเข้าเรียนได้
๔๘๐ คน

ข้อ ๙. โรงเรียนวัดพระเชตุพน
กึ่งตรงจิตร รับนักเรียนเข้าได้ ๔๒๐ คน

ข้อ ๑๐. โรงเรียนอาชีวศึกษา
รวมทั้งสิ้น ๘ แห่ง รับนักเรียนเข้าเรียน
ได้ทั้งหมดรวม ๒,๕๑๐ คน

ข้อ ๑๑. เกี่ยวกับกระทรวงศึกษา
จะจัดขยายที่รับเด็กนักเรียนเพิ่มขึ้นได้อีก
หรือไม่ประการใดนั้น ขอตอบดังนี้ สำหรับ
กรมวิสามัญศึกษาขยายการ รับนักเรียน
เพิ่มขึ้นอีกดังนี้คือแผนก โรงเรียนส่วน
กลางเพิ่ม จากห้องเรียนละ ๓๕ คน เป็น
๔๕ คน ขยายชั้น ม.ศ. ๑ ๕๖ ห้อง นัก
เรียนเพิ่มขึ้น ๕๖๐ คน ขยายชั้น ม.ศ.
๔ ๖ ห้อง นักเรียนเพิ่ม ๖๐ คน

การจัดขยายและ รับเด็กนักเรียนที่
เพิ่มขึ้นสำหรับสถานศึกษาในสังกัดกรม
อาชีวศึกษานั้น โรงเรียนในสังกัดกอง
โรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรมจัดขยาย
และรับนักเรียนเพิ่มขึ้นได้อีกบ้างเป็นบาง
โรงเรียน หากมีงบประมาณเพื่อกำเนิน
การเพิ่มเติม โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีการ
สอน ๒ รอบอยู่แล้วคือโรงเรียนพาณิชย์-
การพระนครเพิ่มขึ้นได้อีก ๑๘๐ คน
โรงเรียนพณิชยการธนบุรีเพิ่มขึ้นอีก
๒๑๐ คน โรงเรียนวัดบพิตรภิมุขเพิ่ม
ได้อีก ๑๔๐ คน โรงเรียนวัดพระเชตุพน
กึ่งตรงจิตร เพิ่มขึ้นได้อีก ๑๗๕ คน
รวมทั้งสิ้นเพิ่มขึ้นได้อีก ๗๐๕ คน สำหรับ
วิทยาลัยและโรงเรียนในสังกัดกองโรงเรียน
เกษตรกรรมรวม ๒๒ แห่ง มีงบประมาณ

๒๕๑๒ เพิ่มขึ้นอีก ๒ แห่ง คือที่ราชบุรี และที่ตากสามารถรับนักเรียนและนักศึกษาได้ในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้จำนวน ๒,๒๑๘ คน ในปีการศึกษา ๒๕๑๒ รับนักเรียนได้รวมทั้งสิ้น ๒,๕๑๐ คน เพิ่มจากปีการศึกษา ๒๕๑๑ จำนวนคน ๒๘๑ คน เหตุที่การขยายจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นได้ในจำนวนจำกัดนี้ เนื่องจากอุปสรรคหลายประการกล่าวคือ วิทยาลัย และโรงเรียนเกษตรกรรมเป็นสถานศึกษาประเภทกันอยู่ประจำ จะต้องมีความพร้อมในค่านอาคารเรียน หอนอน อาคารอื่น ๆ อุปกรณ์การสอน และงบประมาณที่ขอจัดตั้งไปได้ถูกตัดทอนลงจนไม่สามารถจะรับนักเรียนเพิ่มตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม สถานศึกษาต่าง ๆ ก็สามารถรับนักเรียนและนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี และในปีการศึกษา ๒๕๑๓ สามารถรับนักเรียนเพิ่มขึ้นอีก โดยรับได้ทั้งสิ้น ๒,๖๕๐ คนสำหรับวิทยาลัยในสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค มีบางแห่งจะเปิดสอนรอบบ่าย เช่น วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา และขยายชั้นบางแผนก เช่นที่วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพเชียงใหม่ ฉะนั้นจึงคงจะรับเพิ่มขึ้นได้อีก แต่ทั้งนี้แล้วแต่วิทยาลัยกำลังจะ

สอบคัดเลือกจึงยังไม่ทราบว่าจะเพิ่มขึ้นอีกเท่าไร ส่วนวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ คงจะเพิ่มขึ้นได้อีก ตามกำลังครูและงบประมาณ ถ้าจัดงบประมาณให้ก็คงทำได้บ้าง สำหรับกองอื่น ๆ แจ้งว่าไม่มีข้อคิดเห็น

นายถวิล เวทชาลิกานน (นครปฐม): ข้าพเจ้ารู้สึกชอบใจท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านก็ได้พยายามตอบเป็นอย่างดี แต่ข้าพเจ้าสนใจในกรณีเรื่องการศึกษาของอนุชนนี้ เพราะว่ารัฐบาลได้คุยกับข้าพเจ้า หัวหน้ารัฐบาลนี้ เมื่อวันแถลงนโยบายว่า ได้เพิ่มงบประมาณในเรื่องการศึกษาขึ้นอีก ๒๕ ล้านบาท และเรารู้จำนวนนักเรียนที่จะรับในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้เป็นจำนวน ๒,๐๐๐ เศษเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นที่ท่านเพิ่ม ๒๕ ล้านบาท ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการศึกษาศึกษา ท่านก็ได้ตอบมา ยังเพิ่มไม่ถึง ๑,๐๐๐ คนเช่นนี้ เราใช้มูลค่านักเรียนหัวหนึ่งประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาทใช้ใหม่ และจะเกิดประโยชน์อะไร ถ้าอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ นี้อลตจนครุ ท่านใช้มากถึงอย่างนี้ เชียว หรือเพราะฉะนั้นเงิน ๒๕ ล้านบาทที่ท่านนายกรัฐมนตรียก

ตอบไว้ เคยบอกว่าได้ช่วยเหลือในการศึกษา และนี้รับนักเรียนเพิ่มเช่นนักเรียนหมดด้วยกันสองตัง ๗๐,๐๐๐ คนอย่างนี้แล้วรับได้เท่านี้ แล้วนอกจากนั้นให้ไปเรียนที่ไหน เพราะฉะนั้นถึงได้มีเรื่องนี้ออกราวโดยทั่ว ๆ ไปเวลานี้ เด็กที่มีที่เรียน อะไรต่ออะไร เกิดเรื่องเกิดราวมากมายก่ายกอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ถามทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และทำนรัฐมนตรีช่วยว่าการทำนก็ได้กรุณาตอบแต่ก็ความรับผิดชอบนี้ต้องอยู่กับหัวหน้ารัฐบาล เพราะว่าท่านก็ทราบแล้วนี้ ว่าท่านใช้เงิน ๒๕ ล้านนั้นมันสมควรให้ แล้วรับนักเรียนเพิ่มอีกยังไม่ถึง ๒,๐๐๐ คนอย่างนี้ หัวหน้ารัฐบาลคือ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะว่าอย่างไรข้าพเจ้าอยากจะทราบอย่างนี้ วิธีการอย่างนี้มันไม่สมควร เพราะฉะนั้น การจะทำอะไรก็ต้องพิจารณาให้ต้องแท้ ให้ได้ประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ให้ได้ประโยชน์ในเรื่องด้านการศึกษาจริง ๆ การจกก็เสียเงิน มันไม่ได้ประโยชน์เช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้น ในปีการศึกษานี้ก็ยังไม่ได้รับอีกมากมาย ก่ายกองเช่นนี้ เราต้องมานึกถึงออกข้า-

ราชการที่เป็นชั้นตรี ชั้นโท มีลูกหลานนั้นมันสามารถจะเรียนได้

ประธานสภาผู้แทน : คุณล้วน ๆ ครับ จะชักอะไรก็ชัก อันนี้เป็นอภิปรายไปขอให้ชักเถอะ จะชักอะไรก็ชัก

นายล้วน เวกชาดิگانน (นครปฐม) : เพราะว่าลูกข้าราชการไม่มีโอกาสจะเรียนได้เพราะการที่จะไปเรียนนี้ สำเร็จ ม.ศ. ๓ แล้ว จะไปเรียนต้องเสียเงิน ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท จึงจะเข้าไปเรียนได้ เช่นนี้ไซ้ใหม่ เราอยากจะรู้ว่าท่านทราบไหมแต่ท่านไม่เป็นที่ไหนหรอก แต่ข้าราชการ ชั้นโท ลูกเขาจะเรียนกันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงเป็นใยมาก จะเรียนได้อย่างไร เวลาสำเร็จ ม.ศ. ๓ ไปเรียนเตรียมปีที่ ๑ นั้น ไปเรียนโรงเรียนราษฎรนี้เท่าไร ถ้าไม่เรียนจะทำอย่างไร ก็ต้องให้การศึกษาและยังไปกว่านั้น นักเรียนต้องออกไปนอกประเทศไปเรียนนอกประเทศอีก เสียเงิน ของชาติบ้านเมืองอีก ท่านคิดถึงประโยชน์ของชาติเราบ้างหรือเปล่าว่าที่จะให้เราไปเรียนต่างประเทศกัน อย่างนั้นอย่างนี้ คือว่าสำหรับท่านทำได้ อย่างหัวหน้ารัฐบาลท่านก็ทำได้ แต่ข้าราชการผู้น้อยทำไม่ได้ ประชาชนทำไม่

ได้ เด็กเรียนมาแล้วจ้แล้วเมื่อไม่ได้มีอะไร
ทำมันก็เกิดเรื่องนี้ออฉวมากมายกายกอง
เพราะฉะนั้น ในกรณีเช่นนี้ ขอประทาน
กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการว่า เราจะอนุเคราะห์
ด้วยเหตุผลประการใดที่จะช่วยให้ได้ประ
โยชน์บ้าง แต่ว่าท่านจะตอบข้าพเจ้าว่า
บัดนี้ข้าราชการลูกส่งไปเรียนก็ไม่ได้เสีย
แล้ว ถูก ค่าเรียนไม่ได้เสีย แต่ค่ากิน
เปล่า หรือค่าช่วยเหลือการบำรุงต่าง ๆ
เราไม่ได้เอออกให้เขา นับจำนวนเป็นพันๆ
แม้แต่ตัวผู้พูดก็โดนมา ข้าพเจ้านาย
ถ้วน เวกชาลิกานน ส.ส. จังหวัดนครปฐม
ซึ่งเอาลูกเข้าเรียนก็เป็นทำนองนี้ และ
เพื่อนสมาชิกด้วยกันก็เป็นอย่างนี้ และ
ข้าพเจ้าโดนเข้า ไปหมิ่นกว่าบาทในครั้ง
เพราะฉะนั้น เรารู้อย่างนี้จึงมาถามท่าน
อย่างนี้ เพราะฉะนั้น ท่านจะมีทางแก้ไข
อย่างไร จะให้คนไทยนี้ได้รับการศึกษา
เป็นที่เพียงพอหรือไม่คิดดูให้ตั้นะท่านหัว
หน้ารัฐบาล บัจจัย ๔ ของคนไม่มีแล้ว....

ประธานสภาผู้แทน: ตามก็ตาม
นายถ้วน เวกชาลิกานน
(นครปฐม): ท่านคิดดูให้ที เพราะฉะนั้น
โปรดกรุณาแก้ไข โดยด่วนด้วยและท่าน

ตอบก็ขอให้ตอบ ให้ตรงประเด็นหน่อยก็
แล้วกันที่ข้าพเจ้าถามไว้บัดนี้หน่อย

พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ):
ความจริงผมก็ตอบตรง ประเด็น ที่ท่านผู้
แทนถามนะครับ เป็นข้อ ๆ นับตั้งแต่ข้อ
๑ ถึงข้อ ๑๑ นี้ตรงประเด็นทุกข้อแหละ
ครับ แต่ว่าที่ท่านถามก็ตอบแล้ว แต่ที่
ท่านถามว่าทำไมจึงเพิ่มที่เรียนได้น้อยนัก
หรือรับนักเรียนได้เพียง ๒,๐๐๐ กว่าคน
นั้น ความจริงนั้นความจำเป็นเรื่องการ
ศึกษานะรัฐบาลนทรอบตี และก็ได้ตั้งใจ
ที่จะหาที่เรียนให้แก่นักศึกษา ทั้งในการ
ศึกษาขั้นต้นและในการศึกษาขั้นมหวิท
าลัย ซึ่งจะต้องต่อเนื่องกัน สำหรับ
งบประมาณ ๒๕ ล้าน ที่คุณถ้วนฯ หรือ
ท่านผู้แทนผู้มี้เกียรติได้ถามนั้น ความจริง
ไม่ใช่ เฉพาะ ในเรื่องเกี่ยวกับ โรงเรียน
อาชีวะเพราะที่ท่านถามนี้เกี่ยวกับโรงเรียน
อาชีวะทั้งนั้น ที่ผมตอบเมื่อกันเกี่ยวกับ
โรงเรียนอาชีวะที่เพิ่มได้ ๒,๐๐๐ กว่า
คนนั้น แต่ว่าที่รัฐบาลหรือทางกระทรวง
ศึกษาธิการของงบประมาณ ไปนั้นต้องไป
ผลิตครูด้วย ผลิตที่เรียนด้วย อย่าลืมว่า
ครู คน หนึ่ง นั้น ต้อง ใช้เงิน งบ ประมาณ
๒๐,๐๐๐ บาท กว่า จะผลิตครูได้คน

หนึ่ง เพราะถ้ามีโรงเรียนและไม่มีครู ก็ไม่มีประโยชน์ แบบมีโรงพยาบาลแล้วไม่มีหมอ เพราะฉะนั้น ที่ทางกระทรวงศึกษาธิการของงบประมาณไปนั้น ก็รีบขอเหลือเกิน เพื่อจะรีบทำให้ทัน เท่าที่สามารถจะทำให้ทันได้ เพราะว่าเมื่อมารับหน้าที่หรือมาตั้งรัฐบาลนั้นก็เข้ามากลางบึงงบประมาณ เกือบจะสิ้นปีอยู่แล้ว แต่ทางคณะรัฐมนตรีก็ได้กรุณาให้กระทรวงศึกษาธิการได้รับเงินงบประมาณพิเศษไปโดยรีบด่วนเพื่อจะไปช่วยแก้ไขสถานการณ์เรื่องเกี่ยวกับที่เรียนของนักเรียนนั้น ทั้งในเรื่องอาชีวศึกษา ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาขั้นต้นคือ ม.ศ. ๓, ๔, ๕ ตามลำดับอย่างนั้นก็ต้องมีที่เรียน ซึ่งจะต้องสร้างเพิ่มขึ้น จะต้องผลิตครูโดยรีบด่วนแล้วถึงจะเพิ่มที่เรียนให้นักเรียนได้ เพราะฉะนั้น ๒๕ ล้านนี้ไม่ใช่เฉพาะไปเพิ่มที่รับนักเรียนเฉพาะ อาชีวศึกษาอย่างที่ท่านผู้แทน ได้ตั้งกระทู้ถาม เราต้องไปผลิตครู ไปเพิ่มที่เรียน ข้อเรื่องประกอบแล้วก็ไม่ใช่เฉพาะ อาชีวศึกษาเท่านั้น ได้ใช้ไปในทางการศึกษาขั้นต้นเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นนักเรียน ม.ศ. ๑, ม.ศ. ๒, ม.ศ. ๓, ม.ศ. ๔, และ ม.ศ. ๕ นี้ ที่เรียนก็ไม่พอเช่นเดียวกัน เพราะ

ฉะนั้นเราเฉลี่ยเพื่อให้นักเรียน ทุกชั้นทุกระดับได้มีการศึกษาหรือ ได้มีที่เรียนเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่เห็นใจท่าน ความจริงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้นท่านก็ได้ทำงานอย่างหนักในเรื่องนี้ ทั้งในเรื่องที่จะหาที่เรียน ในเรื่องการผลิตครู ในเรื่องการศึกษาทุก ๆ ชั้น ฉะนั้นก็หวังว่าท่านคงจะเห็นใจและอารมณ์ดีขึ้น

นายล้วน เวกชาดิگانน (นครปฐม) : ตามด้วยแถลงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ชี้แจงมานั้น ข้าพเจ้าเองก็อดจะติงไม่ได้ เพราะว่าตัวเลขผล การศึกษาของ อนุชนเราในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นั้น ท่านก็ย่อมจะทราบแล้วว่า มีจำนวนเท่าใด และควรจะจัดการอย่างไรประการใดนั้น ท่านย่อมทราบดี แต่ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านมาตอบว่า จะต้องจัด อย่างนั้น อย่างนี้ นะท่านเข้ามาใหม่ ข้าพเจ้าเห็นใจท่าน ความจริงแต่หัวหน้ารัฐบาลท่านทราบดีแล้วว่าควรจะทำอย่างไร ควรจะขยายอย่างไร ควรจะวางแนวทางอย่างไร ที่นี้ปัญหาที่ว่าท่านไม่ได้จัด ท่านอยู่ ๆ จู่ ๆ ท่านก็เอาเงินไปให้แล้วให้ไปจัดอย่างนั้น ไปจัดอย่าง

นี้ ไปผลิตครู มันไม่ทันการหรือท่าน เพราะว่าการผลิตครู ขอกราบเรียนว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการนั้นก็ยังรับกระท่อนกระเท่น มีผู้จะเข้าศึกษา ก็ไม่มีสถานที่จะรับและที่ให้เข้าศึกษา อย่างนั้นมันจะไปพออะไร เพราะว่าท่านทำต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลาอันหลายปีด้วยกันเช่นนั้น และท่านก็รื้อยกที่เดียวว่า แหม มีนักเรียนตั้งหลายหมื่นคน ที่ตามตัวเลขก็ถึง ๗ หมื่นเศษเช่นนั้น แล้วก็จะให้คนไปเรียนในสถานอาชีวศึกษานะเพียง ๓ พันคนเศษ ๆ เท่านั้น และต่อไปก็จะได้เตรียมการไว้ ปีการศึกษาที่จะเรียนเตรียมอุดม แล้วก็เรียนเตรียมปีที่ ๑ เตรียมปีที่ ๒ เพื่อจะไปอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น นั่นนะท่านก็ควรจะได้เพิ่มงบประมาณพิเศษหรือว่าไปจัดอะไรไว้ทางไหนเถอะ แต่ที่จริงอย่างนี้เรารู้แล้วว่าเรามีจำนวนนักเรียนอยู่เท่าใดและปีการศึกษานี้ก็ควรจะได้พิจารณาอย่างไร ท่านก็ไม่เตรียมพร้อมไว้ทั้งนั้น อยู่ๆ ก็พอรู้สึกว่าจะอย่างนั้นมากจัดการอย่างนั้น จัดการพรวดพลาดไปมันจึงไม่สมเหตุและสมผล เพราะฉะนั้นตามที่ท่านตอบมานั้นว่าจะได้ผลิตครู จะต้องใช้ครูคนหนึ่งก็ต้องใช้จวบถึง ๒ หมื่นกว่าบาทอย่างนั้นนะ อย่าง

นี้ข้าพเจ้ารับรองว่าเห็นใจ ถูกแล้วแต่ไม่ใช้จะทำเวลาเช่นนั้น ในขณะที่ท่านควรจะทำมาก่อน แล้วให้มันสมดุลกันหน่อย เพราะว่าไม่ใช่เป็นมาป็นี่ มันเป็นมาหลายปีแล้วอย่างนี้ ที่ข้าพเจ้าท้วงติงที่ข้าพเจ้าพูดนั้น ถ้าหากว่าเกิดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นั้น ข้าพเจ้าจะไม่ถามแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗, พ.ศ. ๒๕๐๘, พ.ศ. ๒๕๐๙ ตัวเลขเพิ่มขึ้นมาเรื่อย แล้วท่านก็ไม่ทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นท่านจะยับยั้งการศึกษาของอนุชนหรืออย่างไร ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าถามที่ข้าพเจ้าซักก็ไม่ได้มีเจตจำนง ในการที่จะชักท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งท่านรัฐมนตรีเข้ามารับหน้าที่ใหม่ ทุกคนก็ยอมไม่ทราบไม่รู้ แต่ที่ตามนี้ก็คงจะสะดุ้งใจท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่าท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาล ท่านทราบตัวเลขดีเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่าไปก็จะหาว่าบุกรุกมากเกินไปก็ขอให้ท่านตอบมาสักหน่อยให้ว่าในปีต่อไปนะเราจะจัดอย่างไร เราจะทำอย่างไรจะช่วยอย่างไรกันเพราะตัวเลขอยู่ในมือท่าน ท่านจะเพิ่มงบประมาณในการศึกษาจะเพิ่มครู เพิ่มสถานที่อย่างไร ก็ว่ามา

ให้เป็นกิจจะลักษณะ ต้องการทราบอย่าง
นี้ ขอท่านได้กรุณาตอบให้ทราบสักหน่อย
พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ):
ก็รู้สึกสบายใจขึ้นหน่อยที่ท่านผู้แทนอา-
รรมณีย์ชน ความจริงนี้รัฐบาลนี้ที่ท่าน
ว่าแล้วว่าเพิ่งมารับตำแหน่งหน้าที่ แล้ว
ก็ความจริงรัฐบาลไทย ๆ ก็ตาม ก็เห็นผล
หรือเห็นความสำคัญของการศึกษาทั้งนี้
การศึกษาของอนุชนซึ่งเป็นลูกหลานเรา
นี้แหละที่ทำให้ชาติบ้านเมืองเจริญหรือมี
ความมั่นคง ไม่ใช่ไม่มีใครเอาใจใส่ก็เอา
ใจใส่มาตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องจากบ-
ประมาณ ในฐานะที่ผมเป็นรัฐมนตรี
ช่วยว่าการและก็มาใหม่ ก็ทราบนโยบาย
จากรัฐบาล จากท่านรัฐมนตรีว่าการ
ซึ่งขณะนี้ท่านไปราชการ ว่าในบึงบ-
ประมาณ ๒๕๑๓ ซึ่งจะเข้าสภาเร็ว ๆ นี้
นั้นก็ตั้งใจประมาณ ในการที่จะเพิ่มเติม
ทั้งที่เรียนเพื่อรับนักเรียน ทั้งครูครบ
ทุกอย่าง ก็ขอให้สมาชิกทุกท่านได้
สนับสนุนงบประมาณของกระทรวงศึกษา
ธิการก็แล้วกัน ถ้าสนับสนุนมากผมก็
สามารถที่จะไปเปิดที่ศึกษาได้มาก ทั้งชน
ต้น อาชีวะ ตลอดจนกระทั่งชั้นสูงต่อไป
เพราะฉะนั้นก็หวังว่าท่านผู้แทนทุกคนคง

เข้าใจเจตนาของรัฐบาลนี้ และก็คงจะ
ได้สนับสนุนงบประมาณของกระทรวง
ศึกษาธิการเพื่ออนุชนลูกหลานเราได้
มีที่เรียนต่อไป

นายล้วน เวกชาติกานน (นคร-
ปฐม) : ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจมากที่ท่าน
ตอบ แต่ขอเรียนให้ทราบไว้สักเล็กน้อย
คือว่าท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ ท่านมาไม่รู้ เรื่องเก่ามีอยู่
มีผู้ที่เขาจะช่วยการจัดตั้งโรงเรียนในเขต
จังหวัดนครปฐมก็มี ที่อื่นก็มี แต่เลิกไป
เพราะฉะนั้นเป็นด้วยเหตุผลกลใดข้าพเจ้า
สงสัย ถ้าหากว่าจะได้โอกาสหรือพื้น
เรื่องนั้นขึ้นมาจะได้จัดตั้ง ก็จะมีโอกาสรับ
นักเรียนเพิ่มเติมขึ้นมาอีก แต่ถ้าหากว่า
ท่านไม่ทราบก็ลองถามเจ้าหน้าที่ หรือว่า
ท่านเก่า ๆ อยู่คงจะรู้ดี เพราะฉะนั้น
อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อรัฐ
สภานี้ว่า ถ้าหากว่าในด้านกระทรวงศึกษา
ธิการ ถ้าจะได้เพิ่มงบประมาณในเรื่อง
สถานที่เล่าเรียน เพิ่มเติมขึ้นมาเช่นนี้
ตลอดทั้งอุปกรณ์ ข้าพเจ้ายินดีจะสนับสนุน
เพราะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง
เป็นประโยชน์แก่อนุชนอย่างนี้ และก็
ถ้าหากว่า จะให้ตั้งเงินงบประมาณไว้สำหรับ
ที่จะใช้ช่วยเหลือบรรดาข้าราชการชั้นตรี

ชั้นโท หรือชั้นเอกก็ตาม ที่จะต้องให้บุตรหลานได้เรียนหนังสือ และจะต้องเสียเงินพิเศษจำนวนมาก ๆ เช่นนี้ ขอให้ท่านตั้งไว้และพยายามช่วยเหลือด้วย ถ้ามีเงินนั้นลูกข้าราชการนี้จะลำบากมาก โคนมากกับตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบดี เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้โปรดให้ความร่วมมือร่วมใจกับบรรดาข้าราชการพร้อมทั้งประชาชน และให้การศึกษาเป็นอย่างดี และข้าพเจ้าคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรี ผู้นี้ก็คงจะได้กรุณา สนับสนุนการศึกษาอย่างแท้จริงที่เป็นประโยชน์ เป็นต้นว่า ตั้งงบประมาณให้มาก ๆ น้อยในการที่จะผลิตครู ตั้งงบประมาณให้มากในการที่จะสร้างสถานที่เล่าเรียน ในการที่จะจ่ายใช้สอยในเครื่องอุปกรณ์ให้เพียงพอแก่การศึกษาของชาติบ้านเมืองให้สืบไปไต่ตื้อ หวังว่าท่านคงจะรับคำกล่าวของข้าพเจ้าที่ชักตามมานี้ด้วยดี

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไป กระทั่งถามควนลำดับ ๒ ของนางสุนทานิตยสุทธิ เรื่องราษฎรชาติแคณนาบริโกล ตามกระทรวงมหาดไทย

นางสุนทานิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : สำหรับกระทั้เรื่องนั้นฉันได้ส่ง

ไว้ตั้งแต่เดือนเมษายน แต่เพิ่งจะมาเข้าเดือนนี้เป็นเวลาที่ฝนตกแล้ว ฉะนั้นจึงเป็นที่ข้ามันแก่บรรดาสมาชิกหลายท่านว่า มาร้องขอเอาเวลาที่ฝนตก แต่ว่าความจริงนั้นประเทศไทยฝนตกก็ไม่ค่อยจะทั่วฟ้า ยังเป็นจังหวัดที่แห้งแล้งกันดารแล้ว และก็ยังจะไม่ค่อยตก อันนี้ ๆ ฝน ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย ท่านรู้จักดี

ประธานสภาผู้แทน : ขอประทานโทษ ในวาระเริ่มนี้ขอให้ท่านถามกระทั้ก่อน

นางสุนทานิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : สำหรับกระทั้ที่ขอกถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งต่อไปนี้

๑. ที่อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ แต่ว่าฉันอยากจะขอหนังสือพิมพ์คณะคะเวลานี้ขาดแคลนน้ำ ใช้และน้ำบริโกล ตามปกติพอถึงหน้าแล้ง น้ำในบ่อในสระแห้งหมด ต้องอาศัยซื้อจากผู้เอามาขายจากที่ไกล ๆ แต่บ่อน้ำแห้งแล้งทั่วกันหมด ขอเรียนถามรัฐบาลว่า จะมีวิธีการแก้ไข และหาทางช่วยราษฎรประการใดบ้าง

๒. ในเขตสุขาภิบาลมีสระเก่าแก่โบราณเรียกว่า สระกำแพง สระน้กว้าง

ประมาณ ๓ เส้นเศษ และยาวประมาณ ๕ เส้นเศษ

อันนี้ไม่ถูกต้อง ขอประทานโทษ คือว่าเนื้อที่ ๖๕ ไร่ แล้วก็สระกำแพงในเนื้อที่ ๖๕ ไร่ เวลานี้ประชาชนได้ร่วมมือกันบริจาคเงินซื้อที่ดินขึ้นอีก เป็นที่ดินทั้งหมด ๑๐๐ ไร่ และอยากจะขอให้ทางการช่วยขุดสระในจำนวน ๑๐๐ ไร่นี้ตามที่ ดร. กุศลศักดิ์ กองประปานามย์ บอกว่า ไปตรวจแล้วไม่มีแหล่งน้ำ

ประธานสภาผู้แทน : ขอประทานโทษ คือผมอยากจะให้พวกเราว่ากันตามระเบียบ แล้วก็ไม่ค่อยเสียเวลากันนัก ในวาระนี้ ขอให้ประธานกรุณาอ่านตามนั้นเสียก่อน ส่วนจะชักอย่างไรเอาไว้ชักทีหลังครับ

นางสุนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : แต่บ่อน้ำใต้แห้งแล้งเป็นโคลน และเนื่องด้วยความเก่าแก่ทำให้เกิดสิ่งปฏิกูลจนไม่สามารถจะใช้ได้ รัฐบาลจะช่วยเหลือขุดลอกสระกำแพงนี้ได้โดยด่วนที่สุด เพื่อให้ทันรับน้ำฝนในปีหน้าหรือไม่

๓. ตามที่กรมโยธาเทศบาลมีโครงการจะสร้างน้ำประปา ที่อำเภออุทุมพรพิสัย ปี ๒๕๑๙ เป็นความจริงหรือไม่เพียงใด ถ้าจริง ขอทราบเรียนว่า ขอให้

เร่งสร้างด่วน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้จะได้หรือไม่

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิกตั้งต่อไปนี้ สำหรับปัญหาเรื่องการขาดแคลนน่านน้ำ เป็นปัญหาที่ได้ประสบกันโดยทั่ว ๆ ไปในระยะ ๒-๓ ปีมานี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี ๒๕๑๒ นี้ เป็นปีที่แล้งจัดซึ่งมีฝนตกน้อยมากการที่ขาดแคลนน่านน้ำ จึงเป็นที่ประสบกันโดยทั่ว ๆ ไป ไม่เฉพาะศรีสะเกษ และในเรื่องนั้นนี้ รัฐบาลเองก็ได้มีความสนใจและความเห็นใจในบรรดาข้อทุกข์ยากต่าง ๆ ของบรรดาประชาชนที่ได้ประสบอยู่เป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องการแก้ไขนั้นรัฐบาลได้ทำการแก้ไขโดยตลอดมา พร้อมทั้งการเสริมสร้างให้ราษฎรมีน้ำกินน้ำใช้ และน้ำเพื่อการเกษตรเป็นประจำสำหรับการแก้ไขในการจัดหาเพื่อการบริโภค และใช้ตลอดจนการเกษตรนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขโดยการจัดสร้างประปา ขุดบ่อน้ำดิน ขุดบ่อน้ำบาดาล ขุดสระและที่กักเก็บน้ำไว้ให้ราษฎรใช้ตลอดทั้งการอุปโภคบริโภคและการเกษตรเป็นการประจำ และแก้ไขเหตุเฉพาะหน้าอยู่แล้วโดยตลอดมา

นางสุนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ขอประทานโทษ สำหรับสระกำแพงนี้ ทางรัฐบาลจะมีทางช่วยเหลือได้ไหม ก็ถ้าหากว่าจะทำประปาไม่ได้ ก็ขอให้ขุดลอกสระกำแพงนี้ในบริเวณเนื้อที่ ๑๐๐ ไร่ทั้งหมด ให้ลึกประมาณ ๔ เมตร ทางกรมอนามัยบอกว่า ถ้าขุดได้ประมาณ ๔ เมตร จะทำน้ำประปาได้ตลอดปี หรือถ้าไม่ทำ ประชาชนจะได้อาศัยเป็นน้ำใช้น้ำอาบตลอดปีได้เหมือนกันค่ะ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : สำหรับเรื่องสระกำแพงที่อำเภออุทุมพรพิสัยนั้น เป็นโครงการที่ทางราชการของรัฐบาลได้ดำเนินการอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขได้ตั้งงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อดำเนินการขุดลอก และก็ทางสุขาภิบาลอุทุมพรพิสัยที่สระกำแพงนั้น ได้ตั้งเงินงบประมาณทางด้านของสุขาภิบาลเอง และถ้าหากว่าเป็นการไม่พอก็กำลังดำเนินการที่จะกู้เงินส่วนกลางของสุขาภิบาลไปดำเนินการสมทบอยู่ในเรื่องนี้ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๕๑๒ นี้แล้ว และจะเสร็จตามกำหนดระยะเวลาของโครงการ

และเครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์การขุดต่าง ๆ ที่เป็นการติดขัดอยู่เวลานี้ก็เป็นเพียงการดำเนินการด้านงบประมาณที่จะสำเร็จลุล่วงไปในงบประมาณหน้าเท่านั้น

นางสุนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : สำหรับงบประมาณที่ไม่มีติดันได้ทราบว่าทางรัฐบาลได้แจกแก่ลูกพรรคคนละ ๓ แสนบาทเพื่อนำไปบูรณะซ่อมแซมจังหวัด ถ้าหากว่ารัฐบาลไปป่าและสปอร์ตพอกที่จะให้ลูกพรรคอื่น ๆ บ้างติดันก็ขอที่จะไปทำน้ำสระกำแพงนี้เพื่อที่รัฐบาลจะได้ไม่ลำบากยุ่งยากเกินไป

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : สำหรับในเรื่องการที่ท่านขอตรงไปที่สระกำแพงนั้น ก็ขอรับไว้ที่จะจัดหาเงินให้เพื่อเป็นของกำนัลที่ท่านขอมาโดยตรงเป็นพิเศษ

ประธานสภาผู้แทน : ครั่งสุดท้ายแล้วครับ

นางสุนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างมากค่ะ สำหรับติดันเองขอเรียนให้ทางรัฐบาลชุดนี้ทราบว่า ติดันเองในฐานะผู้แทนอิสระไม่เคยสังกัดพรรคใด ไม่เคย

ไปร้องขอเข้าพรรคไท และไม่เคยคิดที่จะ
ต่อต้านรัฐบาลชุดนี้ด้วยไม่เคยล้มล้าง ไม่
เคยต่อต้านและไม่เคยใส่ร้าย บ้ายสี่ ถ้า
รัฐบาลชุดนี้ทำดีก็สนับสนุน จะนึกถึง
ขอเพียงแต่ว่าโปรดให้ความเป็นธรรมแก่
พวกเราอิสระเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่มีพรรค
นี้บ้าง คือว่า ครั้งหนึ่งทราบว่ากระทรวง
พัฒนา ได้เชิญบรรดาผู้แทนพรรคสห-
ประชาไทยไปชี้แจงเรื่องการพัฒนาจังหวัด
หรือประเทศ แต่พวกเราไม่เคยได้รับเชิญ
ซึ่งเรารู้ว่าเราเป็นคนนอกและ ไม่มีสิทธิ
ซึ่งเราก็เป็นผู้แทน ประชาชนคนหนึ่ง
นะกะ ต่อมาครั้งที่ ๒ ทราบว่าพรรค
สหประชาไทยจะจัดตั้งสำนักงานร้อง
ทุกข์ชน.....

ประธานสภาผู้แทน : อันนั้นมัน
นอกกระทู้ครับขอให้ถามให้ตรงครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะ-
เกษ) : ขอดถามกะ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ครับ
คือเป็นระเบียบครับ ขอให้ตรงเรื่องกระ
ตุ้สุระนำของคุณักแล้วกันครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะ-
เกษ) : เป็นอันว่าท่านได้ทราบแล้วโดย
ปริยายนะกะ ขอเรียนถามว่า ในปีหน้า
ทางรัฐบาลจะมีการแก้ไขอย่างไรบ้างหรือ

บื้องกันอย่างไรบ้างในการอดหน้าซึ่งมีทุกๆ
ปี ขอให้ช่วยเหลือถ้วนทั่วด้วยกะ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
ไทย) : สำหรับเรื่องแก้ไขนี้ได้ตอบไป
ในวาระที่ ๑ แล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ดีขอ
ย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าวิธีการแก้ไขของทาง
ราชการของรัฐบาล ที่ได้ดำเนินการอยู่
แล้วนั้น ถ้าจะว่าเป็นส่วนรวม ๆ ไม่
เฉพาะที่อำเภออุทุมพรพิสัยแล้ว เรามี
วิธีการในการแก้ไขแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน
ด้วยกัน ในการแก้ไขส่วนที่ ๑ ก็เป็นการ
แก้ไขเฉพาะหน้า คือในฤดูแล้งที่เกิดเหตุ
แล้งโดยทั่ว ๆ ไป มีที่ไหนที่มีความแล้ง
มาก เราก็ไปจัดการส่งน้ำให้ในเฉพาะ
เรื่องดำเนินการบริโภคน้ำ เพื่อให้การยังชีพ
ของราษฎรนั้นเป็นไปตามสุขภาพอนามัย
ที่ดีเป็นหลักใหญ่ ส่วนสำหรับเรื่องน้ำใช้
และน้ำการเกษตรนั้น ได้พยายามจะสูบ
หรือจัดหาแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียงขึ้น
ไปช่วยประชากรราษฎร ให้เป็นการเฉพาะ
หน้าไปในฤดูแล้งเสียทีหนึ่งก่อน สำหรับ
การที่จะแก้ไขโดยตลอดไปนั้น ได้แบ่ง
ออกเป็นการแก้ไขในระยะสั้น คือหมาย
ความว่าเป็นโครงการประจำปีที่เป็นแห่งๆ
ไปเท่าที่กำลังงบประมาณจะทำได้ในรอบ

ปีหนึ่ง ๆ ตามกำลังงบประมาณ อีกประการหนึ่งก็เป็นโครงการระยะยาวที่เกี่ยวกับการจัดส่งน้ำบริโภคไว้ใช้ของประชาชน เช่นการสร้างประปา หรือการทำเขื่อนกักเก็บน้ำเพื่อการบริโภคและการใช้ และทำบ่อสระใหญ่ที่เป็นโครงการระยะยาวหลาย ๆ ปี ซึ่งต้องตั้งเป็นโครงการเอาไว้และทำไปตามกำลังงบประมาณประจำปีนั้น อีกประการหนึ่ง ทั้งสองประการนี้เป็น การที่ได้กระทำอยู่ตลอดไป และถ้าไม่ใช้หน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยแต่กระทรวงเดียวเท่านั้น เป็นหน้าที่ของหลายกระทรวงทบวงกรมได้ร่วมมือกันจัดทำออกเป็น ส่วน ๆ ไปตามแผนงานของรัฐบาล เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าเรื่องการขาดแคลนน้ำนั้นเราจะทำได้เป็นไปตามความประสงค์ของประชาชน ด้วยกำลังงบประมาณเท่าที่เรามีทำได้

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปเป็น กระทั่งตามของ นายทองดี อิศราวัฒน์ เรื่องการทุจริตของข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้านายทองดี อิศราวัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ขอตั้ง

กระทู้ถาม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

ได้ปรากฏข่าวแพร่หลายไปในหนังสือพิมพ์ที่ราชอาณาจักว่า มีข้าราชการกลุ่มหนึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการร่วมกันเอาข้อสอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้าออกจำหน่ายให้แก่นักเรียนตามโรงเรียนราษฎร์ต่าง ๆ เพื่อสร้างฐานะตนเองให้ร่ำรวยอยู่ติดกันดี แต่กระทำให้วงการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการของชาติ ได้รับความเสียหายนั้น มีมูลความจริงเพียงใดหรือไม่ และรัฐบาลได้สืบสวนสอบสวน ได้ตัวการผู้ทุจริตต่อหน้าที่กลุ่มนี้แล้วหรือยัง และจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

พล เอก กฤษณ สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ) : ตามกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ กระทรวงศึกษาธิการที่นำข้อสอบออกไปเปิดเผยนั้น ก็เป็นข้อเท็จจริงที่ทราบกัน ต้อยแล้วตามทั่วไปทั้งหนังสือพิมพ์และทางประชาชน เพราะฉะนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ระงับการสอบครั้งแรกแล้วก็เปิดการสอบ ม.ศ. ๕ ใหม่ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลการสอบก็ได้ประ

ภาคให้ทราบทั่วกันอยู่แล้ว เรื่องนี้ก็เป็น
ที่ทราบกันดีโดยทั่วไปอยู่แล้ว ส่วนการ
จับกุมหรือสอบสวนผู้ทุจริตนั้น ขณะ
จากผลการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
กรมตำรวจได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการ
ทราบว่าได้จับกุมข้าราชการกองส่งเสริม
และวัดผลการศึกษาไป ๑ คน ก็ดำเนิน
คดีตามหลักฐานที่ตำรวจสืบสวนได้ และ
เจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะพนักงานสอบสวน
ได้นำตัวผู้ถูกจับกุมส่งพนักงานอัย-
การฟ้องศาลไปคนหนึ่งแล้ว ซื่อนายสมยศ
เจริญโสภณ เป็นข้าราชการพลเรือนชั้น
โท นอกจากนั้นก็ยังอาจจะมีข้าราชการ
ผู้อื่นเกี่ยวข้องร่วมเบ็ดเตล็ดข้อสอบในครั้ง
นี้ด้วยจำนวน อีกกี่คนนั้นยังไม่ทราบแน่
นอนเพราะว่ายังรอผลการ สืบ สสวนสอบ
สวน ตามรูปคดี ของทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ
อยู่ นอกจากนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการ
ก็ได้ตั้งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงชั้นคณะหนึ่ง
ทำการสอบสวนข้าราชการซึ่งมีหน้าที่รับ
ผิดชอบโดยตรงเพื่อพิจารณาความผิดทาง
วินัยอีกทางหนึ่งอยู่แล้วเช่นเดียวกัน ขณะ
นี้กำลังรอรับรายงาน คณะกรรมการสอบ
สวนของกระทรวงอยู่ หากตามรายงาน
ได้กล่าวระบุความผิดพาดพิงถึงผู้ใดก็จะ
ได้พิจารณาโทษโดยเด็ดขาดทันที

นายทองดี อิศราชวน (เซียง-
ใหม่) : ความจริงกระสุนข้าพเจ้าก็ส่ง
มานานแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๕ เดือนมีนาคม
นับมาตั้งวันนั้นก็ประมาณ ๓ เดือนเศษแต่
ว่าข้าพเจ้าจะขอซักถามท่านรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นครั้งแรก
ตั้งต่อไปนี้ เรื่องปรากฏข้อเท็จจริงท่าน
ก็รับอยู่ในตัวแล้วว่า มีการปรากฏทุจริต
ขายข้อสอบจริง อันนี้ใช่หรือไม่ที่ท่าน
รับเมื่อกันและท่านบอกว่าได้จับข้าราชการ
ผู้หนึ่งข้าราชการชั้นโท คือนายสมยศ
เจริญโสภณ ข้าราชการชั้นโทผู้ถูกกล่าว
หา เวลานั้นที่ทราบข่าวกำลังฝากขังอยู่นั้น
ท่านข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามท่านอย่าง
นี้ว่าเป็นเพราะเหตุใดหัวหน้ากอง โดย
เฉพาะอย่างยิ่งผู้รับผิดชอบ ซื่อนายจักร
ศักดิ์สาร กองส่งเสริมหรือว่าหัวหน้ากอง
วัดผลการศึกษา เพราะบุคคลผู้เป็นผู้
รักษาคุญแจกว่าจะเข้าไปในห้องนั้นได้ไป
ขโมยข้อสอบนั้นไม่ได้ง่าย ๆ ต้องผ่าน
ยามอีกอะไรอีกเหล่านั้นเป็นต้น เป็นเพราะ
เหตุใดทำไมท่านถึงปล่อยไม่จัดการกับผู้
นี้โดยด่วนเนิ่นนี้ เป็นข้อที่ ๑ และอีกข้อ
หนึ่ง ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกรมนี้เช่น
เดียวกัน ขนาดเป็นถึงตึกเตอร์ทำไม
ท่านไม่เรียกสอบสวน ท่านก็เที่ยวจับ

เฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย ความจริง
 ท่านทราบไหมว่า เรื่องนี้ถ้าตัวใหญ่ไม่
 สมคบกับตัวเล็กแล้วงานไม่สำเร็จ ท่าน
 ประชานี่พฤติกรรมเป็นอย่างไรจริง ๆ
 และที่ท่านบอกว่าเวลานี้กำลังสืบสวนและ
 สอบสวนอยู่นั้นข้าพเจ้าขอเรียนตามท่าน
 ว่าท่านจะสืบสวนและสอบสวนให้เสร็จสิ้น
 เรียบร้อยและส่งผู้ทุจริตต่อหน้าที่เหล่านี้
 ไล่ผู้ทุจริตต่อหน้าที่เหล่านี้ออกจากราช-
 การ แล้วต้องส่งฟ้องร้องศาลนั้น จะ
 เสร็จสิ้นภายในกี่เดือนที่ท่านจะสืบสวน
 และสอบสวนเสร็จ ขอท่านตอบข้าพเจ้า
 เป็นครั้งแรก

พล เอก กฤษณ์ สวรรธา (รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ความจริงเรื่องนี้ท่านสมาชิกที่ตั้งกระทู้
 เองก็จะรู้ดีกว่าข้าพเจ้าเสียอีก เพราะ
 ฉะนั้นเวลานี้ก็ได้เรียนแล้วว่า ทางเจ้า
 หน้าที่สอบสวน คือทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนนั้น นอกจาก
 นายสมยศ เจริญโสภาน์ แล้วก็ยังทำการ
 สอบสวนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีก ทั้งผู้ใหญ่ทั้ง
 ผู้น้อยก็มีอีกหลายท่าน แต่ว่าเพื่อผล
 ทางรูปคดีจึงยังไม่เปิดเผยเพราะเรื่องนี้
 ต้องเป็นเรื่องของพนักงานสอบสวน ส่วน
 ทางกระทรวงศึกษาธิการที่ตั้งกรรมการ

ชั้นนั้นก็เพื่อจะสอบความผิดทางวินัยอีก
 ชั้นหนึ่งเช่นเดียวกัน ส่วนที่ท่านจะให้
 สอบสวนเสร็จภายในเวลาเท่าไรนั้น ผม
 ยังไม่สามารถจะตอบได้ เพราะว่าเรื่องนี้เป็น
 เรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และหลักฐาน
 เกี่ยวกับคดี เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องของ
 เจ้าพนักงานสอบสวนที่จะพยายามสอบ
 สสวน ทامل ข้อเท็จจริงว่าใครเป็นต้นคอ
 ใครเป็นผู้ที่นำออกมา ใครเป็นผู้สมรู้
 ร่วมคิด ถ้าท่านทราบสิ่งที่จะเป็นประ-
 โยชน์ในการสอบสวนแล้วผมก็ยินดี ท่าน
 ก็ควรจะไปที่กระทรวงศึกษาธิการและก็
 พบกับผมและก็ไปกระชับเพื่อจะได้ทราบว่า
 ใครที่รู้ที่เห็นที่เป็นใจ เพราะท่านระบุ
 ชื่อข้าราชการในนั้นเป็นการพูดง่าย ๆ
 ไม่ยุติธรรม เพราะว่าผลของการสอบ
 สสวนไม่ออกมา เป็นการเสื่อมเสีย
 เพราะฉะนั้นผมก็ต้องประทานอภัยด้วยที่
 ต้องพูดเช่นนั้น

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) :
 ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็น
 ครั้งที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าข้าพเจ้าได้ออกชื่อ
 ข้าราชการนั้นนะ เป็นการเสื่อมเสีย ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ท่านทราบหรือไม่ว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 นายจักร ศิริสาโร หัวหน้ากองวัดผลการ

ศึกษาหรือกองส่งเสริมอะไรนั้น เป็น ผู้รักษาคุณแก่ห้องเก็บข้อสอบ ข้อเท็จจริงอยู่ตรงนั้น แล้วท่อนอย่างนายสมยศ เจริญโสภานัน ทำผู้เป็นประธาน เป็น แต่เพียงข้าราชการชั้นโท หัวหน้ากอง เป็นข้าราชการชั้นเอกอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ หัวหน้ากองผู้หนึ่งและเป็นคนถือคุณแก่ด้วย ก่อนที่จะไปเปิดเอา ข้อ สอบ ยัง ต้องผ่าน ยาม และเป็นเพราะเหตุใดหัวหน้ากอง นี้ คดีผู้คุมตแจ่มแจ้งแดงแจ๋อย่างนี้ ทำ ไม่น่าไม่จัดการสอบสวนโดยด่วน เมื่อ ก็น่าบอกสอบสวนชั้นผู้ใหญ่แล้ว มี ไกรบ่าง ท่านระบุชื่อในนี้ได้ไหม ท่าน ระบุได้ไหม ข้าพเจ้าไม่เห็นเสียหาย ถ้า ท่านบริสุทธิ์ใจจริงๆ สืบสวนและ สอบ สอนไกรบ่าง ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ชั้น ตำแหน่งอะไร ชั้นเอกก็คน ชั้นพิเศษก็ คน ข้าพเจ้าขอทราบแต่เพียงเท่านี้

พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : การสอบสวนในเรื่องทางคดีอาญานี้ เป็น เรื่องของเจ้าพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็น เรื่องของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะฉะนั้น การที่จะมาเปิดเผยก่อนนั้น ผลเห็นว่ายังไม่ถูกไม่ควรเพราะว่าเป็นผลแก่รูปคดี และถ้าจริงหรือไม่จริงเพียง ไตนั้น ก็เป็น

เรื่องของทางเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นเจ้า หน้าที่ย่อมจะรู้หรือจะเข้าไปใกล้ชิดกับ คดี ผมเชื่อว่ามากกว่าท่านผู้แทนเสียอีก แต่ว่าจะมาเปิดเผยในที่นี้ว่า ท่านผู้ใด บ้างที่ได้รับการสืบสวนสอบสวน หรือ ว่าตั้งข้อหาอะไรต่างๆ ในสถานนั้น ผม เห็นว่ายังไม่ถึงเวลา เพราะว่าเป็นเรื่อง ของเจ้าพนักงานสอบสวนตามกฎหมาย เกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งท่านก็ทราบคืออยู่แล้ว นายทองดี อิศราจัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอกล่าวเป็นคำสุดท้าย และย่อๆ นะครับ ที่ท่านรัฐมนตรีตอบ ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ตรงกับ ประเด็นที่ข้าพเจ้าซักถาม ทั้งนี้ไม่ได้ หมายความว่า ท่านจะสืบสวนและสอบ สอนเกี่ยวกับคดีเรื่องนี้โดยตรง หากเป็นเช่น นั้นไม่โดยเฉพาอย่างยิ่งเกี่ยวกับระเบียบ วินัยเป็นวงในของราชการของ อ.ก.พ. กระทรวง นี้ท่านควรจะรีบเร่งตั้งกรรม การสืบสวนและสอบสวนโดยด่วนได้แล้ว ท่านจะทำได้ private ก็ได้ confidential ก็ได้ลับก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเปิดโปงให้ ทางตำรวจ ถ้าตำรวจเขาคดี เขาเก่งจริง เขาก็อาจจะสืบสวนสอบสวน คัด สอย ห้อย ตามที่ท่านทำได้ นี่ข้าพเจ้าก็ขอยุติการ ซักเพียงเท่านี้ ขอท่านตอบด้วย

พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ความจริงผมได้ตอบไปแล้วครับ ในเรื่องที่ว่าคณะกรรมการเป็นการภายใน เกี่ยวกับการพิจารณาทางวินัยนั้น ก็ได้ตอบไปแล้ว หวังว่าคงจะพอใจนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามของนายประสงค์ เนื่องจำนงค์ เรื่อง งบประมาณตามแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้ ตาม นายกรัฐมนตรี

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : กระผมนายประสงค์ เนื่องจำนงค์ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดชลบุรี ขอตั้งกระทู้ถาม ว่า พล.อ. นายกรัฐมนตรี คงตอบเป็น

ก. ตามโครงการขั้นแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติที่วางไว้ ทั้งรัฐยืนยันว่าได้ปฏิบัติไปแล้วอย่างไร ได้ผลนั้น ขอทราบสำหรับภาคตะวันออกเฉียงใต้ ใช้จ่ายเงินไปตามโครงการขั้นแรกทั้งสิ้น เป็นจำนวนเท่าใด

ข. ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่รัฐวางไว้ นั้น กำหนดไว้กี่ภาค ขอทราบยอดเงินที่ใช้จ่ายไปแล้วตามโครงการขั้นแรกของแต่ละภาคด้วย

ค. ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจขั้นสอง รัฐได้จัดไว้เฉพาะภาคตะวันออกเฉียงใต้อย่างไร และใครขอทราบด้วยว่าภาคนี้ได้รับร้อยละเท่าใด ของ งบ ประมาณรวมทุกภาค

ง. ในการจัดแบ่งงบประมาณของโครงการแต่ละภาค ซึ่งปฏิบัติไปแล้วรัฐถืออะไรเป็นหลัก จำนวนพลเมือง รายได้ของแต่ละภาค สภาพความเป็นอยู่หรือภูมิประเทศ

จ. สำหรับภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่ศึกษาและตามความเป็นจริงนับว่าได้ไม่น้อยมากกับทั้งหน้าที่ของการเสียภาษีจากประชาชนในภาคนี้ อยู่ในอัตราสูงกว่าภาคอื่นเกือบทั้งสิ้น จึงใคร่ขอทราบทางรัฐจะกรุณาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมเงิน งบ ประมาณให้เป็นธรรม โดยให้มากขึ้นกว่าเดิมจะได้หรือไม่ ถ้าได้ ประมาณสักเท่าใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดชลบุรีดังนี้

สำหรับตอบคำถามข้อ ๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับแรก พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔ ได้กำหนดงบประมาณพัฒนาเศรษฐกิจไว้เป็นจำนวน ๑๕,๕๗๗,๙๗๐,๐๐๐ บาท และ ๓๕,๕๗๙,๙๒๐,๐๐๐ บาทตามลำดับสำหรับงบประมาณนี้ไม่รวมเงินกู้และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศในจำนวนเงินพัฒนาทั้งกล่าวอาจแยกออกได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆ ด้วยกันคือ งบประมาณที่รัฐบาลตั้งไว้ให้หน่วยราชการส่วนกลางตามโครงการพัฒนาประเทศ ซึ่งส่วนราชการต่างๆ เป็นผู้ดำเนินโครงการ อีกส่วนหนึ่งงบประมาณพิเศษที่รัฐบาลตั้งไว้ให้คณะกรรมการพัฒนาภาคแต่ละภาค ซึ่งในปัจจุบันมี ๖ ภาค คือภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก แต่ละภาคได้ งบประมาณพัฒนาภาคดังกล่าวนี้คณะกรรมการพัฒนาของแต่ละภาคจะจัดสรรเพื่อช่วยเหลือในการพัฒนาภาคของตนเป็นพิเศษ นอกเหนือจากงบประมาณส่วนกลาง

สำหรับในข้อ ๒ สำหรับยอดเงินที่ใช้จ่ายไปแล้วตามโครงการ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑ นั้น ไม่สามารถจะแยกเป็นรายจ่าย ซึ่งจ่ายไปแต่ละภาคได้อย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะโครงการส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และเบิก

จ่ายเงินงบประมาณจากส่วนกลาง แต่อย่างไรก็ดีอาจจะประมาณได้ว่า ในระยะตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๐๗ - ๒๕๐๙ รัฐบาลใช้จ่ายจากงบประมาณทั้งสิ้นประมาณ ๑๐,๕๐๐ ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นรายจ่ายในภาคตะวันออก ๖๕๐ ล้านบาท ภาคตะวันตก ประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท ภาคใต้ประมาณ ๑,๘๕๐ ล้านบาท ภาคเหนือประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ ๒,๓๐๐ ล้านบาท ส่วนที่เหลือเป็นรายจ่ายในส่วนกลาง นอกจากนั้นรัฐได้จ่ายเงินงบประมาณภาคตะวันออก จากคณะกรรมการภาคตะวันออกอีก ๑๔ ล้านบาทคณะกรรมการตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และจากเงินช่วยเหลือและเงินกู้จากต่างประเทศอีก ประมาณ ๒๗ ล้านบาท อันนี้ไม่รวมงบประมาณช่วยเหลือทางด้านการทวารด้วย

สำหรับคำตอบในข้อที่ ๓ ในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔ งบประมาณพัฒนาที่จ่ายจากส่วนกลางสำหรับโครงการพัฒนาภาคตะวันออกมีจำนวนประมาณ ๑,๘๕๐ ล้านบาท งบประมาณพัฒนาดังกล่าวนี้ไม่รวมโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งที่ ๒ และสนามบินพาณิชย์แห่งใหม่ในภาคตะวันออก ซึ่งคาดว่าจะอาจจะเริ่มดำเนิน

การได้ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๓ ส่วนงบประมาณพิเศษซึ่งผ่านคณะกรรมการภาคตะวันออกเฉียงใต้จะได้รับประมาณ ๕๕ ล้านบาทคือตั้งแต่ปี ๒๕๑๐-๒๕๑๓ จะได้รับปีละ ๑๘ ล้านบาท ส่วนปี ๒๕๑๔ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๒ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕ ล้านบาท ส่วนเงินกู้และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศนั้น คาดว่าจะได้รับประมาณ ๔๔๔ ล้านบาท

คำตอบในข้อสุดท้าย การจัดแบ่งงบประมาณโครงการแต่ละภาคซึ่งปฏิบัติไปแล้ว รัฐถือเอาตามความต้องการของท้องถิ่น จำนวนประชากรรายได้ของประชากรในท้องถิ่นของแต่ละภาค ลักษณะภูมิประเทศ ความมั่นคงของประเทศ ตลอดจนนโยบายของคณะกรรมการพัฒนาภาคด้วย โดยจัดลำดับความสำคัญของโครงการ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับงบประมาณช่วยเหลือไม่น้อยกว่าภาคอื่น เมื่อเทียบจากจำนวนประชากรใน เนื้อที่แล้ว คงจะเห็นได้จากโครงการสำคัญ ๆ ที่ได้ทำไปแล้วและกำลังทำหรือจะทำอยู่ คือ ทวงหลวงสายบางนาศรีราชา บางละมุง-ระยอง จันทบุรี-ตราด สระแก้ว-จันทบุรี พนมสารคาม-สาคูทับ และ

กบินทร์บุรี-ฉะเชิงเทรา เป็นต้น ในด้านชลประทานก็มีโครงการ ชลประทานราษฎรหลายโครงการ เช่นที่ ท่าลาด เขาระกำ และลำพญาธาร เป็นต้น และกำลังสำรวจโครงการสายใหญ่ที่ปราจีนบุรีอยู่นอกจากนั้นยังมีโครงการอื่น ๆ ทั้งในด้านสังคมเศรษฐกิจและสังคมอีกมาก เช่น วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี โรงเรียนอาชีวช่างไทยออสเทรียที่ชลบุรี โรงเรียนทันตนาถามย์ที่ชลบุรี โรงพยาบาลที่จันทบุรี และโครงการพัฒนาชายแดนที่ท่าพญา โป่งน้ำร้อน และคลองน้ำใสเป็นต้น สรุปได้ว่านับตั้งแต่มีแผนพัฒนาประเทศและแผนพัฒนาภาคเป็นต้นมา ภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน สำหรับการพัฒนาระยะต่อไปนั้น รัฐบาลสนใจตั้งคณะกรรมการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้ขึ้นใหม่แล้ว โดยมีพลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์เป็นประธาน ซึ่งคณะกรรมการนี้จะได้นำเนินการทุกวิถีทางที่จะพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้ให้เจริญก้าวหน้าต่อไปตามนโยบายของรัฐบาลอย่างไม่หยุดยั้ง สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๓ นั้นเป็นที่คาดหมายได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงใต้จะได้รับการพัฒนากว้างขวางต่อไปอีกมาก โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในด้านการคมนาคม และขนส่ง
พัฒนาตัวเมือง การสาธารณสุข และการ
ศึกษา นอกจากนั้นอุตสาหกรรมและธุรกิจ
เอกชนก็จะขยายก้าวหน้าไปกว่าในปัจจุบัน
อีกเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จากข้อ
เท็จจริงซึ่งปรากฏอยู่แล้วในบริเวณจังหวัด
สมุทรปราการ ชลบุรี และระยอง

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์-
(ชลบุรี) : ตามคำกล่าวที่กระทู้ที่ ๓
เพลงตกม้าตาย แต่เมื่อผมฟังคำอภิปราย
คำโต้ตอบจากท่านนายกรัฐมนตรีแล้ว รู้สึก
สีกพอใจ จึงอยากให้เป็นเพลงเดียวตกม้า
ตาย ผมรู้สึกว่าการที่เราจะถามในระยะ
ที่ ๒ ที่ ๓ นี้เป็นการเอาเปรียบรัฐบาล
เพราะว่าเราอาจจะเตรียมคำถามมา
ถามได้ตั้งร้อยคำถามพันคำถามแต่ว่า รัฐบาล
ไม่อยู่ในฐานะที่จะพร้อมที่จะ ค้นหา
คำตอบมาตอบ เพราะฉะนั้นผมจึงถือให้
เป็นประโยชน์ แต่ว่าผมมีคำถามซึ่งเป็น
กระทู้ถาม แล้วอาจจะเป็นกระทู้แรกกระทู้
เดียวของสภานี้ซึ่งไม่เคยมี ปรากฏเป็น
ประวัติศาสตร์ คือกระทู้ถามที่ไม่ต้องการ
คำตอบกระทู้ถามที่อยากจะเรียนถามก็คือ
ตามคำกล่าวที่มีคำกล่าวกันว่า รัฐบาลนี้
จะแจกเงินแก่สมาชิกจะเป็น ฝ่าย ไหน ก็-

ตาม - คือว่าฝ่ายค้านก็ได้ด้วย อย่างผมนี้
ก็ได้ด้วย.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณประ-
สงค์ฯ ครับ อันนี้ตามเรื่องพัฒนาภาค
ตะวันออก

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์-
(ชลบุรี) : เกี่ยวกับงบประมาณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เรื่อง-
พัฒนาภาคเท่านั้น

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ไม่เกี่ยวครับ ของเวลาท่าน
ประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ให้ตรง
เรื่องครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : คือผมจะพยายามพูดให้ได้
ประโยชน์ที่สุด แล้วก็ไม่มีเรื่องกินแทน
แกล้งใจอะไรครับ เมื่อได้ฟังจบแล้ว
ท่านประธานหวัง ผมเลยออกจะลืมไป
สักหน่อย คือการที่จะจ่ายเงินคนละ ๓
แสนนั้น ผมขอเรียกร้องให้รัฐบาลให้ได้
อัตราแท็กรอเตอร์แจกแก่บรรดาสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรคนละ ๖ พันแทน เพราะรู้สึก
ว่านี่คือเป็นงานเป็นการหน่อย แจก
คนละ ๓ แสนผมว่าเป็นเรื่องขายข้าวขาย

แกงกันมากกว่า รถเหล่านี้เพียงพุดังใน
 ชนบท คำว่า งบประมาณ นี้ คำว่า น้ำ
 เรื่องเดียว เราก็พอใจ ประธานโทษผม
 ต้องขออภัยที่จะให้เหตุผล แล้วก็ผมขอ
 เรียนให้ทราบว่า กระทั่งของผมนี้ รัฐบาล
 ไม่ต้องตอบแล้วก็ไม่ต้องหนักใจ น้ำ
 เฉพาะพระนครและธนบุรีใช้เงิน ไปแล้ว
 ประมาณ ๔ พันล้านบาทอาจจะต้องใช้อีก
 ๒ พันล้านบาท เป็นเงิน ๖ พันล้านบาท
 คือ ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๔ พันล้านบาท
 ถ้าคิดเฉพาะเรื่องน้ำไปทั่วประเทศ รัฐ-
 บาลนี้มีภาระที่จะต้องผูกพันในการจ่าย
 เงินไปถึง ๒ แสน ๑ หมื่นกว่าล้านบาทแก่
 ประชาชนทั่วประเทศในเรื่องน้ำ เพราะ
 ฉะนั้นการที่ผมเรียกรถแทรกเตอร์ให้แก่
 บรรดาผู้แทนราษฎร ไปทั่ว ประเทศนี้
 อย่างมากเป็นเงินประมาณ พันล้านบาท
 เท่านั้นหรือ ๑ ใน ๒๐๐ เปอร์เซนต์
 จึงมิใช่เงินมาก และก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหญ่
 ด้วยวันหนึ่ง เออ เราได้รับกระทุ้งตามเกี่ยว
 กับเรื่องน้ำ อย่างที่สระอะไรนี้ผมก็จำไม่
 ได้ ของคุณสมานา ๆ นี้ ถ้ามีรถแทรก-
 เตอร์นี้ให้แก่ผู้แทนโดยผ่านทางสภาจังหวัด
 ไม่ใช่แจกเป็นเงินเป็นทองก็จะ ได้ ประ-
 โยชน์ อ่างเก็บน้ำนั้นโดยมากประชาชน
 นี้ไม่ได้มาร้องกับรัฐบาล ต้องไปหาผู้

แทนผู้แทนก็มีปัญหา เอารถเหล่านี้ไป
 ทำให้เขาได้ทันทีเลย อย่างนครราชสีมา
 นี้ อย่างท่านสมาชิกผู้มานี้มี ๕ คน ๆ ละ
 ๖ คัน ๕๕ คัน ถ้าปีหน้านครราชสีมา
 ยังขาดน้ำ เอาจอนายประสงค์ไปเลย นี้
 ผมเห็นว่าปัญหาอย่างนี้จะเป็นการช่วย
 เหลือรัฐบาลไปในโดยทางอ้อมและจะก่อให้เกิด
 ประโยชน์เป็นอย่างมาก และผม
 เชื่อว่าสมาชิกสภาทุกคนต้อง เห็นชอบ
 เพราะว่อย่างน้อยที่สุดเขาก็ยังมีสิ่งที่จะ
 ได้ไปปฏิบัติต่อคำเรียกร้องของประชาชน
 ประชาชนคนไทยทั่วประเทศเข้าใจไว้
 เชวไป จากรัฐบาลที่มั่งบประมาณปีละ
 ๒ หมื่นล้าน ๓ หมื่นล้านประชาชนไม่ได้
 ไปหารัฐบาล แต่กลับไปเรียกร้องบรรดา
 ผู้แทนซึ่งมีแต่มือเปล่า ๆ เพราะฉะนั้น
 ผมฝากไว้เป็นข้อสังเกต แล้วอย่าง
 น้อยที่สุดนี้คือบรรยากาศที่ดีขึ้นสำหรับ
 รัฐบาลชุดนี้ตามคำกล่าวที่ว่า มีหมอก
 ออกนอกเรื่องไปในทิศทางน้อยว่า รัฐบาล
 ส.ป.ท.นี้จะปกครองไปถึง ๓๐ ปีนี้ผมว่า
 เป็น ๔๐ ปี ถ้าซื้อรถแทรกเตอร์แจกผู้
 แทนนี้ ผมรู้สึกว่าคุณคนที่นั่งอยู่นี้พอใจ
 ครับ ถ้าใครไม่รับ เอาไปเมืองชลบุรีก็
 ได้ แล้วยิ่งกว่านั้นรัฐบาลนี้เป็นสิ่งซึ่งผม
 ทราบดีว่ามั่งบประมาณ ๓ แสน ๓ พันกว่า

ล้านบาทนี้ เราอาจจะจ่าย ไปเพียงพัน
 ล้านบาทเพื่อประชาชน ไม่ใช่จ่ายให้ผู้
 แทน ไปไถรูดบัตรเครดิตบัตรเครดิตเอา
 เงินเข้ากระเป๋า ก็มุ่งที่จะไปถึงประชาชน
 ก็เป็นการปฏิบัติโดยหน้าที่โดยถูกต้องอยู่
 แล้วงบประมาณของรัฐบาลนั้นผ่าน
 สภาสภาย่อยครบไม่ต้องเป็นห่วงว่าใคร
 จะมาล้มล้างรัฐบาล ไม่ต้องเป็นห่วงว่าใคร
 นี้จะคิดนั้นคิดนี้บ้าง ไม่ต้องไปหาคะแนน
 เสียง ผมเชื่อ เพราะนี่คือทางเดียว
 รถเหล่านี้ ไม่แต่เพียงจะไปทำหน้าที่เก็บ
 น้ำแต่ละหมู่บ้าน อำเภอ หรือตำบล รถ
 เหล่านี้ยังสามารถไปทำถนนได้อีก ยัง
 สามารถไปทำเขื่อน ยังสามารถไปขุด
 คลอง ระหว่างที่มันชนกันนี้ ซึ่งเราไป
 ไซ้แรงงานของประชาชนนี้ผมพูดถึงเรื่อง
 น้ำ เราจะเคยปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์
 ว่าเวลาประชาชนเขาชกน้ำนี้เราต้องไป
 รวบรวมแรงงานกันมาชกบ่อ รัฐบาลมี
 เงินปีละ ๒ หมื่น ๓ หมื่นล้านบาทจะไป
 เอาเปรียบ ประชาชน ซึ่งมีราย ใต้วันละ
 ๑๐ บาท ก็ไม่เป็นเรื่องที่สมควร นี่ผม
 ผ่ากไว้เป็นข้อสังเกตสักเล็กน้อย.....

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะ
 พอสมควรกระมังครับ.....

นายประสงค์ เนื่องจางงค์
 (ชลบุรี) : มีได้ อีกนิดเดียวครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมไม่
 อนุญาตครับไม่ตรงเรื่องกัน

นายประสงค์ เนื่องจางงค์
 (ชลบุรี) : เกี่ยวกับงบประมาณครับ
 แล้วเรื่องที่ผมจะกล่าววันนี้เป็นเรื่องสำคัญ
 แล้วก็มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ผม
 ไม่ได้ต้องการที่จะกระทำตามกัน แล้วก็
 เลิกกลับบ้าน แล้วก็ลืม ผมไม่ต้องการ
 ความหมายอย่างนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณประ-
 สงค์ ฯ คือไม่ใช่อย่างนั้นครับ คุณ
 ประสงค์ ฯ

นายประสงค์ เนื่องจางงค์
 (ชลบุรี) : สิ่งที่ผมต้องการนั้นเกี่ยวกับ
 งบประมาณอีกนิดเดียวครับ ท่าน
 ประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ครับ
 นายประสงค์ เนื่องจางงค์
 (ชลบุรี) : ผมขอภัยเพื่อนสมาชิกด้วย
 และรัฐบาลด้วย ถนนสายหนึ่งในชนบท
 ซึ่งเกิดจากสภาจังหวัด สมมติว่ามีงบประ-
 มาณอยู่ ๒ ล้านบาทสภาจังหวัดกำหนด
 ๕ แสน ๕ ปีควรจะจ่ายหมด ที่มันจ่าย
 ไปทุกปี ๆ ตั้งแต่ ๑๐ ปี ๒๐ ปี ยังไม่หมด
 ไม่มีการตรวจสอบอย่างนี้ถ้าเรามีรถ-
 ไถรูดเตอร์ไป งบประมาณที่เคยตั้งไว้ว่า

สายนี้ ๕ แสนบาทนี้อาจจะเหลือเพียงแสนเดียว เป็นการตัดคอร์รัปชัน โดยที่ข้าราชการชั้นผู้น้อยไม่กระทบกระเทือนได้ ผลประโยชน์อย่างมากมาย เราเคยมีถนนสายหนึ่งบางที่ต้องเสียเวลา ๑๐ ปีหรือ ๒๐ ปีตั้งแต่สมัยพ่อ ลูกโตเป็นหนุ่ม พ่อตาย จึงได้ใช้ถนนทั้ง ๆ ที่ถ้ามีแทรกเตอร์ทำถนนอย่างนั้นเราจะใช้เวลาเพียงเดือนเดียวเท่านั้น แทนที่จะใช้ถึง ๑๒๐ เดือนหรือ ๑๐ ปี นี่คือการรวดเร็วแล้วเป็นการทำให้เงินของสภาจังหวัดซึ่งก็เป็นเงินภาษีของราษฎรเหมือนกันที่จะถูกใช้ไปในทางสิ่งที่เป็นประโยชน์ จากเงินแทนที่จะกำหนดไปทำถนน อาจจะมีกำหนดสร้างโรงเรียน สร้างทตสร้างเหมืองอะไรได้ตั้งมากมาย.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมเห็นจะต้องขอให้ยุติ เพราะว่า เป็นระเบียบข้อบังคับวาระกระทู้ เดียวกันอื่นจะว่าเอาครับ นายประสงค์ เณียงชำนาญ (ชลบุรี) : เอาละครับ ถ้าหากท่านประ-

ธานว่าอย่างนั้น แต่ผม ขอฝากให้รัฐบาลนี้ไว้ได้เป็นข้อสังเกต คือขอให้ทราบว่าผมมีเจตนาบริสุทธิ์ในการที่จะให้ประชาชนทั่วประเทศ เราได้รับผลประโยชน์ไม่ได้มุ่งหมายว่าผมเรียกร้องรถแทรกเตอร์เหล่านี้ให้นายประสงค์ไปคนเดียวไปขายพันแบงก์เข้ากระเป๋า ไม่ใช่อย่างนั้น โดยเจตนาอย่างนั้นแล้วเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าผมต้องการให้รัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติงานให้เห็นประโยชน์แก่รัฐบาลเอง และการที่รัฐบาลได้ประโยชน์ก็หมายถึงว่าประชาชนทั่วประเทศได้ประโยชน์ด้วย เอาละครับความจริงที่ผมพูดนี้ยังไม่ได้หนึ่งในร้อยที่ตั้งใจจะพูด เอาละครับ ขอแค่นี้ละครับ ไม่ต้องตอบครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณครับ ต่อไปก็เป็นระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของสภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา พ.ศ. นายทองดี อิศราชีวิน เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๑๐๔/๑๒ วันที่ ๓ เม.ย. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

๒๐๕ ถนนพิษณุโลก พระนคร

๓ เมษายน ๒๕๑๒

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของ สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของ สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของ สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสู่การประชุมสภาผู้แทนพิจารณาในสมัยประชุมนี้ ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทองดี อิศราชีวัน

(นายทองดี อิศราชีวัน)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของ
สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

พ.ศ.

หลักการ

ให้ถ่ายทอดการประชุมของ สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีไทยโทรทัศน์

เหตุผล

โดยที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ประเทศไทยปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยได้รู้ถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ดียิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรให้ตราพระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของ สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ขึ้น

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติถ่ายทอดการประชุมของ
สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้ตราพระราชบัญญัติถ่ายถอดการประชุมของ สภาผู้แทน
วุฒิสภาและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติถ่ายถอดการประชุมของ
สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้สถานีวิทยุกระจายเสียงของกรม ประชาสัมพันธ์ และ สถานีไทย
โทรทัศน์ทำการถ่ายถอดการประชุมของ สภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุมร่วม
กันของสภา ทางวิทยุกระจายเสียงและทางโทรทัศน์ ทุกครั้งที่มีการประชุมของแต่ละ
สภาที่ราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๔ บุคคลหนึ่งบุคคลใด ชักขวาง หรือขัดขืน หรือหน่วงเหนี่ยว หรือ
กระทำด้วยประการอื่นใด ทำให้การถ่ายถอดตามมาตรา ๓ ล่าช้า บุคคลนั้นมีความ
ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้ง
ปรับ

การชักขวาง หรือขัดขืน หรือหน่วงเหนี่ยว หรือกระทำด้วยประการอื่นใด
ทำให้ไม่สามารถทำการถ่ายถอดตามมาตรา ๓ ได้ บุคคลนั้นมีความผิดต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) ทองดี อีสราชีวิน

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ประสงค์ เนื่องจำนงค์, ส. ศิริธร, นิสิต เวทย์ศิริยานนท์,

สะดวก เชื้อบุญมี, ไชแสง สุกใส, แสง ชวัชวะชุม,

น้อย ทินราช, สำรวย ธรรมสุนทรา, สถาปน ศิริพันธ์,

สมคิด ศรีสังคม, ไกรสร ตันติพงศ์, อำ ร่องเงิน,

คล้าย ละอองมณี, ประจวบ ชนะภย์, ใหญ่ กวิตชาติ,

บุญเลิศ ชินวัตร, พลโท บุศรินทร์ ภัคติกุล, อินทร์หล่อ

สรรพศรี, ผจญ ผาทอง, บุญธรรม ชุมดวง, แกล้ว นรชาติ ผู้รับรอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เขียง-
ใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระคุณอย่าง
สูงที่ท่าน ได้กรุณาบรรจुर่างพระราช-
บัญญัติ ถ้าย ทอด การ ประชุม สภาผู้แทน
วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของ
รัฐสภาของข้าพเจ้า โดยมีผู้ที่เซ็นชื่อรับ
รองในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งต่อ
ไปนี้ ก็

๑. นายประสงค์ เนื่องจำนงค์
ส.ส. จังหวัดชลบุรี

๒. นายสมบุญ ศิริธร ส.ส.
จังหวัดพระนคร

๓. นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์
ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ

๔. นายสะดวก เชื้อบุญมี ส.ส.
จังหวัดเลย

๕. นายไชแสง สุกใส ส.ส.
จังหวัดนครพนม

๖. นายแสง ชวัชวะชุม ส.ส.
จังหวัดนครพนม

๗. นายน้อย ทินราช ส.ส. จัง-
หวัดนครราชสีมา

๘. นายสำรวย ธรรมสุนทรา
ส.ส. จังหวัดสุโขทัย

๙. นายสถาปน ศิริพันธ์ ส.ส.
จังหวัดสกลนคร

๑๐. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
ส.ส. จังหวัดอุตรดิตถ์

๑๑. นายไกรสร ตันติพงศ์ ส.ส.
จังหวัดเชียงใหม่

๑๒. นายอำ ร่องเงิน ส.ส. จัง-
หวัดพัทลุง

๑๓. นายคล้าย ละอองมณี ส.ส.
จังหวัดสงขลา

๑๔. นายประจวบ ชนะภัย ส.ส.
จังหวัดสงขลา

๑๕. นายใหญ่ ศวิตชาติ ส.ส.
จังหวัดนครสวรรค์

๑๖. นายบุญเลิศ ชินวัตร ส.ส.
จังหวัดเชียงใหม่

๑๗. พลโท บุศรินทร์ ภักดีกุล
ส.ส. จังหวัดพระนคร

๑๘. นายอินทร์หล่อ สรรพศรี ส.ส.
จังหวัดเชียงราย

๑๙. นายผจญ ผาทอง ส.ส. จัง-
หวัดแพร่

๒๐. นายบุญธรรม ชุมดวง ส.ส.
จังหวัดสุโขทัย รวมทั้งหมคที่ได้เสนอ
รับรองในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รวม
ทั้งหมดด้วยกัน ๒๐ นายพอดี เหตุผลที่
ข้าพเจ้าได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

หลักการ ให้ถ่ายทอดการประชุม
ของสภาผู้แทน วุฒิสภา และการประชุม
ร่วมกันของรัฐสภาทางสถานีวิทยุกระจาย
เสียงและสถานีไทยโทรทัศน์

เหตุผล โดยที่รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติ ให้ ประเทศ

ไทยปกครองตาม ระบอบ ประชาธิปไตย
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยได้รู้ถึง
การปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ดียิ่ง
ขึ้น จึงเห็นสมควรให้ตราร่างพระราช-
บัญญัติถ่ายทอดการประชุมของสภาผู้แทน
วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐ-
สภาขึ้น

ทั้งนี้ ท่านประธานที่เคารพและ
ท่านนายกรัฐมนตรีผู้มีเกียรติ ร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ บังเอิญเกิดสอดคล้อง
ต้องกันกับนโยบายของพรรคสห-
ประชาไทยในข้อ ๑ ข้าพเจ้าจะขออ่าน
ดังต่อไปนี้ รัฐบาลได้แถลงนโยบายใน
การประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๑๒ เมื่อ
วันอังคารที่ ๒๕ เดือนมีนาคม พ.ศ.
๒๕๑๒ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกาเศษ ความ
ข้อหนึ่งในนโยบายของพรรคสหประชา-
ไทยซึ่งกรองบ้าน กรอง เมืองเวลานี้ นั้น
ในข้อ ๑. ดังนี้ รัฐบาลนี้เชื่อมั่นอย่าง
จริงใจว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราช-
อาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑
เป็น ระบอบ การ ปกครองที่ เหมาะสมกับ
ความต้องการของประเทศไทย ฉะนั้น
รัฐบาลนี้จะ ปฏิบัติ ตาม ทุก อย่าง เพื่อให้

เจ้าบอกว่าจะไปสู้ได้อย่างไร ก็รัฐบาล ส.ป.ท. หรือสหประชาชาติเขากำหนดเอา สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง พวกเราฝ่ายค้าน เพื่อ ราษฎร ผลประโยชน์ส่วนรวมของราษฎร เป็นใหญ่ มีจำนวนน้อยก็แพ้เขา นาน้อย ย่อมแพ้ไฟ ระบบประชาธิปไตยถึงเป็น อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็บอกนี่แหละอยากจะให้ เขารู้ว่ารัฐบาลได้แถลงอะไรออกไปบ้าง อย่างในวันแถลงนโยบาย ข้าพเจ้าก็ขอ ประทานกราบเรียนต่อท่าน ประธานรัฐ-สภาให้ติดต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐบาล ชุติกันก็ไม่ได้ paid attention เลย ไม่เอา ใจใส่ ไม่แคร์ ถือว่าขนาดถ่ายทอดวิทยุ กระจายเสียงไม่มีความหมาย แต่ที่เล่น ละเม็ง ละครออกทีวี ระบายไป ไอ้โน่น ไอ้โน้ ท่านอนุญาต แต่นี่เป็นกิจการของ รัฐ ผลประโยชน์ของปวงชนในสมัย ระบอบประชาธิปไตย ควรจะให้เขา ได้รู้ ได้เห็นว่ารัฐบาลทำอะไรบ้าง ถ้าผิด พลวัตผู้แทนที่เขาส่งมาเป็นตัวแทน แต่ละ จังหวัดจะได้ท้วงติงรัฐบาล แต่นี่ท่านก็ ไม่สนใจ ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ ข้าพเจ้าเคารพท่าน เพราะเห็นท่านเป็น คนซื่อตรง แต่ลูกน้องข้าพเจ้าไม่รับรอง ไม่รับรองจริง ๆ ครับ นี่เป็นความสัตย์ จริง ครั้งหนึ่งท่านจำได้ไหม เมื่อก่อน

จะปฏิบัติเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ ในวันแถลงนโยบาย ท่านเป็น นายกรัฐมนตรี ตอนนั้นยศของท่านขอ ประทานโทษ เพียงพลโท ถนอม กิตติ-ขจรเท่านั้น ตอนนั้นข้าพเจ้าเสนอเข้ามา ถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียง ท่านรับ ยัง กระจายให้ ปวงชน ชาว ไทย ทั่วประเทศ ทราบ ตอนนั้นท่านอนุญาต แต่มาคราวนี้ เป็นเพราะเหตุใดท่านจึงไม่อนุญาต เป็น ความสัตย์จริง ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อ ท่านประธานและต่อ คณะรัฐบาล คณะนี้ ว่า จะเป็นบุคคลหนึ่ง บุคคลใดก็ตาม ขอประกอบคุณงามความดีไว้เถอะ ไม่ สูญหาย ไม่สูญหายแน่ พระพุทธเจ้าทรง กล่าวไว้ว่า "ยาทีสั วป เต พิชี ทาทิสั ลมเต ผลั กุลยานการี กุลยานั ปาปการี จ ปาปกั" บุคคลหว่านพืชเช่นใด ย่อม ได้ผลเช่นนั้น ผู้กระทำความดี ย่อมได้ ผลดี ผู้กระทำความชั่วย่อมได้ผลชั่ว นี้ อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลคณะนี้ทำดีไว้มาก ข้าพเจ้าไม่เพียง ข้าพเจ้าขอชมเชย ชมเชยตลอดรัฐบาล คณะปฏิบัติ ในระยะ ๑๐ ปี ท่านทำ ความดีไว้เยอะแยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจริญค้ำนวัตถุ ตึกกรมบ้านช่อง ก่อสร้าง ขนมาถนนหนทาง น้ำไหล ไฟสว่าง ทาง

คือ สถานที่ราชการชั้นอำเภอ ตำบล ๕ ชั้น ๖ ชั้น อย่างนี้ แต่ท่านประธานที่เคารพ เจริญด้วยวัตถุ แต่จิตใจบุคคลเสื่อมโทรม มากมีคอร์รัปชัน เต็มบ้านเต็มเมือง นี่เป็น อย่างนี้ รัฐบาลนี้จะแก้ไขอย่างไร เพราะ ฉะนั้น ถ้าท่านกรุณา เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ท่านจะ ต้องสร้างคุณงามความดีอีกเยอะ จริง บาง ครั้งท่านอาจจะผิดพลาด แต่คราวนี้ท่าน มาตั้งขั้นต้นตัว ก. ใหม่ ท่านสร้างคุณ ความดีไว้เยอะ นี่ท่านประธานที่เคารพ และกึ่งเอ็นดู นโยบายของพรรคสห- ประชาไทย ก็มาตรงกับนโยบายของ พรรคอิสระ พรรคอีก มีอยู่ตอนหนึ่ง ข้าพเจ้าจะขอชี้ให้เห็น ชี้ให้เห็นอย่างชัด เจนแจ่มแจ้ง นโยบายที่ว่ามาตรงกับ นโยบายของพรรคอิสระธรรมในที่นี้ ก็คือ นโยบาย ข้อ ๒ การปกครอง พรรคอิสระ ธรรมมีคัมภีร์การปกครองระบอบเสรีประ- ชาธิปไตย โดยเทิดทูนบูชาองค์พระมหา กษัตริย์ทรงเป็นประมุข ภายใต้รัฐธรรมนูญ การปกครองแผ่นดิน การปกครองนี้ ของท่าน อาจจะไม่เหมือน ของข้าพเจ้า เหมือนอิสระธรรม การปกครองเป็นของ ราษฎร โดยราษฎร และเพื่อราษฎร บุคคลหนึ่ง บุคคล ใดเข้าดำรง ตำแหน่ง

นายรัฐมนตรีไม่ว่าจะโดยแต่งตั้ง ท่าน ณะโดยแต่งตั้ง เลือกตั้งก็ตาม จะดำรง ตำแหน่งนี้ได้ไม่เกิน ๒ สมัย นี่ข้าพเจ้า ต้องการไม่ให้ผูกขาด monopoly ที่- หนึ่ง.....

ประธานสภาผู้แทน : เกี่ยวก่อน คุณออกนอกเรื่องไปแล้วครับ ผมก็พยายามฟังอยู่เหมือนกัน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : นม้นตรงครับ และพรรคอิสระ ธรรมไม่ประสงค์ให้ข้าราช การ พลเรือน ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการทหาร ประจําการของพระบาท สมเด็จพระเจ้า- อยู่หัว เข้าดำเนินการในกําเนินการเมือง นี้ของเราไม่ต้อง การ จะให้ข้าราช การ ประจําการทุกเหล่ามาเกี่ยวข้อง.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ครับ โดยหลักการแล้วละก็ เราจะเอา เอกสารมาอ่านกันฟังเพื่อยกัน มันจะเสีย เวลา ก็ขอให้พูดตรงเฉพาะประกอบ ผม อนุญาตให้มาประกอบเฉพาะ กรณีเรื่อง กระจายเสียง แต่ที่คุณเอานโยบายพรรค มาแถลงในที่ประชุมนี้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อกันข้าพเจ้าเอาของ ส.ป.ท. มาแถลงแล้วท่านทำไมไม่ท้วงละ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านอ่าน
สั้น ๆ เท่านั้น ผมขอให้คัดที่ไม่ตรงประ-
เด็นออกเสีย นี่แหละครับ ถึงพูดกันว่า
เสียเวลากันเพราะอย่างนี้เสียละมากครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง-
ใหม่) : ตามแบบฉบับของนานาอารย
ประเทศที่ปกครองในระบบเสรี ประชา-
ธิปไตย นานาอารยประเทศที่ปกครอง
ระบบเสรีประชาธิปไตยนั้นนะ ท่าน
ประธานคงทราบ ข้าราชการประจำเขา
ไม่ให้เล่นการเมือง ยิ่งทหาร ตำรวจ
กองทัพบก เรือ อากาศ เขาให้ห่างเหิน
การเมืองมาก.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมเรียน
กับคุณแล้วว่านอกประเด็น.....

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง-
ใหม่) : มันไม่ใช่ นอก นี้ประกอบเหตุ
ผลระบบประชาธิปไตย.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณเรื่อง
กระจายเสียง แล้วเรื่องการเมืองไม่ให้ทหาร
มาเล่นการเมือง ข้าราชการไม่เล่นการ
เมือง คุณว่าเรื่องอื่นซิ ก็มันคนละเรื่อง
นี่นาคุณลองวินิจฉัยซิ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง-
ใหม่) : แล้วของข้าพเจ้ามาตรงกับของ
ท่านอีกตอนหนึ่งนี้ ของ ส.ป.ท.

ประธานสภาผู้แทน : ตรง ไม่
ตรง ไม่สำคัญ สำคัญที่ว่าให้ตรงกับหัว
เรื่องที่เราจะอภิปราย คุณใช้สุภาษิตกับ
คนอื่นมากแล้ว ใช้กับเราเองบ้าง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง-
ใหม่) : ขอความกรุณา ท่านระงับฟัง
ให้ข้าพเจ้าสักนิดหนึ่ง พรรคนี้ไม่ฟัง
ปรารภและนิยมการปกครองในระบบ
คอมมิวนิสต์ นี่เห็นไหมของข้าพเจ้าตรง
กับของท่านรัฐบาล.....

ประธานสภาผู้แทน : เอ๊ะ คุณ-
ทองดี ถ้าคุณมาทำอย่างนี้ไม่ถูกแล้ว
ละครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง-
ใหม่) : หรือลัทธิเผด็จการอย่างเด็ด-
ขาด พรรคอิสระธรรมจะยืนหยัดต่อสู้กับ
ลัทธิมหาอำนาจตั้ง กล่าวนี้ อยู่ตลอดเวลา
นี้ท่านประธานที่เคารพ ที่ข้าพเจ้าเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มากก็อยากจะให้
ปวงชนชาวไทย ได้รู้ได้เห็น ว่ารัฐบาลได้
ทำอะไรบ้าง แทนที่ท่านจะประกาศวิทุ
โฆษณาสินค้า เตี่ยวันไอโซคนเขารำคาญ
ตลอดจนในโทรทัศน์ ก็ถ้ากิจการของฝ่าย
รัฐสภาเราหรือสภาผู้แทน วุฒิสภาเดือน
หนึ่งมีก็ไม่มาก เพียง ๓-๔ ครั้งเท่านั้น
นี้ท่านยังจะ ไม่เห็นชอบด้วยอีกหรือ และ

นอกจากนี้โดย เฉพาะอย่างยิ่งท่าน ประ-
ธานที่เคารพและท่านนายกรัฐมนตรีที่ข้าพ-
เจ้าเคารพด้วย ท่านทราบไหม ทุกคำคืน
ตลอดจนเข้า เกี่ยวกับวิทยุบั๊กกิ่งประกาศ
โจมตีที่ว่าคณะรัฐบาลคณะนี้ คำผู้แทน
ราษฎรทุกพรรคทุกเหล่าอะไรก็ไม่รู้ บอก
ว่าสภาจอมปลอมบ้าง อะไรเรื่อยแปด
อย่างนี้ ท่านลองคิดดู แล้วของเราจะ
ไม่ให้มีการประชุมอย่างนี้หรือ ถ้าเราถ่าย
ทอดวิทยุกระจายเสียงดัง ไปทั่วโลก ปวง
ชนอื่น ๆ ในโลกอื่นเขาก็จะรู้ว่า อ้าวประ-
เทศไทยเป็นระบบเสรีประชาธิปไตย ไม่
เหมือนพวกคอมมิวนิสต์จอมปลอมที่ถือว่า
คำโพนทนาว่ากล่าว อันนี้ท่านประธานที่
เคารพ ถ้ารัฐบาลรับเอาร่างนี้ไปพิจารณา
หรือจะอนุมัติให้ออกเป็นกฎหมายได้อย่างไร
นี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่รัฐ-
บาลนี้มาก ที่เราจะต่อต้านลัทธิคอมมิว-
นิสต์อันนี้เป็นประการหนึ่ง และนอกจากนี้
วิทยุอะไรบ้าง ๆ ที่บอกว่าเสียงแห่งประ-
ชาชนชาวไทยแห่มคำ ข้าพเจ้ารำคาญ
บางครั้งก็ไม่นึกอยากฟัง ก็ลองเปิดดูสัก
ทีซี วันนี้จะทำใครบ้างอย่างนี้ก็มี เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าถึงบอกว่ารำคาญ ท่านนา-
ยกรัฐมนตรีต้องหากะบอกเสียง ได้ยิน
ข้าพเจ้าว่าท่านตั้งนายทหารคนหนึ่งแล้วเอาส.ส.

อีกคนหนึ่ง ควรจะเป็นกระบอกเสียงของ
พรรคของท่าน ถูกแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วย
แล้วทั้งในสภาเวลานั้น ถ้าเรามีการถ่าย
ทอดวิทยุกระจายเสียงหรือโทรทัศน์แล้ว อัน
นี้ปวงชนชาวไทยทั่วราชอาณาจักรเขาจะ
ได้เห็นได้รู้ ได้ฟังว่ารัฐบาลทำอะไร ทั้ง
นี้จึงขอประทานเสนอท่าน ทางฝ่ายคณะ
รัฐบาลก็ดีหรือฝ่ายพรรค ส.ป.ท. ก็ดี ขอ
ได้พิจารณา ตลอดจนถึงพรรคประชา-
ธิปไตย และพรรคอิสระอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้
ข้าพเจ้าจะ ขอ ยุติอภิ ปราศแต่เพียงเท่านี้
ก่อน

จอมพล ถนอม กิตติขจร
(นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาล ซึ่งเป็น
ฝ่ายปฏิบัติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ถ่ายทอดการประชุม สภาผู้แทน วุฒิสภา
และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ของ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้เสนอ
โดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ก็ใครจะได้ชี้แจง
เหตุผลให้ที่ประชุมนี้พิจารณา คือในข้อ
ที่ ๑ หากให้มีการถ่ายทอดเสียงและโทร-
ทัศน์ เราจะต้องเสียค่าใช้จ่าย เท่าที่ได้
สอบถามทาง สถานีวิทยุ และทาง สถานี
โทรทัศน์มาแล้ว การถ่ายทอดทางสถานี
วิทยุชั่วโมงละประมาณ ๖,๐๐๐ บาท
ถ้าถ่ายทอดทางโทรทัศน์รวม ทั้งการบันทึก-

เทปออกอากาศสถานีโทรทัศน์ต่างจังหวัด
ทั่วประเทศประมาณชั่วโมงละ ๒๕.๓๕๓
๓๐ บาท

ในข้อที่ ๓ โดยปกติในเวลาประ-
กอบธุรกิจของ ประชาชน โดยทั่วไปเป็น
เวลากลางวัน ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่มี
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนส่วน
มากจึงไม่มี โอกาสที่จะ ได้รับ ฟังการ ถ่าย
ทอดเสียงการประชุมสภา เพราะฉะนั้น
การถ่ายทอดวิธีนี้จะ ได้ผลน้อย คือ
ประชาชน ไม่ได้ฟังโดยทั่วถึง ข้าราชการ
ก็ต้องไปทำงาน พวกนักธุรกิจก็ต้องไป
ทำงาน ไม่มีใครที่จะมานั่งฟังวิทยุกระ-
จ่ายเสียง หรือดู โทรทัศน์ ใน ระหว่าง นั้น
กระผมเข้าใจว่าทุก ๆ หน่วยเขาคง ห้าม
ไม่ให้ทำเช่นนั้นเป็นอันขาด

ในข้อที่ ๓ การถ่ายทอดเสียงใน
กรณีนี้ไม่มีประเทศใดเขาทำกัน

ในข้อที่ ๔ การเผยแพร่การประ-
ชุมของรัฐสภา เรามีทำอยู่แล้วโดยทาง
หนังสือพิมพ์ การโฆษณาเป็นข่าวสรุป
ทางวิทยุกระจายเสียง ทางโทรทัศน์ และ
ทางหนังสือรายงานการประชุมของรัฐ-
สภา และบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เข้าฟัง
การประชุมได้อยู่แล้ว

ในข้อที่ ๕ จะเป็นการขัดต่อรัฐ
ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศั-
ราช ๒๕๑๑ มาตรา ๑๓๐ ในกรณี
ประชุมลับ

ในข้อที่ ๖ ถ้อยคำที่ใช้อภิปราย
ในสภานั้นแม้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๕
จะให้ความคุ้มครองเอกสิทธิ์ไว้ก็ตาม แต่
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรานี้ก็คุ้ม
ครองเฉพาะ การ อภิปราย ในสภาเท่านั้น
ฉะนั้นถ้อยคำ คำพูดใด ๆ ซึ่งอาจปล้ง
พลาต ออก ไปในลักษณะรุนแรง หรือไม่
สุภาพหรือใส่ร้ายบุคคลหรือ กระทบ กระ-
เทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือความมั่น
คงของชาติก็ อาจก่อให้เกิด ความเสียหาย
แก่บุคคลหรือส่วนรวมได้หากถูกถ่ายทอด
ออกไปทั่วประเทศ กว้างเหตุผลต่าง ๆ ที่
รัฐบาลได้พิจารณาครั้งที่ได้เรียนมาแล้วจึง
เห็นว่า ไม่ควรรับหลักการร่าง พระราช-
บัญญัติฉบับนี้

นาย นิ สิต เวทย์ศิริยานันท์
(ศรีสะเกษ) : กระผมได้เป็นผู้หนึ่งใน
การรับรองร่าง พระราชบัญญัติถ่ายทอด
เสียงนี้ของคุณ ทองดี อิศราชีวิน ใน
ฐานะที่ผมเป็นผู้แทนปวงชน เมื่ออ่าน
รัฐธรรมนูญแล้วก็รู้สึกว่ในรัฐธรรมนูญ
นั้นได้ระบุไว้อย่างชัดแจ้งในมาตรา ๓๓

เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการโฆษณาอะไร
ต่าง ๆ แต่ผมก็ไม่เข้าใจว่าสถาบันของระ
ดับสูงสุดของชาติจึงไม่ยอมรับรู้ ในฐานะ
ที่ประชาชนทั้งประเทศนั้นเขาอยากทราบ
ว่าผู้แทน ปวงชน ของเขา นั้นไปทำอะไร
บ้าง แต่ในขณะที่เดียวกันผมเห็นว่าวิทยุที่
ออกข่าวอยู่นั้น ทุกเมื่อเชื่อนั้นของ
กรมประชาสัมพันธ์ ถ้าหากจะทำได้ จะ
เอาแต่เพียงวิทยุ ถ้าหากออกทีวีไม่ได้ จะ
เป็นไปได้อย่างไร เพราะว่าโดยปกติแล้วถ้า
หากถ่าย ทอด วิทยุ ซึ่งเป็น เครื่อง มือ กรม
ประชาสัมพันธ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งของ
ราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ โดยทุกวัน อยู่
แล้ว ผมจึงใคร่จะขอทราบเรียนว่าในการ
ที่จะต่อสู้กับภัย พิบัติ ที่เกิด ขึ้นนั้น
เราต้อง เผชิญกับ ความ จริง อย่างหนึ่งว่า
เราต้องไม่หนีความจริงว่าอะไรที่ไม่ดี ผม
ก็เห็นด้วยนะครับสำหรับการพัฒนาบ้าน-
เมือง เท่าที่ปัจจุบันนี้สำหรับคณะปฏิวัติ
ที่ทำมานั้นก็มีเป็นอเนกประการ จะเป็น
เงินความช่วยเหลือต่างประเทศมาด้วยความ
สามารถ ของรัฐบาล คณะ ปฏิวัติก็ ตามสิ่ง
เหล่านั้นก็น่าจะถ่ายทอดออกมาให้เขาเห็น
ชัดว่าให้เห็นเป็น black & white คือ
เห็นขาวเป็นคำ เห็นดำเป็นขาว อะไรก็
สุดแท้แต่ให้ชัดแจ้งออกมา ไม่น่าจะมีคหุ

ปิดตากัน ผมเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาล
นั้นควรจะทำจิตใจให้กว้างขวาง พอพูด
ถึงเรื่องอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อปวงชน
แล้วก็มักจะอ้างงบประมาณมาปิดปากพวก
เราเสมอไป ผมรู้สึกว่าการกระทำที่แล้ว ๆ
มานี้ ผมรู้สึกว่าไม่ค่อยจะยุติธรรมนักใน
ฐานะที่ผมเป็นผู้แทนปวงชน และบรรดา
ท่านสมาชิกทุกพรรคที่นั่งอยู่ในรัฐสภาไทย
ขณะนี้ ย่อมทราบดีว่า หน้าที่ของท่าน
นั้น ที่ได้ให้สัญญาแก่ประชาชนว่าจะมา
เป็นปากเป็นเสียง เขาจะรู้ว่าผู้แทน
พวกนั้น เข้ามาเพื่อ จะยกมือเอาเงินเดือน
อย่างเดียว ไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเอง
นายสิง นายหมา ก็มาเป็นได้ ขอโทษ
ที่ผมกล่าวหยาบคาย.....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ผม
ขอให้ถอนครับ เพราะว่าเกี่ยวกับสถาบัน
อย่างนี้ อย่าใช้อย่างนั้น

นายนิสิต เวทย์ศรียานันท์
(ศรีสะเกษ) : ผมขอถอน ผมขอโทษ
ผมขอโทษแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทน : อย่าเอา
ตัวเราไปเปรียบอย่างนั้นครับ

นายนิสิต เวทย์ศรียานันท์
(ศรีสะเกษ) : ผมไม่ได้พูดว่าพวกเรา
นะครับ ผมหมายถึงคำพังเพยครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่สมควรครับ - สถาบันอย่างนี้

นายนิสิต เวทศิรียานันท์ (ศรีสะเกษ) : ผมขอถอนครับ เพราะฉะนั้นในการที่ผู้แทนถูกเลือกมา ก็น่าจะระลึกถึงว่า เรานี้มาทำหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชน และขณะเดียวกัน ผมก็ไม่เข้าใจว่า การถ่ายทอกันนี้จะยังผลเสียหายให้แก่เราแต่ประการใด ผมยังมองมูมกลับไม่เห็นเลย ถึงแม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้แถลงว่า เกรงว่าจะไปกระทบกระเทือน ผมเชื่อว่า แม้แต่การถ่ายทอกที่ไปสู่ประชาชนในหนังสือพิมพ์นั้น ก็กระทบกระเทือนกับประชาชนอยู่วันยังค่ำ ยิ่งเป็นสายลักษณะอักษรด้วยซ้ำ แต่ว่าการที่จะให้ไต่ยืนยันเสียงของผู้แทน ของเขานี้พูดใน สภาผู้แทน นั้น ย่อมเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะว่ามันเป็นการไต่ยืนยันโดยตรงเลยว่า ใครพูดว่าอย่างไร แค่นั้น และเพียงไร เขาจะได้เป็นการวิจัยในวันข้างหน้าว่า เขาเลือกผู้แทนของเขามาถูกต้องหรือเปล่า ได้มาทำหน้าที่ของผู้แทน โดยถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมยังมองไม่เห็นจริง ๆ ผมขอย้ำด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า การถ่ายทอกที่ไปสู่ปวงชนชาวไทยนั้น ผมถือว่าจะมี

คุณประโยชน์เป็นอเนกประการ เพราะว่างานใด ๆ ก็ตาม ถ้าหากว่ารัฐบาลนั้นทำด้วยบริสุทธิ์ใจแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่าประชาชนซึ่งเปรียบเสมือน ถ้าเป็นคนในบ้านก็เรียกว่าเป็นลูกบ้านหรือเป็นลูกเท่า ก็ต้องเห็นว่าพ่อมันทำอะไรบ้าง ถ้าหากว่าเราปิดหูปิดตา ลูกอยากไปดูหนัง ก็บอกว่าหนังเรื่องนี้ไม่ดี ลูกอยากไปดูละคร ก็ละครเรื่องนี้ไม่ดี ก็ทำอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา เด็กมันจะไปเคารพผู้ใหญ่ได้อย่างไรครับ นี่แหละครับ ผมจึงเห็นว่ายังมองไม่เห็นเลย บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ที่ยังมีจิตใจอยากจะทำดีค่านั่น ผมขอปวารณาให้ท่านได้รับการสนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านไปด้วยดีด้วย ขอขอบคุณมากครับ

นายเสริม โลกเลื่อง (อุดรดิตถ์) : ผมมีความชอบใจในญัตติอยู่นิดหนึ่งครับ ที่ผู้เสนอญัตตินี้มีความช่างขยัน เทียบได้แสวงหาว่าอะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนประเทศชาติบ้านเมือง ก็พยายามเอามาเสนอเพื่อจะปรับปรุงและแก้ไข อันนี้ ผมมีความชอบใจอยู่ แต่บังเอิญถ้าผู้เสนอและผู้สนับสนุนจะได้เปิดวิทยุฟัง ก็อาจจะไม่ต้องเสนอร่าง

ญาติขึ้นมา เพราะว่าในแทบทุกครั้งที่มี
การประชุมสภานี้ มีวิทยุกระจายข่าว
ไปว่า สภานั้นได้ประชุมเรื่องอะไรกัน
บ้าง ก็แจ้งอยู่แล้วครับ และก็ทาง
ระเบียบของสภาเรา ก็อนุญาตให้สื่อ
มวลชนทั้งหลายได้นำเอามติข้อประชุม
ออกเผยแพร่แก่ประชาชนได้ โดยไม่เก็บ
อัฐเก็บเงิน ไม่ได้ปิดปากหรือว่าผูกขาด
ในเรื่องการที่จะเสนอข่าวต่อประชาชนก็
หาไม่ สำหรับผมอ่านดูแล้วในร่างกฎ-
หมายฉบับนี้ ถ้าขึ้นปล่อยให้ออกมาเป็น
พระราชบัญญัติได้ก็ เป็นอันว่าท่านก็ออก
กฎหมายมาบังคับกับตัวท่านเอง เพราะว่า
มติใด ๆ ที่เราจะลงกันเกี่ยวกับเรื่องใน
การประชุมนั้น บางครั้งเราอาจจะต้องมี
การประชุมลับ ในการประชุมลับนี้ ใน
กฎหมายของท่าน ไม่ได้บอกไว้ด้วยว่า
จะควั่นไม่ต้องถ่ายทอด เพราะฉะนั้น
กฎหมายฉบับนี้ก็เหมือน ออกมาแล้ว
ปฏิบัติไม่ได้นะครับ เพราะเราจะต้อง
ประชุมโดยรับถ่วง เรื่องลับเฉพาะอะไร
ต่ออะไรขึ้นมา เรามีมติให้ลงอย่างนี้
กฎหมายนี้ออกมาบอกให้ถ่ายทอด ก็เป็น
อันว่าเห็นได้ชัด ๆ ว่า เราปฏิบัติไม่ได้
ผมก็ขอขอบคุณนะครับ ที่ท่านมีเจตนาดี
อยากจะเป็นประโยชน์ ท่านผู้เสนอ

ญาติ ก็พยายามบอกว่าจะทำความดี
แต่ในขณะเดียวกันก็กลัวเสียงต่ำจาก
คอมมิวนิสต์บ้าง วิทยุเสียงชาวไทยบ้าง
แต่ผมนั่งฟังอยู่ ผมรำคาญเสียงท่านมาก
กว่า เพราะท่านพูดไม่ได้เข้าเรื่องเข้าราว
เทียว ได้ก้าวร้าวกระแหนะกระแหนะ ไป
หลายแห่ง หลายอย่างทำให้เสียเวลาครับ
ผมคิดว่าการอภิปรายของท่านนะแหละ
เป็นการทำลายความดีลงไป ในขณะเดีย
กันด้วย การจะทำนั้นผมว่าตัวอย่างนี้มี
อิทธิพลยิ่งกว่าการพูดนะครับ เช่นอย่าง
เมื่อคืนนี้ครับ ถ้าหากว่ามีการถ่ายทอด
ก็เชื่อว่าผู้ฟังคงจะสะดุ้ง เพราะฉะนั้น
ด้วยเหตุผลที่ผมลุกขึ้นมาและที่ผมอภิ-
ปรายไปนี้ ก็ขอกราบเรียนว่า ผมขอ
แสดงความเสียใจด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ไม่
สามารถจะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้
จะให้ผ่านออกมาครับ

นายสำรวย ธรรมสุนทร
(สุโขทัย) : การเสนอร่างพระราช-
บัญญัติการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทน
และวุฒิสภา ของคุณทองดี อิศราธิวิน
นั้น ผมเห็นด้วยเหลือเกินครับ เพราะ
ว่าการถ่ายทอดเสียงของรัฐสภาใน
ประเทศไทยเราอยู่ในระบอบประชาธิปไตย
ไม่ใช่เอาสำคัญมาผูกหูประชาชน

ประชาชนเป็นเจ้าของประเทศ ประชาชนปกครองตนเอง ใ้ว่ารัฐบาลจะบีบปาก จะเอาสำคัญหุประชาชนนั้น ผมไม่เห็นควรเลย ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แจ้งให้ที่ประชุมสภาฯทราบว่า ภารกิจของประชาชนจำเป็นจะต้องทำในเวลากลางวันนั้น อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ว่าการถ่ายทอดเสียงนั้น ไม่จำเป็นจะต้องถ่ายทอดในเวลากลางวัน ท่านอัครเทปไปซิครับ อัครเทปใช้เวลาค่าประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกาหรือ ๑๘.๐๐ นาฬิกา ก็เอาเทปมา เบียดัง สถานีวิทยุ สถานีหนึ่ง สถานีใดก็ได้ ระบอบประชาธิปไตยของเรานั้น ประชาชนปกครองประเทศ ก็น่าจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมเห็นว่ารัฐบาลเราทำอะไรบ้าง สภาผู้แทนหรือรัฐสภาของเราทำอะไรบ้าง ถ้าหากว่าประชาชนไม่รู้เรื่องอะไรเลย การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย ท่านไม่จำเป็นจะต้องหาวิธี โฆษณาว่าทำอย่างไร ประชาชนเราจึงมาลงคะแนนเสียงให้ได้มากขึ้น นี่แหละครับการถ่ายทอดเสียง อันนี้จะเป็นผลประโยชน์ และทางรัฐบาลไม่จำเป็นต้องโฆษณาให้ประชาชนมาใช้สิทธิ สำหรับเรื่องหนังสือพิมพ์ซึ่งมีสมาชิกบางท่าน ได้อ่างว่า ทางหนังสือพิมพ์ก็ได้บอกกล่าวไปแล้ว แต่ประชาชน

คนไทยของเรานั้น ที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก และที่ต้องการรู้เรื่องกิจการบ้านเมือง ก็ยังมีอีกไม่น้อย อันนี้ผมเชื่อกว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทน คงจะเห็นด้วย เพราะว่า ท่านเป็นตัวแทนของประชาชน ท่านอย่าไปปิดหูปิดตาของท่านเลย อันนี้ผมอยาก ใครเรียนต่อ ท่าน ประธานว่านโยบายของรัฐบาลนั้น ต้องการ ที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมรู้เห็น ในการปกครองประเทศ แต่ว่าการที่ไม่มีการถ่ายทอดเสียงนั้น เป็นการเขียนด้วยมือแต่ว่าลบบด้วยเท้า อันนี้ผมอยากให้คณะรัฐบาลหรือท่านนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เห็นกับประชาชนได้โปรดรับหลักการนี้ไว้พิจารณาและผมขอรับรอง บรรดาเพื่อนสมาชิกว่า ท่านก็เป็นคนของประชาชน อย่าได้บีบหูปิดตาของท่านเลย

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (สมุทรสาคร) : กระผมได้ฟังคำข้อเสนอและคำชี้แจง ตลอดจนกระทั่งได้ฟังการอภิปรายสนับสนุนทั้งสองฝ่ายแล้ว มีความเห็นว่า ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติถ่ายทอดออกมานั้น และรัฐบาลได้แถลงว่าไม่มีความจำเป็น ทั้งนี้กระผมใคร่จะขอสนับสนุนว่า การที่รัฐ-

บาล ได้มีความเห็นคัดค้าน ร่าง พระราชบัญญัตินั้น มิใช่ว่าต้องการที่จะประชุมกันโดยปิดบัง ทั้งนี้ในที่ประชุมนั้นก็เป็นที่ประจักษ์อยู่แล้วว่า การประชุมของเวลานั้นได้ประชุมกันโดยเปิดเผยผู้แทน หนังสือพิมพ์ก็ดี ประชาชนก็ดีต่างเข้ามาฟังการประชุมได้ และแม้แต่รายงานการประชุม หนังสือพิมพ์และวิทยุก็ยังได้นำไปเปิดเผยต่อสาธารณชนให้ได้ทราบกันโดยทั่วประเทศ อันนั้นก็เป็นการแสดงอยู่ชัดแจ้งแล้วว่า การประชุมสภานั้นเป็นการประชุมโดยเปิดเผย ถ้าหากว่ารัฐบาลจะมีความมุ่งหมายในการที่จะปิดบัง ก็คงจะได้หาวิธีการหรือออกพระราชบัญญัติให้การประชุมผิดแยกไปจากการประชุมที่เราถนัดกระทำกันอยู่ อันนั้นก็เป็นอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการประชุมนี้เราประชุมกันโดยเปิดเผย ที่นี้บัญญัติให้มีการให้ถ่ายทอดการประชุมนั้น การประชุมของเราโดยปกติก็จะเป็นเวลา ๘.๐๐ น. แล้วก็จะประชุมกันเรื่อยไป ซึ่งเป็นเวลาตรงกับกับเวลาทำงานของประชาชน ประชาชนเขามีหน้าที่ไปทำงาน เขาจะมาฟังวิทยุได้อย่างไร ถ้าหากขึ้นฟังมากไป พวกเราที่สนับสนุนให้ออกพระราชบัญญัตินี้จะมีกรรมมีเวร กล่าว

คือคนงานกักหรือพนักงานกักที่พยายามนั่งฟังกร ถ่ายทอดนั้นจะถูกนายงาน หรือผู้บังคับบัญชาตำหนิติเตียนและถึงกับไล่ออกในที่สุดก็ได้ แล้วครอบครัวเขาก็จะเกิดความทุกข์ยากเกิดความเดือดร้อนโดยใช้เหตุและไม่จำเป็น ซึ่งเราก็มีวิธีทางที่จะให้เขารู้โดยทางอื่นได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว การออกข่าวการประชุมนี้ เราได้มีหนังสือมวลชนหนังสือพิมพ์ และได้มีทั้งการออกข่าวรายงานการประชุม ผมคิดว่าหนังสือพิมพ์และการออกข่าวการประชุมนี้จะทำให้ประชาชนได้ทราบ ได้ฟัง และได้รู้เห็นกันยิ่งกว่าที่จะมีการ ถ่ายทอดเสียอีก ทั้งนี้เนื่องจากว่าการออกข่าววิทยุก็ตีปรากฎว่าเขานั้นจะออกก่อนทำงานหรือตอนกลางคืนซึ่งเป็นเวลาออกการทำงานของประชาชน แต่ถ้าหากว่าจะออกในเวลาทำงานของประชาชน ประชาชนจะฟังไม่ได้ถนัด ก็จะเกิดขัดขวางต่อการทำมาหากินของเขารัฐบาลก็ยังมีโอกาสที่จะขอร้องทางค่านวิทยุให้ออกข่าวนอกเวลาทำงานของประชาชนแล้วในขณะนั้นเป็นเวลาที่เขาอยู่บ้าน อยู่กับเรือนหรือจะตั้งใจฟังก็เปิดฟังได้โดยสบายและสนิทโดยไม่ต้องกลัวนายจ้างหรือผู้บังคับ

บัญชาที่จะกำหนดเขียน อันนี้เราก็มีทางที่จะแก้ได้ร่างพระราชบัญญัติถ้าจะรับรองกันไปแล้ว กระทบก็มีความคิดเห็นว่าอาจจะเกิดการเสียหายมากกว่าที่จะเกิดผลดี ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเป็นที่ยอมรับกันว่าสภาในสมัยก่อน ๆ นั้นเป็นที่โจษขานว่ามีดาวประจำสภามากเกินไป อันนี้ถ้าหากว่าเราได้มีการถ่าย ทอดเสียง ในที่ประชุมสภา กระทบคิดว่าพระราชบัญญัติอันนี้จะป่อเกิดแห่งดาวเล็กใหญ่ น้อยเพิ่มขึ้นอีกมาก และดาวทั้งหลายนี้จะทำลายเวลาอันมีค่าของที่ประชุมนี้ เพราะจะพูดนอกเรื่องนอกราว โชว์ตัว เพื่อให้ ออกโทรทัศน์อะไรเหล่านี้เป็นต้น ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อที่ประชุมนี้เลย และก็จะทำให้สถาบันของเรา ได้รับความวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางไม่เป็นมงคลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งกระทบเห็นว่าการที่เราประชุมกันอยู่ทุกวันนี้ เราก็มีโอกาสเต็มที่ ไม่ใช่ ว่าไม่มีพระราช บัญญัติ ถ่าย ทอดแล้วเราไม่มีโอกาสที่จะพูด ไม่มีโอกาสที่จะค้าน ไม่มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็น หากได้เรามีโอกาสเรามีสิทธิทุกอย่าง ใครมีความคิดเห็นอย่างไรแสดงได้เต็มที่ ทั้งที่เป็นอยู่ขณะนี้ อันนี้ไม่ใช่เป็นการจำกัดสิทธิและไม่ใช่เป็นการปิดหูประชาชน

และอีกประการหนึ่งถ้าหากว่าเราให้มีพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีการถ่ายทอด กระทบได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ดาวทั้งหลายอาจจะเกิดขึ้นอีก และในที่สุดดาวต่อดาวนี้ จะเกิดเขม่นกัน ขึ้นเลย เกิดข้อบาดหมางและทะเลาะวิวาทกัน ในสภา ก็อาจจะทำให้เสียดสถาบันของสภานี้ได้ อันนี้กระทบเห็นว่าเรามีทางจะป้องกันถ้าหากว่าเราปล่อยออกไปแล้ว อาจจะเกิดขึ้นเช่นนี้ ฉะนั้นเราก็มีทางที่จะป้องกันโดยที่ไม่ควรจะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้คลอดออกไป

ประการต่อไปนั้น เนื่องจากว่าท่านสมาชิกทุกท่านที่มา ณ ที่นี้ที่สมัครต่างมีอุดมคติและอุทิศตนว่า เราเข้ามานี้จะทำประโยชน์ให้แก่ประชาชน จะพยายามให้รัฐบาลได้ใช้เงิน ไป ในทางที่จะเป็นประโยชน์ถึงมือประชาชนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าหากว่าเราปล่อยให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นคลอดออกมาและมีการถ่ายทอด กระทบคิดว่าการประชุมครั้งหนึ่งนั้น อย่างน้อยแทนที่จะเสร็จภายใน ๓-๔ ชั่วโมง จะกลายเป็น ๘ ชั่วโมง ถ้าเป็น ๘ ชั่วโมงแล้วนี้ ถ้าถ่ายทอดโทรทัศน์ ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกไปแล้วว่า ชั่วโมงละ ๒๕.๐๐๐

๘ ชั่วโมงก็ตกตั้งเป็นแสน ๆ นะครับ ๘ ชั่วโมงนี่ก็ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และถ้าหากมีการกระจายเสียงอีกชั่วโมงละ ๖.๐๐๐ อีก ๘ ชั่วโมงนี้เท่าไร ถ้ามีการประชุมกัน ๘ ชั่วโมงทั้งปีเราก็จะต้องเสียเงินถึง ๔๘ ล้าน เงินจำนวนนี้พวกเราทั้งหลาย กระผมเชื่อเหลือเกินว่าที่เข้ามาอยู่ ณ ที่นั้นต่างมีจิตใจและมีความเห็นเป็นอันเดียวกันว่า เราจะใช้เงินของชาติให้เป็นประโยชน์ถึงมือประชาชนเป็นอย่างมาก ฉะนั้นเงินอนันท์เราก็ควรที่จะใช้ไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า ในการถ่ายทอดนั้น บางท่านอาจจะคิดไปว่าถ้ามีการถ่ายทอดแล้วจะเกิดประโยชน์แก่ตัวเอง โดยการให้สถานีเป็นที่โฆษณาหาเสียงถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่า เราจะใช้เงินของชาติถึง ๔๘ ล้านเพื่อหาเสียงให้ตัวนี้เป็นที่รู้จักของประชาชนให้ประชาชนรู้ว่าได้เข้ามาในสถานี ได้มาพูด ได้มาทำอย่างนั้นอย่างนี้ กระผมคิดว่าเป็นการเอาเงินของชาติมาใช้ส่วนตัวซึ่งจะไม่เป็นประโยชน์ และก็มีต้นนโยบายและผิดอุดมคติของพวกเราที่เข้ามา กระผมขอกราบเรียนอีกเล็กน้อยครับ ว่าการที่เผยแพร่

ประชาธิปไตยนั้นเราไม่จำเป็นที่จะต้องมาเผยแพร่โดยต้องมีการถ่ายทอด ที่แล้วมาเราปกครองกันมา เรามีสภาขึ้นมาตั้งหลายสมัย เราก็ไม่ต้องมีการถ่ายทอด และก็ไม่ใช่จะทำให้เราเสียประชาธิปไตย และการที่เราจะถ่ายทอดคนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ได้อ่างขึ้นมาก็มีเพียงครั้งเดียวและในครั้งนั้นกระผมจำได้ว่าเป็นการแถลงนโยบาย เป็นการเสนอญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นการแถลงนโยบายไม่ไว้วางใจ ฉะนั้นก็เป็นเรื่องสำคัญถ้าหากเป็นเรื่องสำคัญนั้น สภาเราจะขอให้มีการแถลงเป็นชั่วคราวคราวเราก็ชอบที่จะกระทำได้ ไม่ใช่ว่าจะต้องออกกฎหมายนี้มา ให้มีการประชุมทุกครั้งไป กระผมก็ใคร่จะขอสรุปอีกเล็กน้อยครับว่า เมื่อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งบอกว่าการประชุมนี้ให้บันทึกเทป แล้วไปขยายเสียงนอกเวลาทำงานก็ได้ อันนี้กระผมก็เห็นด้วย แล้วทางสภาเราก็ทำอยู่แล้ว คือมีการบันทึกเทปแล้วเราก็ไปเปิด ไม่ใช่จะต้องมีการถ่ายทอดในเวลาการประชุม กระผมจึงมีความคิดเห็นว่าเราควรที่จะสงวนเงินของชาติ แล้วก็ควรที่จะสงวนเวลา แล้วก็เป็นการป้องกันไม่ให้สถาบันของ สภาต้อง

เสียไปโดยเหตุการณ์ซึ่งอาจจะไม่บังควร
เกิดขึ้นในโอกาสข้างหน้าก็ได้ ขอขอบ
พระคุณ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน(ชลบุรี):
กระผมรู้สึกขอบคุณที่ท่านสมาชิกหลายๆ
ฝ่ายได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยว
กับกฎหมายอันสำคัญนี้ ที่กระผมต้อง
เรียกว่า กฎหมาย อันสำคัญนี้ ก็เพราะว่า
เกี่ยวกับระบอบ ประชาธิปไตย ซึ่งผู้
เสนอได้เสนอมานี้แล้วประการหนึ่ง อีก
ประการหนึ่งนั้นเกี่ยวกับหน้าที่ของสภานี้
โดยเฉพาะ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
ข้ออภิปรายของกระผม ต่อ ไปนี้ไม่เกี่ยว
กับความต้องการ อยากรู้ชื่อเสียง ทางจอ
โทรทัศน์หรือว่าทางการกระจายเสียงใน
สภา ซึ่งถ้ากฎหมายนี้สำเร็จขึ้นมาใน
อนาคต กระผมอยากจะกราบเรียนย้ำให้
เห็นอีกครั้งหนึ่งว่า ที่กระผมกล่าวว่าเป็น
ความสำคัญของสภานี้โดยเฉพาะนั้น หมาย
ความว่าอย่างไร สภาเรานี้มีหน้าที่เรียก
ว่าสภานิติบัญญัติ ออกกฎหมายเพื่อใช้
บังคับแก่ราษฎรทั่ว ประเทศ กฎหมายที่
เราเคยออกและใช้บังคับแก่ราษฎร นั้น
ใครจะยืนยันกับ กระผมได้บ้างว่าประ
ชาชนทุกคนรู้ไม่หมด เราบังคับให้ประ
ชาชนรู้ โดยการประกาศในราชกิจจา-

นุเบกษา ซึ่งหนังสือราชกิจจานุเบกษา
นั้น แม้แต่ส่วนราชการทุกส่วน ยังไม่
มีครบเลยครบ นับประสาอะไร ประ
ชาชนทาสีศาสนา อยู่ตามชนบทจะ ได้รู้ ว่า
กฎหมายนั้นมันมีบังคับว่าอย่างไรบ้าง ถ้า
หากว่ากฎหมายนี้ได้บังคับให้ทางสภาต้อง
ถ่ายทอดเสียงแล้ว ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
นั้นกระผมเห็นได้อยู่หลายประการด้วยกัน
คือ อันหนึ่งนอกจากว่าจะเป็นการเปิดหู
ให้กับประชาชนผู้ อ่าน หนังสือ ไม่ ออก
ได้รู้ว่ามีกฎหมายอะไร ซึ่งเขาจะต้องการ
เคารพและปฏิบัติตาม อันนี้ก็เป็นประ
โยชน์ต่อประชาชนซึ่งอ่านหนังสือไม่ออก
แล้ว กับ ประชาชนผู้ซึ่ง อ่านหนังสือออก
แต่ว่าอยู่ในชนบทห่างไกลไม่สามารถจะ
มาซื้อหนังสือพิมพ์ หรือว่าข่าวสารจาก
ทางราชการ... ซึ่งลงไปเฉพาะผลของ
กฎหมายเท่านั้น แต่ไม่ได้ลงว่าสาเหตุ
ชักใช้ไล่เสียงว่า กฎหมายนี้ออก มาอาศัย
สาเหตุอะไร อาศัยผลอะไร ผลเสียผล
ได้ซึ่งผู้แทนของเขาได้ถกเถียงกัน แล้ว
ยอมรับเป็นส่วน ใหญ่ ว่า ควรจะ ให้เป็น
อย่างไร อย่างนี้รายละเอียดต่าง ๆ ซึ่ง
ทางฝ่ายสนับสนุนว่า ไม่ให้รับหลักการ
ที่อ้างมาว่าจะได้อ่านจากหนังสือพิมพ์อย่าง
ที่กระผมว่ามานั้น ที่กระผมว่าเหตุผลใน

การถกเถียงต่าง ๆ ประชาชนจะไม่ได้เห็นเลย ถ้าหากว่าการกระจายเสียงนี้ได้เป็นผลสำเร็จต่อไป กระผมคิดว่ากฎหมายที่ราษฎรจะเคารพปฏิบัติตามนั้น จะเคารพด้วยความเต็มใจ และเคารพด้วยความเคารพจริง ๆ เพราะว่าจำนวนด้วยเหตุผลของผู้แทนของเขาซึ่งได้ถกเถียงกันแล้ว ขณะนี้กฎหมายหลายฉบับเรายอมรับว่าที่ออกไปนั้นถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยที่ประชาชนไม่เข้าใจว่า ออกมาเพื่ออะไร พอประชาชนได้รับความเดือดร้อนเข้า ก็ร้องไว้วางยาฆ่าผู้แทน ผู้แทนก็ต้องชี้แจงว่า นี่เหตุผลเป็นอย่างไร แล้วถ้าหากว่า การถ่ายทอดเสียงมันมีเมื่อเรากลับไปเยี่ยมราษฎร เราก็ไม่ต้องมีการตั้งมาชี้แจงอีก เพราะราษฎรที่สนใจนั้นเขาก็สามารถจะจากรู้ การฟังถ่ายทอดเสียงในสภานี้เสียเลย หมดยุคหมดราวไปประการหนึ่ง อันนี้กระผมก็เห็นว่าสภานี้ที่น่าที่จะยอมรับให้มีถ่ายทอดเสียงได้ แล้วก็นอกจากนี้ที่ทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นห่วงค่าใช้จ่าย แล้วก็สมาชิกอีกหลายคนสนับสนุนว่า เป็นห่วงค่าใช้จ่าย น่าที่จะประหยัดเงินเอาไว้ไปใช้อื่น กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า เงินเท่าที่ยกมานั้น ถ้าหากว่า

เป็นการใช้จ่ายเพื่อให้ความรู้กับประชาชนทั่วประเทศ เกี่ยวกับการออกกฎหมายเกี่ยวกับเหตุผลในการบริหารประเทศละก็ กระผมว่าเป็นเงินที่ถูกเหลือเกินเพราะว่าเราใช้เงินซึ่งสร้างความเข้าใจผิดของประชาชนมากมายมาแล้ว บัดนี้เราจะใช้เงินให้สร้างความเข้าใจถูกต้องให้กับประชาชน กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าจะจ่ายมากกว่านี้ที่น่าจะจ่าย กระผมมีความเห็นอย่างนั้นประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง ที่ทางท่านฝ่ายรัฐบาลได้อ้างว่าไม่เห็นด้วย เพราะว่าประเทศอื่นเขาก็ไม่เคยทำกัน กระผมคิดว่าประเทศไทยเรานี้ที่ล่า หลังกมา ทุกวันนี้ละครับ เรามัวทำอะไรตามเขาอยู่เสมอไป กระผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการกระจายเสียงของเราในคราวนี้จะเป็นชิ้นโบว์แดงให้โลก ได้เห็นว่าเมืองไทยได้ทำสิ่งที่ก้าวหน้ากว่าประเทศอื่น และความคิดความอ่านอื่น ๆ ที่ประเทศอื่นยังไม่ได้ทำ พวกเราก็จะได้คิดทำกันเสียทีหนึ่ง เพราะว่าเราเป็นเอกราช โดยสมบูรณ์ อะไรถูกอะไรควรนั้นพวกเราเท่านั้นที่จะวินิจฉัยกันได้ กระผมก็เห็นว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ยุบสรรคแต่ประการใดนะครับ นอกจากนั้นที่ ฯพณฯ นายกรัฐ-

มนตรี ได้เป็นห่วงเกี่ยวกับการประชุมลับ
นั้นกระผมก็ขอยอมรับว่า ร่าง พระราช-
บัญญัติที่ผู้เสนอมานี้ยังมีสิ่งบกพร่องอยู่
ถ้าหากว่าพวกเราได้รับหลัก การไปและ
จะแปรญัตติว่า การประชุมลับ เราจะ
ควรทำอย่างไร กระผมว่าเป็นทางแก้ไข
ได้ ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องห่วงใยแก่
ประการใด ขอให้รับเถิดครับว่าเราจะ
กระจายเสียง ส่วนความลับนั้นเราสา-
มารถจะทำได้ ว่าอย่างใดเป็นความ
ลับ เราทำกันในชั้นแปรญัตติ เพื่อแก้ไข
กฎหมายนั้นสมบูรณ์แบบขึ้นประการหนึ่ง
และถ้าจะว่าไปอีกประการหนึ่ง ความ
ลับที่ท่านนายกรัฐมนตรีหรือทางฝ่ายยับ
ยั้งกฎหมายนี้เป็นห่วงเป็นใยนั้นนะ กระ
ผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่มี สิ่งใดเป็น
ความลับในประเทศไทย และก็ถ้าจะว่า
ไปตามพุทธองค์ซึ่งท่านผู้เสนอท่านยก-
ย่องอยู่บ่อย ๆ ก็ว่า ความลับไม่มีในโลก
กระผมคิดว่าขณะนี้ในประเทศไทยนี้ไม่มี
อะไรที่เป็นความลับ เพราะเท่าที่กระผม
ฟังวิทยุก็ดี วิทยุฝ่ายตรงข้ามก็ดี เขารู้
ดีกว่าประชาชนของเราเสียอีก เพราะ-
ฉะนั้นไหน ๆ ลับไม่มีแล้วละครับ ถ้าจะ
เปิดเผยเสียเลย เปิดเผยในสิ่งที่ทำความ
ดี กระผมว่าไม่ใช่เรื่องน่าอายหรือน่า

ปกปิดแต่ประการใด อันนี้เป็นเหตุผลที่
จะให้กระจายเสียงในโอกาสต่อไป แล้วก็
ที่ท่าน เป็นห่วงสวัสดิภาพ ของสมาชิกว่า
ถ้าหากว่ากระจายเสียง ออก ไป นอก สภา
แล้วละก็จะผิดกฎหมายฐานหมิ่นประมาท
นั้น ในฐานะที่กระผมเองได้เข้ามา ทำ
หน้าที่นิติบัญญัติ ก็คือมีหน้าที่เกี่ยวกับ
กฎหมายโดยตรง ก็อยาก จะขอเรียน
ความเข้าใจของตนเองว่ารัฐธรรมนูญได้
ให้ออกสิทธิ์ในการพูดในสภาอยู่แล้ว แม้
ว่าเสียงจะไปถึงไหน นั่นก็เป็นการพูด
ในสภา กระผมว่าความผิดไม่ได้เกิดอยู่ที่
เสียง มันเกิดอยู่ที่สถานที่ต่างหาก เมื่อ
สถานที่ที่เราพูดไม่ผิด เสียงจะไปถึงไหน
มันก็ไม่ผิด หรือครับเพราะมัน ออก ไป
พร้อมกันในครั้งแรก อันนี้กระผมว่าได้
ความคุ้มครองตาม เอกสิทธิ์อย่างบริบูรณ์
ทุกประการ แล้วก็ตามเหตุผลที่กระผม
ได้เสนอมายากให้มีการถ่ายทอดวิทยุนี้
ที่อีกฝ่ายหนึ่ง ยังคัดค้าน เกรงเป็นห่วงว่า
จะทำให้ เสียเวลา ทำงาน ของพวก ลูกจ้าง
จะถูกไล่ออกเวลาไป เปิดฟังวิทยุ เสียการ
ทำงาน ประชาชนส่วนใหญ่มาทำงาน
พร้อม กับ สภานั้นนะ กระผมอยาก
จะกราบเรียน ให้ สภา นี้ ได้ ตระหนัก
ถึง หน้าที่อัน แท้จริง ของ พวกเราว่า

เราเข้ามาทำงานด้านกฎหมาย กฎหมาย บางเรื่อง นั้นมี ส่วน พัว พันธ์ โดย ตรง กับ ประชาชนบางส่วน ถ้าหากว่าเราได้ถ่ายทอดเขาก็จะได้มีโอกาสฟัง แม้ว่า การ ฟัง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเขานั้น กระผมเชื่อว่ามันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเป็นประการอย่างยิ่ง แล้วก็ที่ว่า จะออกจากงาน เสียเวลานั้นนะ กระผมว่า เวลาของงาน การ ฟัง วิท ยุ ที่ จะ ถูก ไล่ออก จาก ราช การ หรือว่า ไล่ออกจากงาน โดยมากเป็นงาน บริษัท งานราชการซึ่งเทียบเปอร์เซ็นต์ กับประชาชน ซึ่ง อยู่ตาม ท้อง ไร่ ท้อง นา หรือว่าอาชีพกรรมกรอื่น อาชีพอย่างอื่น ซึ่งไม่ต้องอยู่ในอาณาเขตของใคร มีมากกว่าที่พวกที่ตกอยู่ใต้อาณัติ อันนี้กระผมก็เห็นว่าอุปสรรคในเรื่องนี้ อย่าเป็นห่วงเลยครับ คนที่เขากลัวว่าจะตกงานเพราะ นายไล่ออก กลัวว่าจะถูกลดขั้นเงินเดือน ไม่ขึ้นเงินเดือน เพราะว่าเจ้านายจะกำหนด ในการ ฟัง วิท ยุ เขาก็มีหน้าที่จะต้องระงับ การ ฟัง วิท ยุ ของเขาเอง แต่ถ้าคนที่เกิดอยาก จะ ฟัง วิท ยุ ขึ้น มา แล้ว ไม่มี วิท ยุ ให้ เขา ฟัง นั้น ชี ติ รั บ เรา จะ แก้ ไข เขา ได้ อย่ าง ไร ใน เมื่ อ กฎหมายที่เราจะออกไปนั้น เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของเขาโดยตรง ไม่ได้เกี่ยวกับเรา กระผมต้องขอกราบ

เรียนด้วยความเสียใจว่า แทนที่สมาชิกผู้มีเกียรติท่าน จะได้ มอง ดึง ความเป็น อยู่ ของประชาชนว่าเราทำงานเพื่อประชาชน กลับมามองถึงพวก สมาชิกด้วยกันเองว่า จะเป็นอย่างไร จะเอาชื่อเสียงกันอย่างไร กระผมมีความรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งว่า การทำงานของเราใน เรา ควรจะ มอง ไน แ่ง ของประชาชนไว้เป็นที่ตั้ง อย่าได้มอง เจตนา ร้าย ของ ผู้ เป็น สมาชิก ด้ ย ั ก กัน กระผมก็หวัง อย่าง ยิ่ง ว่า สภา ที่มี เกียรติ แห่งนี้ จะได้รับหลักการนี้ไป และ ขาด ตก บกพร่องประการใด เราจะได้แปรญัตติ กันเพื่อประโยชน์ของอาณาประชาราษฎร์ ขอขอบคุณครับ.

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) :
ความจริงนั้นผมก็มีความเห็นพ้องด้วยว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะต้องเกรงที่จะกระจายประชาธิปไตยนี้ให้ ไปทั่วถึง ประชาชน เรา คง จำ ได้ ว่า ท่าน สมาชิกผู้เสนอซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนในสภานี้พร้อม ๆ กับผมก็ได้เคยระทำการใน การที่จะให้ รัฐ มา ล ได้ กระจาย เสี่ยง ให้ ทั่ว ถึง จังหวัดทุกตำบลทุกอำเภอ เพื่อจะได้ กระจาย เสี่ยง นี้ ให้ ทั่ว ถึง ให้ ราษฎร ได้ รั ้ น เห็น ด้ ย ั ก แต่ เมื่อ อาน ว่าง พระราช บัญ ญ ัตติ ฉบับนี้แล้วทำให้ผมจำเป็น จะต้อง คำน ว่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือไม่เห็นด้วย
 ที่ไม่เห็นด้วยนั้นก็เนื่องจากว่า ในเหตุผล
 ข้อหนึ่ง นอกจากเหตุผลที่ พล.เว นาย
 รัฐมนตรี และเพื่อนสมาชิกที่ค้านร่างกฎ-
 หมายฉบับนี้ได้อภิปรายไปแล้ว ก็มีเหตุ
 ผลอยู่ข้อหนึ่งว่า ประชาชนชาวไทยของเรา
 ในขณะนี้รวมถึง ๓๕ ล้านคน ๓๕ ล้าน
 คน ถ้าต่างคน ต่างอยากฟังวิทยุ อยากเห็น
 โทรทัศน์ เห็น ท่าทาง กิริยา หรือเห็น
 สมรรถภาพของผู้แทนแต่ละจังหวัดแต่ละ
 คนแล้ว ก็จำเป็นต้องซื้อเครื่องวิทยุ
 เครื่องโทรทัศน์ เป็นการใหญ่ที่ราคาว่า
 ทย่างน้อย ๓ ล้านคน ๓ ล้านคนละ ประ
 เทศไทยเรายังทำไม่ได้ วิทยุก็ยังทำไม่ได้
 โทรทัศน์ก็ยังทำไม่ได้ ต้องส่งจากเมือง
 นอกท้องถิ่นจากต่างประเทศทั้งนั้น โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่น ผมจึงสงสัย
 เพื่อน สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่
 คือ คุณทองดี ขันที่เสนอกฎหมาย
 ฉบับนี้เข้ามา นี้คงจะมีส่วนได้ส่วนเสียกับ
 บริษัทในญี่ปุ่นหรือวิทยุอย่างใด ผมก็
 ไม่ทราบ....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ขอ
 ให้ถอนเสีย อันนี้ไม่สมควร

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) :
 ครับ ผมสงสัยครับ ขอความกรุณาไม่
 แยกหรือครับ เพราะสงสัยเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : ไม่สมควร
 เลย ไม่สมควร

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) :
 ครับ ไม่ได้ครับ ท่านประธานที่เคารพ
 ผมสงสัยเท่านั้น สงสัยตัวเองยังไม่มี
 ประกัน คือไม่มีการเจตนาที่จะเห็นว่า
 เขากระทำผิด

ประธานสภาผู้แทน : แต่ไม่
 ไม่ดีหรือ ขอให้เคารพสิทธิของผู้อื่น

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) :
 ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอถอน
 ครับคือผมสงสัยอยู่ แต่จิตใจส่วนตัวผม
 ยังสงสัยอยู่ ประการที่ ๒ นั้น เมื่อดู
 ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๔ ได้
 ร่างไว้ว่า "บุคคลหนึ่งบุคคลใด ชัดขวาง
 หรือขัดขืน หรือหน่วงเหนี่ยวหรือกระทำ
 ด้วยประการอื่นใด ทำให้การถ่ายทอดตาม
 มาตรา ๓ ล่าช้า บุคคลนั้นมีความผิด
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือ
 ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

การชัดขวาง หรือขัดขืน หรือ
 หน่วงเหนี่ยว หรือกระทำด้วยประการ
 อื่นใด ทำให้ไม่สามารถทำการถ่ายทอดตาม
 มาตรา ๓ ได้ บุคคลนั้นมีความผิดต้อง
 ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
 ไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

บท sanction โทษมาตรา^๕รู้สึกว่าจะทำ
 ได้เฉพาะฝ่ายบริหาร คือท่าน นายก
 รัฐมนตรี หรือกรมประ^๖ชาสัมพันธ์ที่ขัด-
 ขวาง หรือขัดขึ้น หรือหวังเหนี่ยวเท่า
 นั้น แต่จะมาละลาบละล้วง ทำกับท่าน
 ประธานหรือรองประธาน ท่านประธาน
 หรือท่านรองประธานทั้งสองก็เป็น ส.ส.
 เหมือนกันสมมติว่าท่านหวังเหนี่ยว หรือ
 ขัดขวาง ไม่ให้เปิดเครื่องโทรทัศน์ ไม่
 ให้เปิดเครื่องกระจายเสียงในที่นี้ จะทำ
 อย่างไร หมายความว่ามีความผิดขึ้น ถูก
 จับกุม ท่านก็มีอำนาจในการที่ส่งปล่อยได้
 เรื่องก็อลเวงกันใหญ่ เมื่อเรื่องอลเวงกัน
 ใหญ่ กฎหมายฉบับนี้^๗ที่ร่างมานักเป็นการ
 หลอกกันชัด ๆ ไม่ได้ผลในทางกฎหมายเลย
 นี้เหตุผล^๘ข้อนี้ ผมจึงขอลามไว้ด้วย แล้วก็
 ประการต่อไปก็เห็นว่า ความที่ผมได้ยก
 เหตุผลในตอนที่ต้นในข้อแรกก็บอกว่าต้อง
 ใช้วิทยุเป็นจำนวนมาก ที่^๙นอยากทราบว่า
 ว่าเรื่องวิทยุเป็นจำนวนมากขึ้นมา จะทำให้
 ประชาชนต้องเสียเงินไปเปล่า ๆ ไปซื้อ
 วิทยุมาใช้ ไปซื้อโทรทัศน์มาใช้ มาดู
 อย่าง^{๑๐}ผลเสียหายจะเกิดขึ้นแก่ใคร เกิดขึ้น
 แก่ประชาชนนั่นเอง จริงอยู่ ท่านต้อง
 การที่จะให้รัฐบาลนี้^{๑๑}ได้กระจายระบบ
 ประชาธิปไตยนี้ให้แพร่หลายไปสู่หมู่ประ
 ชาชน ไม่จำเป็นจะต้องกระจายในเครื่อง

กระจายเสียง เครื่องถ่ายทอดวิทยุ แต่ทำ
 ทางอื่นได้อีกเยอะแยะเราอาจจะไม่ทำใน
 รูปกฎหมาย แต่เราอาจจะมาทำโดยขอ
 ร้องในบางครั้งบางคราวก็ได้อย่างที่ท่าน
 ผู้เสนอ ได้เคยกระทำมา หรือผมเอง เคย
 สนับสนุนมาเคยกระทำมาเมื่อก่อน ๆ นั้น
 แล้วก็มีกร ทำอย่าง สมัยหลวงธำรงนาวา
 สวัสดิ์^{๑๒} สมัยรัฐบาล หลวงธำรงนาวา
 สวัสดิ์^{๑๓}เราก็มีการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยใช้
 เครื่อง ถ่ายทอดทางวิทยุ กระจายเสียงถึง
 ๘ วัน ๘ คืน แม้แต่สมัย รพณฯ จอมพล
 ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี
 ครั้งแรก ก็มีการถ่ายทอดเครื่องกระจาย
 เสียง ในเวลา แลลง น โยบาย เหมือน กัน
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมก็คิดว่ามีทางที่จะ
 กระทำได้ ไม่ใช่ปิดปากไม่ใช่ปิดหู มีทาง
 ทำได้ เหตุ^{๑๔}ฉะนั้นทั้งนี้ทั้งนี้ตามที่ผม
 กราบเรียนมานี้ ผมจึงไม่เห็นชอบด้วยใน
 ร่างกฎหมายฉบับนี้.

นายไขแสง สุกใส (นครพนม):
 กระผมรู้สึกได้ความรู้เพิ่มเติมอีกมากมาย
 ที่เกี่ยว ที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้อบรม
 สมาชิกสภาผู้แทน ค่ายกันเป็นเวลา ๑
 ชั่วโมงเต็ม ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ
 ของกระผม เมื่อสักครู่นี้ท่าน ได้อภิปราย
 เหตุผลเพื่อ จะ กำนคุณ ทอง คี อิศรา-

ชีวิตนั้นตามสารัตถ์และเหตุผลนั้นก็ควร
 จะเห็นด้วย แต่ถ้าพูดตามข้อเท็จจริงซึ่งได้
 ประสบพบเห็นมา จะไม่มีใครปฏิเสธเลย
 ได้ว่าประชาชนเดิยวันไม่ใช่ควาย ประ
 ชาชนปัจจุบันนี้เป็นผู้ที่มีความคิดนึก
 แปลกแตกต่างกับประชาชนเมื่อ ๑๐ ปีที่
 แล้วมา ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่าน
 จะหลอกคนเพียง หนึ่งคนหลอกคนเพียง
 กลุ่มหนึ่ง กลุ่มเดียว จะหลอกได้ แต่จะ
 หลอกคนทั่ว ๆ ไป และหลอกไปนาน ๆ
 จะหลอกไม่ได้เป็นอันขาด เพราะเขาได้
 มอบความไว้วางใจ ได้ให้มาเป็นปาก
 เป็นเสียง เป็นหู เป็นตา ก็ควรจะได้หยิ่ง
 และทะนง ในความศักดิ์ศรีของการเป็นผู้
 แทนบ้างซี สถาบันของเราได้ถูกทำลาย
 บัจจุบันนี้เพราะอะไรเล่า เพราะว่ายังมี
 บุคคลจำพวกหนึ่งที่พยายามที่จะ สยบอยู่
 แพบท้าวกับผู้มีอำนาจบางคน.....

ประธานสภาผู้แทน : ขออย่า
 ไปก้าวร้าวเรื่องส่วนตัว ผมพยายามตัด
 ออกเหลือเกินครับ เพราะเหตุนี้จึงไม่
 อยากให้ปรากฏในสถาบันอย่างนี้ คำที่ไม่
 เหมาะ ขออย่ากล่าวอีกเลย ผมพยายาม
 ประท้วงทั้งนั้นแหละ

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) :
 ครับผม ที่นี้กระผมขอกราบการวะท่าน
 นายกรัฐมนตรีและท่านผู้มีอำนาจซึ่งนั่ง

อยู่ณ ที่นี้ ท่านต้องการคนพูดความจริง
 กลับหลอกหลวง จะเอาอย่างไรเลือกเอาได้
 กระผมพูดความจริงนี้ไม่เป็นภัยต่อท่าน
 กับคนที่หลอกหลวงเสียแข่งเดียวที่ท่านอยู่
 ทุกวันนี้เขาไม่ได้จริงจิง อะไร ต่อชาติ
 บ้านเมืองเท่าไร นี้เรากล้าพูดได้เลย ที่นี้
 กระผมจะเข้าประเด็นท่านนายกรัฐมนตรี
 ที่เคารพการที่กุดทองดี อิศราธิวินได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เท่ากับเป็น
 การเสริมสร้างระบอบ ประชาธิปไตยอัน
 ล้ำหลังมาหลาย ๑๐ ปีแล้ว กระผมจะต้อง
 ชอนำมากล่าวต่อรัฐสภาของชาติด้วยว่า
 เรารู้สึกเศร้าสลดใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อการ
 ปกครองระบอบประชาธิปไตย ๑๐ ปีของ
 เราที่ผ่านมาได้ถูกชาวต่างชาติดูหมิ่นเหยียด
 หยาม ในรัฐสภาของชาติสหรัฐอเมริกา
 อย่างมาก กระผม จะเอา ให้ ท่านดูเดิยวัน
 เป็น คำปราศรัยเป็นสุนทรพจน์ ของท่าน
 ฟูลไบรท์วุฒิสมาชิก ได้กล่าวโจมตีประ
 นามรัฐบาลไทยอย่างที่สุด ทหารัฐบาล
 ไทยอย่างที่สุด ทหารัฐบาลไทยนี้ไม่
 พยายามที่จะให้พูดความจริงเกี่ยวกับประ
 เทศไทย เรื่องนี้ได้ตีแผ่เข้าไปสู่สหรัฐว่า
 เมื่อคราว ๒๕๐๕ ได้มีวุฒิสมาชิกของ
 สหรัฐอเมริกาคือนายฟูลไบรท์ ได้ยกเรื่อง
 ปัญหาประเทศไทยมาอภิปราย แล้วก็ได้

พูดกับรัฐบาลสมัยนั้นบอกว่า ท่านควร
จะหยิบยกเอาปัญหา^{นี้}มาพูดให้รัฐบาลฟัง
เพราะว่าความลับทั้งหมดในโลกนี้ จะปิด
ไว้ไม่ได้ รัฐบาลเป็นที่สูงสุดของประเทศ
เป็นการปกครองโดยระบอบของประชา-
ชนเป็นใหญ่ใน เมื่อถึงมือของ ประชาชน
เป็น ใหญ่ก็ต้องให้ ประชาชนมีส่วนรู้เห็น
ด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศซึ่งกระผมอยาก
จะกราบเรียนท่าน แต่ท่านไม่อยู่เสียแล้ว
ท่านได้นำเอาคำพูดของท่านอย่างหนึ่งใน
ขณะที่ไม่มีผู้แทนราษฎร แต่ในปัจจุบัน
นี้ท่านเปลี่ยนแปลงคำพูดของท่านอีกอย่าง
หนึ่ง ไปอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นระบบ
การ ถ่าย ทอดเสียง คราวนี้เรา จึง จำ เป็น
อยาก จะชี้แนะ ให้ประ ชาชน ได้มองเห็น
ความสัตย์ ความ จริง ทั้ง หลาย ว่า รัฐบาล
ของท่านซึ่งบริหารประเทศชาติโดยได้รับ
การเลือกตั้งมาจากประชาชนนี้ ท่านได้
กระทำอะไรบางอย่างที่จะ เป็นผลตอบแทนแก่
เขา เพราะเขาได้มอบความไว้วางใจต่าง ๆ
มาให้พวกเรา ซึ่งนั่งอยู่ที่นี้ เป็น ปาก เป็น
เสียงแทนแล้ว ท่านสมาชิกบางท่านก็ยัง
บอกว่าพวกเราอยากจะเป็นควา แต่ประชา
ชนเขาบอกว่าเป็นควาคิดว่าที่จะเป็นควาย
เพราะ ฉะนั้น กระผมถึง อยาก จะ ให้ ท่าน
สมาชิก ได้ โปรดสำนึก ด้วยว่า ถ้าหากเป็น

อะไรที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติแล้ว
เราควรจะได้สนับสนุนกัน สมมติว่าคุณ
ทองดี อาจ จะ ผิด พลาด ในการ แปร ญัตติ
แต่คุณทองดีทำผิดพลาด เพราะคุณทองดี
คนเดียวเรา ในฐานะ เป็นปาก เป็น เสียง
แทนประชาชนเราก็ค่อยแก่ ไช้กันซิแปร
ญัตติช่วยกันซิ ให้เป็น ประ โยชน์ต่อ
ประชาชนและ กระผมขอ กราบเรียนท่าน
นายกรัฐมนตรีอีกอย่างหนึ่งว่า เดียวนี้
ประชาชนกำลังไถนาอยู่ ผ้าขาวม้าวิทย์
ทรานซิสเตอร์ฟังด้วย นี่ผมจะขอสละเงิน
เดือนกระผมสัก ๒ เดือน พาท่านไปก็ได้
ไม่เป็นไรท่านไม่ต้องเอางบประมาณแผ่นดิน
เอาเงินของผมนะ จะยอมพาท่านไป
เป็นความจริงให้ถามท่าน ส.ส. ในภาค
อีสานคุณนี่ผมอยู่ภาคอีสานเองว่าจริงอย่าง
นี้หรือไม่เขารู้หมดว่าคุณ ท่านนาย จะเดิน
ทางไปต่างประเทศเมื่อไร เขารู้หมดว่า
เทศบาลเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไร เขารู้หมดว่า
อะไรเป็นอะไร ท่านที่เคารพทั้งหลาย
ท่านบอกว่า ไม่มีใครทำในโลกท่านทำไม่
พูดอย่างนั้น แม้แต่รัฐธรรมนูญของเรา
ยัง ไม่มีใครทำในโลก เราก็ยังทำได้เลยนับ
ประสาอะไรเป็นเรื่องถ่ายถอดธรรมดา ๆ
สำคัญว่าท่านกล้าเผชิญกับความจริง ไหม
กล้าหรือไม่ ถ้ากล้าเผชิญกับความจริงก็
จะเบ็ดเสร็จออกมา อย่าได้เป็นปีศาจที่อยู่

ในความมืดเราต้องการเหลือเกิน ต้อง
 การอยากจะให้สภาพเป็นสภาพของประชา-
 ชน เพราะท่านถูกประณามมาหลายสิบปี
 ว่าท่านเผด็จการ นี่ก็ความจริงในสายตา
 ประชาชนว่าอย่างนี้ แต่รัฐบาลชุดนี้กระ-
 รมได้ตุ๊กตาท่าทางต่าง ๆ เห็นผู้แทนราช-
 ฎรให้ความอ่อนน้อม ให้ความเคารพผู้
 แทนราษฎร เพราะฉะนั้น พระคุณอันนี้
 เราก็คงต้องจารึกไว้ ไม่ใช่ที่เราจะไป
 ทำลายท่านหรอกเพราะว่าชาตินี้ไม่ใช่ของ
 ธรรมดาคนเดียว และก็ไม่ใช่ของท่านคน
 เดียว แต่กระผมเชื่อเหลือเกินอย่างหนึ่ง
 ว่าท่านมีความปรารถนาดี มีความปรารถนา
 ดีมากกระผมอยากจะให้ระบอบประชาธิปไตย
 ซึ่งเรากำลังห่วงหาพันและเท็ดทอนเดี่ยวนั้น
 เป็นระบอบประชาธิปไตยค่อยเป็นค่อย
 ไปรัฐธรรมนูญเขียนไว้แล้วว่าไม่ให้พวก
 ประชาชนทั้งหลายมาเป็นรัฐมนตรี เราก็
 ยอม ยอมทุกอย่าง ท่านเห็นสิ่งใดที่จะ
 เป็นผล ประโยชน์ต่อ ประเทศ ชาติ กระผม
 ยินดีที่สุดที่จะยกมือให้และ สนับสนุน รัฐ-
 บาลถ้าหากใคร ผู้ใดที่ทำลายผลประโยชน์
 ของประเทศชาติ เราจะต้องคัดค้านคัด
 ค้านในสิ่งที่ถูก ไม่ใช่ที่เราจะคัดค้านอย่าง
 หัวชนฝา ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ซึ่ง
 หนึ่งอยู่ ณ ที่นี้ ระบอบประชาธิปไตย
 ซึ่งเรากำลังห่วงหาพัน และ ต้อง การ อยู่ นั้น

ปัจจุบันนี้ ประชาชนได้วิพากษ์วิจารณ์ว่า
 ทำไมประชาชนเลือก ท่าน มาถึง ไม่ได้มี
 โอกาสบริหาร เขาเรียกระบอบอะไรเขา
 ถามกระผม แต่กระผมยังตอบว่าเอ่ไม่รู้ เขา
 บอกว่า ระบอบ อย่างนี้ ถ้าจะ บอก ระบอบ
 ประชาธิปไตยก็ไม่ใช่ ระบอบเผด็จการ
 ก็ไม่เชิง อ้าว แล้วระบอบอะไร ครุคน
 นั้นเป็นครูใหญ่ เป็นครูชั้นเอก แก่ให้คำ
 นิยามมาดีเหลือเกิน เขาบอกว่า เป็น
 ระบอบปลัดบดีธิปไตย ทำไมถึงว่าเป็น
 ปลัดบดีธิปไตย เพราะท่านแต่งตั้งปลัด
 กระทรวงกับอธิบดีมา เป็นรัฐมนตรีกัน
 เต็มหมด เออ จริง ๆ เพราะฉะนั้นกระผม
 จึงว่าเอาเถิด บ้านเมืองของเราเดี๋ยวนี้นั้น
 กำลังจะถึงคราววิบัติแล้ว วิบัติอย่างไร
 กระผมจะขอกราบเรียนท่าน ผมเดินไป
 ตามถนนเพชรบุรีตัดใหม่ ซึ่งผมไม่เคย
 เห็นเลยว่าชนบ ธรรมนิยม ประเพณีอันดี
 งามของชาติไทยเรามีมาแต่โบราณกาล.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณศรีบัว
 ให้มันเข้าเรื่อง

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) :
 จะเข้าแล้วครับ จะเข้าถ่ายทอดวิทยุแล้ว....

ประธานสภาผู้แทน : เป็นการ
 อภิปรายนอกเรื่อง ก็คือว่า เกี่ยวจะเสีย
 เวลาอันขอให้เข้าเรื่องครับ

นายไขแสง สุกใส (นคร-
พนม) : กระผมกำลังจะเข้าถ่ายทอคเดี่ยว
นี้ นะครับ ทำไมกระผมถึงว่า อย่างนั้น
โทรทัศน์ก็ดี วิทยุก็ดี ขึ้นเข้าแปรงฟันยัง
ไม่ล้างหน้า ฉะนั้นอาจจะตายแล้วเพลงฉิ่ง
อาจจะตายแล้วเพลงที่ร้องออกมา แล้ว
ว่า ไปลงนรกเสียเถิดผู้ชาย ก็ยังมีแต่สังคม
เสื่อม เหนือไปกรอกหูเยาวชนทุกวัน ท่าน
ทำไมถึงให้สื่อทาง โทรทัศน์นี้ไปเข้าหูคน
ในขณะที่เดียวกัน จังหวะวาซึ จังหวะซรูป
ก่อนนี้ ผู้หญิงเรา จะ นุ่งผ้าซิ่น อยู่ติดปลาย
เท้า ใส่เสื้อแขนยาวขนาดนี้ ปัจจุบันมัน
เจริญขึ้นมา ๆ ทางอีสานว่า ซิ่นมันเขียนๆ
เขียนหมายความว่า ก้อม ก้อมหมายความว่า
ว่า สั้น มันสั้นขึ้นมาทุกที ๆ มันเจริญ มัน
เจริญถึงอย่างนี้ กระผมก็ถึงขอกราบเท้า
ท่านนายกรัฐมนตรีท่านพูดวันหนึ่งในหนังสือพิมพ์
กระผมตัดไว้เลย กระผมตัดไว้ว่า
นี้เมืองไทยเรายังไม่สายเกินไปแล้ว ใน
เมื่อท่านนายกรัฐมนตรียังจะเป็นผู้ที่ยังคิด
ถึงประเพณีขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี
งามของไทยอยู่ คงจะไม่สั้นไป ที่นี้สิ่งเหล่านี้
ท่านเอาไปถ่ายทอคในโทรทัศน์ ท่านเอา
ไปถ่าย ทอคในวิทยุ นี้ท่านยัง ทำ ได้ก่อน นี้
ผู้หญิงไทยเราเราถือว่าเป็นกุลสตรี.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมให้เวลา
อีก ๒ นาที นะครับ

นายไขแสง สุกใส (นคร-
พนม) : ครับกระผมจะพูดอีก ๒ นาที

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายไขแสง สุกใส (นคร-
พนม) : เป็นกุลสตรี นะครับ เป็นแม่
ศรีเรือน แต่งงานก็มีพิธีการ แต่หญิง
ไทยในปัจจุบันนี้กลายเป็นคนที่มีความคิด
ที่แปลกแหวกแนวไปเสียแล้ว หญิงไทย
บางส่วน นะครับ กระผมหมายความว่า บาง
ส่วน นะครับ ท่าน ส.ส. หญิง ได้ทอดกาย
ขายตัวให้ผู้ชายต่างชาติเซยชม ขี้เล่นเป็น
ของสนุก ถนนเพชรบุรีตัดใหม่เดี๋ยวนี้
กระผมบอกว่า ไปถนนเพชรบุรีตัดใหม่
กระผมบอกแท็กซี่ เอ๊ะอะไรครับ เพชร-
บุรีตัดใหม่แท็กซี่บอกว่าไม่ใช่ ถนนอะไร
ถนนช็อกกาสีตัดใหม่ ไอ้โฮ กระผมเศร้า
เศร้าอย่างที่สุด ในการที่คนไทยด้วยกัน
มองคนไทยอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึง
อยากจะให้ ท่าน ได้โปรดสังวร ไว้ด้วยว่า
การที่กระผมพูดมานี้ คือความจริงเราเริ่ม
มาสร้างชาติ แม้แต่กระผมนี้ เวลาท่าน
ทำปฏิวัติรัฐประหารครั้งไหนกระผมก็ทำ
บุญมากับท่านทุกครั้ง กระผมทำบุญกับท่าน
นี้พลเรือตรีทหาร ข้าราชการ ก็ทำบุญด้วยกัน

ท่าน เป็นเครื่องประกอบไปอยู่ลาตยว
กับท่าน ทำประกอบปฏิวัติมาครวหน้า
เอาอีกก็ไม่เป็นไร แต่เราอย่าไปพูด....

ประธานสภาผู้แทน : เหลืออีก
๑ นาทีแล้วครับ

นายไขแสง สุกใส (นคร-
พนม) : เอาอีก ๑ นาทีได้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายไขแสง สุกใส (นคร-
พนม) : กระผมจะสรุปเตี้ยวันนี้เมื่อเป็น
อย่างนี้เราจะมาวิจารณ์กันทำไม เราจะ
มาตำหนากันทำไม ว่าดาว เราจะมาตำ
กันทำไมว่า คนนี้อยากเด่น อยากจะตี
กระผมจึงอยากจะให้เราได้คำนึงถึงศักดิ์-
ศรีและเกียรติภูมิของพวกเราเถิด เราคน
ไทยทุกคนในที่นี้จะไม่ยอมให้ใครมาทำลาย
ศักดิ์ศรีของชาติไทย เราคนไทยทุกคน
ในที่นี้จะไม่ยอมใครมาทำลายเกียรติภูมิ
ของชาติไทย และเราคนไทยทุกคนจะไม่
ยอมให้ใครมาทำลายเอกราชและอธิปไตย
ของชาติไทย

นายวิมล วิมลมาลัย (นคร-
ราชสีมา) : กระผมขอเสนอปิดอภิปราย
ครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้รับรอง
หรือไม่ มีผู้เสนอปิดอภิปราย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวกชาลีگانน (นคร
ปฐม) : กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้สำคัญ อย่าแสดงความคิดเห็นไม่ได้ เพราะ
ฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่า ควรจะได้
พูดกันต่อไป จึงขอเสนอเปิดอภิปราย
ต่อไปท่านผู้ใดเห็นด้วย ได้กรุณาโปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อมีผู้
เสนอให้ปิดอภิปรายและมีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไปและมีสมาชิกรับรองครบ
แล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้
ใดเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปราย โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
เห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า
ที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ท่านเจ้า
ของร่างพระราชบัญญัติจะมีอะไรที่จะ
กล่าวสรุปก่อนลงมติ เชิญ

นายทองดี อิศราชีวัน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้ารู้สึกเสียดาย
อย่างยิ่งที่ท่านผู้เป็นประธานไม่ได้ชี้ให้ผู้

ที่สนับสนุน ในร่างพระราชบัญญัติของ
ข้าพเจ้าตามระเบียบข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรนั้น ประธานสภาจะต้อง
ชี้รายชื่อผู้ที่สนับสนุนสนับสนุน อภิ-
ปรายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่
ท่านก็ไม่ได้ทำ และนอกจากนี้ท่านประ-
ธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี
ครับ ผมขออนุญาตชี้แจงหน่อยครับ
เพราะว่ากล่าวตาม ข้อบังคับข้อ ๔๗
“ถ้ามีผู้ขออภิปรายหลายคน ประธานจะ
ให้คนใดอภิปรายก็ได้ แต่ให้คำนึงถึงผู้
เสนอญัตติ ผู้แปรญัตติ ผู้รับรองญัตติหรือ
คำแปรญัตติ และผู้ที่ยังไม่อภิปรายได้
ด้วย” ผมก็ดูรายชื่อ แล้วชี้รายชื่อไว้ใน
นี้ ผู้ที่พูดอย่างคุณนิสิต ๆ คุณสำรวย ๆ
เหล่านี้เป็นต้น มีสำหรับคุณอุทัย ๆ ซึ่ง
พรรคประชาธิปัตย์นั้นตั้งแต่ต้นมายังไม่
เคยพูดเลย ผมก็คำนึงถึงผู้ที่ยังไม่เคยพูด
ให้ได้พูดบ้าง และสลับกันระหว่างฝ่าย
ค้านและฝ่ายสนับสนุนอยู่ตลอดเวลาผมทำ
โดยหลักการอย่างนี้แล้วครับ

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียง-
ใหม่) : คนสำคัญที่ยังไม่ได้พูด อย่าง
คุณใหญ่ ศวิตชาติ ส.ส. นครสวรรค์ อย่าง
พลโท บุศรินทร์ ภักดีกุล.....

ประธานสภาผู้แทน : ก็เขาไม่

ยกมือ คุณจะให้ผมไปชี้เขาได้อย่างไร
เล่าครับ.....

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียง-
ใหม่) : ยังมีหลายคนยกมือชูลอน.....

ประธานสภาผู้แทน : ก็เขายัง
ไม่ยกมือ.....

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียง-
ใหม่) : ทางโน้นท่านก็ไม่มอง.....

ประธานสภาผู้แทน : จะให้พูด
พร้อมกันก็ไม่ได้

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียง-
ใหม่) : ถึงเวลาแล้วหรือที่จะต้องชี้ให้
ทางฝ่าย ส.ป.ท. บัดอภิปราย.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมสลับ
กันฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน เป็นสิทธิ
ของผมและผู้พูดเขาจะพูดอย่างไรผมไม่
ทราบ แต่ต้องพูดตามหลักสนับสนุนและ
ค้านสลับกันไปและถึงวาระสรุปแล้ว ขอ
เชิญสรุป

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียง-
ใหม่) : เอาละ ข้าพเจ้าไม่อยากจะต่อล้อ
ต่อเถียงท่านประธาน เพราะถือว่ามีเห็น
ว่าเป็นเวลาสมควรที่จะบัตอภิปรายได้ก็เลย
ชี้ให้ทางฝ่ายสหประชาไทยบัตอภิปราย
อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่คัดค้านท่าน

ประธานสภาผู้แทน : นี่แหละ
ครับ ก็ดูเอาเองก็แล้วกัน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อข้าพเจ้าได้ฟัง ฯพณ ฯ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงชี้แจงว่า จะต้องสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินอะไรอีกมากมาย ทั้งถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงตลอดจนถึงโทรทัศน์ แล้วนอกจากนี้ก็อ้างว่าไม่มีประเทศใดในโลกเขาทำกัน ก็จริงอย่างท่านสมาชิกนครพนมเมื่อกี้ คุณไชแสง สุกใส บอกแล้ว เมื่อในโลกไม่มีเขาทำกัน เราก็ทำกันมาแล้ว อย่างรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินของเรา รัฐธรรมนูญเวลานี้ แต่ที่นี้เราจะพูดถึงในด้านความดีเพื่อจะเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตยอย่างนี้เป็นต้น แล้วทำไมท่านจะทำไม่ได้ ถ้าท่านจะทำ จริงอยู่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของข้าพเจ้าอาจจะบกพร่องหรือบกพร่องอย่างมาก แต่ว่าถ้ารัฐบาลคณะนี้รับให้ผ่านสถานีไป รับหลักการแล้วในชั้นแปรญัตติ ชั้นกรรมาธิการ อาจจะตัดโทรทัศน์ออกได้ อาจจะตัดสถานีอื่นๆออกได้ เอาแต่เพียงสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่ภายใต้อาณัติของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี แห่งเดียวก็ได้ เมื่อข้าพเจ้าเองก็รู้สึกสลดใจเหมือนกัน เพราะมีเพื่อนรักเพื่อนใครซึ่ง

เป็น ส.ส. มาตั้งหลายสมัยด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ ท่านประธานที่เคารพ คือ คุณญาติ ไหวติ เพราะท่านไหวติชี่ถึงมาอยู่พรรค ส.ป.ท. ท่านกล่าวพาดพิงถึงข้าพเจ้าว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ไปทำนองคล้าย ๆ ว่าข้าพเจ้ากินสินบาทคาดสินบนจากบริษัทต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสร้างวิทยุทรานซิสเตอร์....

ประธานสภาผู้แทน : ผมก็ขอให้เขาถอนแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ เขาถอนแล้ว ที่นี้มันก็ยังติดอยู่ในรายงานการประชุมสภา ท่านประธาน ข้าพเจ้าต้องขอล่าวแก่ นี่เป็นสถาบันสูงสุดของชาติ เราจะมากล่าวคำตลกไปกษาหรือจะ ทว่าเขาเป็นดาวเป็นเดือนอย่างนั้นมันไม่ได้ ท่านประธาน ข้าพเจ้า ๕ สมัยนั่งอยู่ในสถานียังไม่เคยกินสินบาทคาดสินบน ของมนุษย์ หน้าไหนถ้าข้าพเจ้ากิน ท่านประธานที่เคารพสมัยเมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่สมัยสอง บางท่านมานั่งในสถานียังเดินเตะฝุ่นอยู่ ข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมสมัยนั้นแข่งสู้ก็ไม่ได้ วันหนึ่งข้าพเจ้าไม่เอาமாக

เอา ๑๐ ๓๓๓ ๓.๐๐๐ บาท แต่ข้าง
นอกเขาเซ่งลี้ ๑๐.๐๐๐ หรือ
๘.๐๐๐ นี่ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า
ถือว่าคนเราเกิดหนเดียวตายหนเดียว เกิด
มาตัวแดง ๆ เวลาตายไปตัวแดง ๆ พุทธรัง
ทรงกล่าวไว้ว่า “นมิยฺยมานํ ฌนมเนวคิ
กิญฺจิ” ทรัพย์สินนั้นก็ติดตัวคนตายไปไม่
ได้ข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นคนโลกโมโหสนั่น ผู้ที่
กล่าวหาว่าข้าพเจ้ากินสินบน บริษัท ฌึบุน
อันนั้นอาจจะ เป็นสันดานของท่านเคยกิน
มาแล้วก็ได้

(สมาธิในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ
ผมก็ขอให้ตอนเสียบ้างเหมือนกัน

นายทองดี อีสราชวน (เชียง-
ใหม่) : ท่านประธานที่เคารพเป็นความ
จริง.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ
พอ ๆ ยุติเรื่องเสียที

นายทองดี อีสราชวน (เชียง-
ใหม่) : ข้าพเจ้าเคารพในเกียรติศักดิ์.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ชี
แจงแล้ว สรุปลงเสียที

นายทองดี อีสราชวน (เชียง-
ใหม่) : เนื่องจากคุณไชแสง สุกใส.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ
สรุปลงเสียที เรื่องนี้เห็นอันว่าพับไปแล้ว

นายทองดี อีสราชวน (เชียง-
ใหม่) : ท่านประธาน รูป ชีรติ มจุนาน
นาม โคตรทำ น ชีรติ ร่างกายของสัตว์
ย่อมแตกดับได้ แต่ชื่อและโคตรใช้ไว้
สืบสูญหาย ใครกินใครโกงรู้หมด.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้สรุปล
เสีย คุณทองดี ๆ ขอให้สรุปล

นายทองดี อีสราชวน (เชียง-
ใหม่) : เดียวนี้ตายอยู่ได้นรกอยู่ยังไม่
ได้ผู้ที่ไม่ได้เกิด คนโกงชาติบ้านเมือง...

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้
สรุปล สรุปลแล้วเข้าเรื่องเสียที่ถ้าจะเคารพ
กันละก็เข้าเรื่องเถอะ

นายทองดี อีสราชวน (เชียง-
ใหม่) : ข้าพเจ้าก็เย็นแล้ว ที่เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาเนี่ย ทาง
รัฐบาลก็เกรงไปว่าจะใช้จ่ายงบประมาณ
แผ่นดินสิ้นเปลืองไปโดยเปล่าประโยชน์
แต่ข้าพเจ้า เห็นว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ทางสภาฯรับ ท่านรับหลักการแล้ว
แล้วก็ตั้งกรรมาธิการ ฝ่ายรัฐบาลจะเอา
กัน ๆ ก็แล้วแต่ เราก็ไปแปรญัตติกินได้
แล้ว นอกจากนั้นสมาชิกรู้ว่าจะต้องไป
สั่งวิทยุจากต่างประเทศมากมายเท่านั้น
เท่านั้น แหมข้าพเจ้ารู้สึกที่ท่านกล่าวยัง
กลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง แม้แต่

สถานีวิทยุกองทัพบกของ ขบวนการ นายกรัฐมนตรีเวลานี้กำลังสร้างวิทยุทรานซิสเตอร์ได้ สร้างโทรทัศน์ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องไปซื้อต่างประเทศ ท่านประธาน นินซาฟเจ้ต้งกระทู้ก่อนแล้ว ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งเงินตราสูญเสียบอกนอกประเทศ สินค้าที่ฟุ่มเฟือยอะไรเรื่อยแปดพันประการ ส่งไปแล้วเชื่อว่าคงถึงมือท่านแล้วด้วย นี่อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องนี้ซาฟเจ้จะต้องกระทู้ตามก่อนงบประมาณแผ่นดิน จะเข้าสู่สภา ท่านประธาน ความจริงถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียง ท่านบอกว่าหนังสือพิมพ์ก็มี สามารถจะจดข้อความขยายไปเผยแพร่ราษฎรได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อ่านหนังสือออก เห็นปรากฏว่าส่วนมากอายุตั้งแต่ ๖๐-๗๐ พวกเขามา ตามี ยายสี่ ตาสา อะไรพวกนี้ท่านอ่านหนังสือไม่ออก แม้แต่เด็กไถนาเลี้ยงควาย อย่างที่คุ้นไซแสง ๆ พุท ถูกไม่ใช่เฉพาะภาคอีสาน ภาคเหนือไปกุ แพร่ น่าน ลำปาง เชียงราย ลำพูน เชียงใหม่และแม่ฮ่องสอน เป็นต้น เขาไปทำงานแต่เข้าวิทยุทรานซิสเตอร์เล็กนิตเตียว เตียววัน ๑๐๐ กว่าบาท เขาไถนาไปก็ติดกระทู๋ไปหรือ

วางข้างหลังก็ฟังเพลินไป เขารู้ทุกสิ่งรู้จนถึงกระทั่งทจจริตต่อหน้าที่ ๒๐๗ ล้าน เขาก็รู้หน้าที่ซาฟเจ้ตามไป ท่านประธานบอกให้ระงับเสีย ซาฟเจ้ก็เชื่อ ท่านซาฟเจ้ก็ยอมถอน ตลอดจนกระทู้ตามถึงโอนการสอบสวนของตำรวจให้คืนไปทางด้านการปกครอง ท่านก็ให้ระงับ ซาฟเจ้ก็เชื่อท่าน แต่ที่นี้การถ่ายทอดนั้น ซาฟเจ้ย้ายในสถานตงเมื่อตอนแรกตอนที่อภิปรายตอนแรกนั้น เป็นการส่งเสริมระบบประชาธิปไตย แล้วเมื่อรู้สึกสลดใจเหมือนกันได้ฟัง ส.ส.อุตรดิตถ์ ได้ฟัง ส.ส. จังหวัดสมุทรสาคร พูดว่าท่านกลัวเขาคำ เขาก็ทำทุกวันอะไร ๆ เหล่านี้ อันนี้เราจะต้องกล่าวแก้ แก่ความที่ไม่เป็นความจริงปล่อยให้เขาคำทุกคืนทุกวันดีหรือ ท่านลองคิดดูเราประชุมรัฐสภา อยากจะให้ปวงชนชาวไทยตลอดจนทั่วโลกได้รู้ว่าเรามีความสัจจะจริงแค่ไหนอย่างไรใคร ทำอะไรเมื่อ ถกมเห็นอยู่ท่านหนึ่งดูเหมือนจะเป็นเลขาธิการพรรคอิสระ คนใหม่ จะมาแทนคนเก่า ได้ยินว่าอย่างนั้น ท่านก็บอกว่าพรรคส.ป.ท. อายุจะจริงยั่งยืน ปกครอง บ้านปกครอง เมืองไปอีก ๓๐ หรือ ๔๐ ปี อันนี้แหละ ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ ท่านจะได้เผยแพร่

แพร่เกียรติคุณงามความดีของพรรคส.ป.ท. ให้ดังก้องไปทั่วโลก และปวงชนชาวไทยคงจะยินดีสนับสนุนแน่ แน่เหลือเกินเลือกตั้งสมัยหน้าท่านอาจจะมาเต็มสภาก็ได้ใครจะไปรู้ ถ้าเราสร้างกรรมดีไว้ถ้าสร้างกรรมชั่วไว้ ข้าพเจ้าก็ยังไม่กล้ารับรองว่า จะมาหรือไม่ นี่ทั้งนี้ข้าพเจ้าก็อยาก จะ ขอวิง วอนต่อ บรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ถ้าเรามีโอกาสได้ถ่ายทอดแล้ว ไม่จำเป็นที่ต้องมานั่งกันอยู่เต็มสภา เขายู่ที่บ้านเขาก็ได้ขึ้น ท่านบอกเกรงว่าจะเสียเวลา ท่านลองคิดถึงผู้ตอนที วพบแว จอมพล ถนอม ตอนนั้นเมื่อท่านเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยแรก เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ เราก็ถ่ายทอดเรื่องขยายเสียง แหม่ท่านประธาน บรรตาร้านอาหารขายน้ำชา กวแป๋ ขายดีเป็นเทน้ำเทท่า ตลอดจนถึงในชาตินี้ สภาเราข้างล่างก็เต็มหมดนี้ผลของการถ่ายทอด และนอกจากนี้ในจังหวัดทุกจังหวัดนั่งจับกลุ่มฟังกันทั้งนั้นว่า จะมีอะไรบ้าง ท่านประธานเดียนราชฎูเรชาตินี้เกี่ยวกับเสรีประชาธิปไตยแล้ว เพราะว่าอำนาจอธิปไตยของ ปวง ชน ชาว ไทย นั้น ค้ำ วุบ มี ตี มิต หมายถึงความว่าเสรี ประชาธิปไตย เมื่อ

๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ นี้ก็เพิ่งจะมาพ้นแสงสว่างระบอบเสรีประชาธิปไตย เพิ่งจะมาค่อยสว่างจ้าขึ้นมาใน สมัยตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอวิงวอนท่าน นายกรัฐมนตรี ตลอดจนถึงท่านรองนายกรัฐมนตรี ขอรบหลัก การร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปเสียก่อน ท่านจะเอาอย่างไรก็ได้แล้วแต่ ข้าพเจ้าไม่ว่าอย่างไรร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็น ของฝ่าย ค้าน เสนอมา ไม่ใช่อย่างนั้น ข้าพเจ้าถือว่าของทุก ๆ คน ซึ่งมานั่งใน สถาบันสูงสุดของชาตินี้ คือ สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นก็หวังความกรุณาว่า บรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติทุกพรรคทุกฝ่าย อย่าถือพวกเข้าพวกเรา ก็ขอให้ร่วมจิตใจเป็นเอกฉันท์รับรองร่าง พระราชบัญญัติถ่ายทอดการกระจายเสียงของข้าพเจ้า ทงต้อ อีสราชีวิน ส.ส.เชียงใหม่ด้วย จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้จะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควร จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้
ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านจะเสนอส่ง
คณะกรรมการพิจารณา

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าก็ขอประธานเสนอตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา แล้ว
ก็จะให้เสนอกับ ๑.

ประธานสภาผู้แทน : เคียว ยัง
ไม่ได้รับรอง ผู้ใดจะรับรองบ้าง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
ให้ตั้ง คณะ กรรมการ วิสามัญ พิจารณา
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ที่
จะให้ส่งคณะกรรมการคณะอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมา-
ธิการวิสามัญมีจำนวนกี่คน

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ขอเสนอจำนวน ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ได้รับ
รองบ้าง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
จำนวน ๑๑ คน จะมีท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมา-
ธิการวิสามัญ มีจำนวน ๑๑ คน พิจารณา

ต่อไปขอให้เสนอชื่อผู้ที่สมควรจะ
เป็นกรรมการวิสามัญ

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : กรรมการวิสามัญนี้กระผม
ขอเสนอ ขวณฯ รัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงมหาดไทย ๑ นะครับ ขอให้ฝ่าย
วิสามัญเสีย ๔ คน ๒....

ประธานสภาผู้แทน : เคียว ๆ
ทีละคน ให้คนอื่นเขาเสนอบ้าง คุณ
ทองดี ขเสนอท่านรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงมหาดไทย ผู้ได้รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลเอก ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ผมมีความเสียใจมากที่จะต้องแจ้งว่า ขอ
ถอน

ประธานสภาผู้แทน : ท่าน
รัฐมนตรีขอถอน คนอื่นเสนอบ้าง เชิญ
นาย นิสิต เวทย์ศรียานันท์
(ศรีสะเกษ) : ผมขอเสนอรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลเอก กฤษณ์ สีวะรา (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ขอบคุณท่านผู้เสนอ แต่ผมเสียใจที่ต้อง
ขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐ-
มนตรีขอถอน

นายวิชัย โกมลวิชัย (อุปค-
ราชธานี) : กระผมขอเสนอ นายใหญ่
ศวิตชาติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายถ้วน เวชชาลีگانน (นคร-
ปฐม) : ผมขอเสนอ นายทองดี อีสรา-
ชีวัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียง-
ใหม่) : ผมขอเสนอ พันเอก สมคิด

ศรีสังคม ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเสริม จินาสวัสดิ์ (ลำปาง):
ผมขอเสนอ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง
(กาฬสินธุ์) : ผมขอเสนอ นายสำราญ
ธรรมสุนทร่า ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอินหล่อ สรรพศรี (เชียง-
ราย) : ผมขอเสนอ ดร. ไพฑูรย์
เครือแก้ว ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชวน กิตติวรพนธ์ (นคร-
พนม) : ผมขอเสนอ นายนิสิต เวทย์
ศรียานันท์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นคร-
ศรีธรรมราช) : ผมขอเสนอ นาย
อาทิตย์ สุภาไชยกิจ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประชา ตงศิริ (สกลนคร) :
ผมขอเสนอ นายเสวตร เบียมพงศ์สานต์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช
(เชียงใหม่) : ผมขอเสนอ นายไกรสร
ตันติพงศ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับ
รอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุธรรม สายสร (แพร่) :
ผมขอเสนอ นายพานิช สัมภวคุปต์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : กรบ
๑๑ คนแล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอใครต่อ
ไปอีกหรือไม่

นายทองดี อิศราชวัน (เชียงใหม่) :
ผมขอเสนอเปิดการเสนอชื่อ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอ
เปิดการเสนอชื่อแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดการเสนอชื่อ
ได้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ
(เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะ
กรรมการวิสามัญ ๑๑ คน มีดังนี้ ๑.
นายใหญ่ ศวิตชาติ ๒. นายทองดี อิศรา-
ชวัน ๓. พันเอก ลมกิต ศรีสังคม ๔.
นายสุรินทร์ มาศติตต์ ๕. นายสำรวย
ธรรมสุนทรา ๖. นายไพฑูรย์ เกรือแก้ว
๗. นายนิสิต เวทศิรยานันท์ ๘. นายอา-
ทิตย์ สุภาไชยกิจ ๙. นายเสวตร เบียม-
พงศ์สานต์ ๑๐. นายไกรสร ตันติพงศ์
๑๑. นายพานิช สัมภวคุปต์

ประธานสภาผู้แทน : กำหนด
แปรญัตติภายในกี่วัน

นายทองดี อิศราชวัน (เชียงใหม่) :
ขอเสนอให้แปรญัตติภายใน
๓ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้รับ
รอง จะมีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น

นายนิสิต เวทศิรยานันท์ (ศรี
สะเกษ) : ผมขอเสนอแปรญัตติภายใน

๗ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
แปรญัตติภายใน ๗ วัน จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรญัตติภายใน

ใน ๗ วัน

สำหรับการประชุมวันนี้หมดระเบียบ
วาระแล้ว แต่ว่าในตอนบ่ายนี้จะมีการ
ประชุมใหญ่ ประจำที่หน่วยรัฐสภาไทย
ในสหภาพรัฐสภา ก็กับการประชุมใหญ่
ประจำที่หน่วยประจำชาติไทย ในสหภาพ
สมาชิกรัฐสภาเอเชีย เวลา ๑๔.๐๐ นา-
ฬิกา ก็ขอเชิญท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมา
ร่วมประชุมด้วย ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พูนศรี สุตบรรทัด
 สงวน สมันตร
 สมบูรณ์ เศษสุภา
 อาณัติ กระสินธุ์
 สุข แสนโกศิก
 ถวิล จันทรวีพัน
 วิมพ์ วิมลมาลัย
 อายุทร ฝ่ายคุณวงศ์
 แนบ ผ่องแผ้ว

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
 ธนุ บุญยรงค์
 โฉมเฉลา ลิปตากร
 นันทนา ชานบ่อม
 สุกงศ์ ศิริพูนเกียรติ
 จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม
 สินธุ์ชัย ช่อสตัยค์
 เปรมจิต บุญยะกาญจน
 สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
 พิลาศ ขารุณฎ
 สมชาย ทาวุฒม
 สายสุนีย์ อรุณฎิก

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๔/ก.ค./๑๒

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๑๕๑๒ (..สามัญ)

สุชนธ ฆิตรถก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แต่งอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการรัฐสภา

ประเสริฐ บัณฑิตคุณนธ์

เลขาธิการรัฐสภา

พล. ต.ศ. สิริโยธิน

ประธานสภาผู้แทน